

p. 28

Eleccions 14-F

Junts guanya al districte, però l'unionisme s'hi imposa

p. 12

Via Augusta

El carril bici arribarà fins a Ganduxer aquest any

p. 40

Protestes

Joves del districte expliquen per què es mobilitzen aquests dies

p. 26

Fotoreportatge

Darrere el teló al Teatre de Sarrià

p. 24

Arcadi Oliveres

C/CALVET 61
TF.933 620 708
info@motosturo.com
www.motosturo.com

motosturo
concessionari oficial **KYMCO**

**VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ**

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Ets un artista?

Escola de música
Grau professional
Arts escèniques

Mesures
Covid-19
activades

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

932 371 379
www.tremolo.cat

Agencia Jubive
EL COMODIN DE SU VIDA

**Consiga nuevos ingresos
y disfrute de la vida**

Renta vitalicia
Renta temporal
Venta con alquiler

Llámenos y le haremos un estudio personalizado gratuito de su vivienda

+34 93 515 05 70

Avenida Diagonal, 626. 4º · 08021 BCN / www.agenciajubive.com

CÀNCER DE CÒLON

El diagnòstic precoç és fonamental per aturar l'augment del **Càncer de Còlon**

El Càncer de Còlon i Recte és, actualment, un dels càncers més freqüents entre els homes i dones.

Aquesta patologia suposa un important problema de salut pública degut a la seva alta freqüència d'aparició i a la seva mortalitat.

Encara que la causa última no està clarament establerta, s'ha involucrat una sèrie de factors dietètics, ambientals, tòxics... que semblen relacionar-se directament amb un increment d'incidència de Càncer de Còlon i Recte.

A més dels anteriorment esmentats, existeixen una sèrie de factors de risc que s'ha demostrat augmenten considerablement la seva incidència.

Entre aquests es troben l'edat superior als 45-50 anys, els antecedents personals o familiars de pòlips o Càncer de Còlon, la malaltia inflamàtoria intestinal (colitis ulcerosa i colitis granulomatosa o malaltia de Crohn) i altres factors i síndromes hereditaris específics (com la poliposis adenomatosa familiar, la síndrome de Gardner, la síndrome de Turcot i la síndrome de Lynch-càncer de colon hereditari no associat a poliposis).

És important que encara que no compleixi cap dels requisits anteriorment assenyalats, si presenta molèsties abdominals, alteració del ritme intestinal o sagnat per l'anus, es posi en contacte amb un centre especialitzat en l'aparell digestiu per practicar l'estudi més convenient en cada cas.

La cura del Càncer de Còlon depèn fonamentalment de l'estadi en el que es diagnostica. Si es detecta en fases inicials s'aconsegueix una cura completa en la majoria dels casos però quan es diagnostica en fases avançades només un petit percentatge de pacients sobreviuen als 5 anys. Per això són fonamentals les mesures preventives i el diagnòstic precoç per disminuir el risc de desenvolupar un Càncer de Còlon i Recte.

Existeixen mètodes preventius eficaços com la Colonoscòpia, un procediment fonamental per a diagnosticar i tractar la majoria de les lesions pre-malignes del còlon.

El 31 de març és el Dia Mundial contra el Càncer de Còlon

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

Balmes, 334
08006 Barcelona

934 153 464
935 450 990

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
 jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
 carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARTA TRIUS, MARIA ANTÒNIA

Correcció
HÈCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
 josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
 enric@diarieljardi.cat

© Textos, els autors

© Fotografies i il·lustracions,
 se n'esmenta l'autoria o
 la procedència

Tirada, 12.000 exemplars
 Dipòsit legal, B 25204-2014

Il·lustració de portada
Arcadi Oliveres
 @Frederic Esteve

Publicitat, 654 044 410

Avis legal, El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Generalitat de Catalunya
 Departament de la Presidència

Editorial

Passejant per les falces de Collserola, es fa palès que la primavera s'acosta ràpidament. Les temperatures suaus i les pluges del febrer sembla que han animat la floració de les plantes, i molts insectes s'han desvetllat del son hivernal. Fins i tot es pot veure alguna papallona. Però no ens podem confiar: l'hivern acostuma a reservar-se alguna coetada final, i el mes de març acostuma a portar sorpreses. Però ja tenim la Setmana Santa a l'horitzó, i aleshores serà primavera.

La pandèmia va fent camí. Sembla que ens hi anem acostumant perquè anem recuperant progressivament aspectes de la nostra quotidianitat. Les vacunes s'estan mostrant eficaces i, quan s'assoleixi una vacunació més massiva, podrem començar a deixar enrere les incerteses i les pors que ens han acompanyat aquest darrer any. Però tampoc cal enganyar-nos: sortiran noves incerteses. Tanmateix, ens hem demostrat que com a humanitat podem salvar situacions molt complicades. Així, aquesta primavera també ens pot portar bones perspectives per superar la covid-19. I també esperem que ens porti un nou govern a la Generalitat: les eleccions es van poder celebrar, i en aquest número en fem una anàlisi en clau de districte. Una vegada més, es demostra que a Sarrià – Sant Gervasi es vota diferent que a la resta de la ciutat i del país.

El març ens porta moltes activitats relacionades amb el Dia Internacional de la Dona. Segurament no es podran fer manifestacions tant massives com altres anys, però la gent té ganes d'expressar el seu descontentament. En especial la gent jove, com recollim a les pàgines del diari: cal defensar la llibertat d'expressió. Al mateix temps, un vell i tenaç activista "sarriànc", l'Arcadi Oliveres, ens va deixant: li dediquem l'entrevista de gent del barri. El seu exemple ens pot guiar en les moltes batalles contra les injustícies que se'ns plantegen a la vida. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor: El carrer del Capità Arenas
J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
- Prova pilot per millorar el porta a porta
EL JARDÍ
- Projectes d'habitatge social a la Via Augusta
C. ROCAMORA
- 8 **Aturat el desnonament de l'Olga al Farró**
C. ROCAMORA
- 12 **Carril bici a la Via Augusta** S. ALEMANY
- Quaranta robatoris a menors en dos mesos** C. ROCAMORA
- 14 **Adeu a la grua de la futura estació de Mandri** EL JARDÍ
- Anècdotes de la compravenda de productes de segona mà** M. TRIUS
- 15 **Reflexions a l'escola a la Fundació Collserola** J. MESTRE
- 16 **Actuacions de millora dels espais verds**
EL JARDÍ
- El Racó del Veïnat** J. ROS
- 17 **Ciudadans cessa dos consellers del districte** EL JARDÍ
- 19 **OPINIÓ**
- Els Castellers de Sarrià canviem de junta**
- 20 **Departament de la Vicepresidència i de Transició Ecològica** D. ALEMANY
- L'amistat i l'escolta** G. VILALTA
- Casa Maria Quintana** J. D. OLEZA
- 22 **Marcant la diferència** M. ROYO
- Balanç econòmic de l'any 2020** J. BUSCA
- La psicopatia** M. FERNÁNDEZ
- 24 **GENT DEL BARRI**
- Entrevista: Arcadi Oliveres** S. ALEMANY
- 26 **FOTOREPORTATGE**
- Òpera a Sarrià: La serva padrona entre bambolines** E. BULET
- 28 **POLÍTICA**
- Eleccions 14-F** C. ROCAMORA
- 30 **CULTURA**
- Manuel Cubeles i Sarrià** J. MESTRE
- 32 **Mor el poeta Joan Margarit** EL JARDÍ
- 33 **Entre nosotras o l'amor autocensurat**
M. TRIUS
- 34 **El relat: L'escriptor, el jardiner, la dona i l'amant** M. BERTRAN
- 35 **'Som aquí', retorn de la música en viu a Luz de Gas** E. SANT
- 36 **Semblances: Antoni Esteve i Subirana**
M. CASTELLET
- Dones i literatura** CASA USHER
- 37 **Institut psiquiàtric de Nova Betlem**
R. DÍAZ
- 38 **EXPLORAR EL JARDÍ**
- Jardins de l'escola Dolors Monserdà – Santa Pau** M. J. TORT
- 39 **Bec de corall senegalès** E. CAPDEVILA
- 40 **LA MIRADA JOVE**
- Qui són els joves que protesten aquests dies?** J. MCAULAY
- 41 **Intent frustrat d'ocupació d'uns baixos a Sarrià** C. ROCAMORA
- 42 **Març feminista a l'Espai Jove Casa Sagnier** EL JARDÍ
- 43 **CUINA I NUTRICIÓ**
- El noguer i les nous** F. V. SERRA
- 44 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 45 **GENT GRAN**
- Memòries de Pilar Cid**
- 46 **Benestar emocional en temps de pandèmia** C. AINETO
- Segona pinzellada de la meua guerra**
M. CORNET
- 47 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

És el moment de treure més profit a la vida

Un audiòfon dissenyat per ajudar al teu cervell

Prova'ls als nostres centres

INSTITUT AUDITIU
salesa

BCN General Mitre, 134 telf. 93 550 79 20 | Pau Claris, 98 telf. 93 317 35 70

Fins al 6 d'abril del 2021

Per poder assistir a la majoria d'activitats cal inscripció prèvia, ja que els aforaments són limitats i se segueixen les mesures de seguretat per la pandèmia del covid-19. Recomanem, abans d'anar a l'activitat, fer una consulta al web diarieljardi.cat o al mateix centre cultural.

MARÇ

FINS AL 31 DE MARÇ

Concurs d'il·lustració: **Març Feminista**. Divendres 2 d'abril l'equip #JovesSagnier anunciarà la il·lustració guanyadora a través de l'Instagram @jovessagnier. + info. a la pàgina 42. **Espai Jove Sagnier** c/ Brusí, 61

FINS EL 12 DE MARÇ

Exposició: **Una literatura pròpia, dones escriptores**, cedida per l'Institut Català de les Dones, amb col·laboració del PIAD de Sarrià **Biblioteca de Sant Gervasi** c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

FINS AL 31 DE MARÇ

▶ Instal·lació: **La força de les dones**. **Centre Cívic Sarrià** c/ d'Eduardo Conde, 22
▶ Exposició: **Anatomia del confinamiento**, un projecte fotogràfic d'autoretrat corporal. **Espai Jove Sagnier**
▶ Exposició: **A Cabassos**, imatges de les artesanes; amb Mònica Guilera, Anna Sinia, Ses Madones de sa Llata, i Araceli Iranzo i Cèlia Prats. **Centre Cívic Sarrià**

4 DIJOUS

▶ 18 h **Música, qualitat de vida**, amb Toni Santiago, musicoterapeuta i educador musical. **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fabregas**

▶ 18 a 19.30 h **Ravelry avançat**: fóruns, stash... amb Lalanalú. **Centre Cívic Vil·la Urània** c/ Saragossa, 29
▶ 19 h Cread(on)es: **Dones Bauhaus**, amb Clara Vidal, acció d'art. **Centre Cívic Pere Pruna** c/ Ganduxer, 130
▶ 19 h Xerrada: **Una imatge i mil paraules**. Art i literatura feminista, amb Laia Mestre. **Casal de barri Can Rectoret** c/ de la Via Làctia, 4
▶ 19 h Xerrades de l'AC d'Investigacions Marxistes: **Debat al voltant de la digitalització**. **Casa Orlandai** c/ Jaume Piquet, 23
▶ 20 h Concert: **Ara que tinc vintage** **Centre Cívic Vil·la Florida** c/ Muntaner, 544

DEL 5 AL 31 DE MARÇ

Exposició fotogràfica: **Les dones de muntanya**. En col·laboració amb Centre Cívic l'Elèctric i CB Can Rectoret. **Centre Cívic Vallvidrera** c/ Reis Catòlics, 16-34

5 DIVENDRES

▶ 16 h Mural: **Dia Internacional de la Nena i la Dona en la ciència** **Espai Jove Sagnier**
▶ 17.30 h Petit cineclub: **Àgata, la meua veïna detectiu**. **Centre Cívic Vil·la Urània**
▶ 17.30 h Xerrada: **La regla mola**, Anna Salvia, psicòloga i escriptora. **Casal de barri Can Rectoret**
▶ 19.30h **Ulrike Haller, soprano i Jordi Armengol, piano**. Concert líric amb obres de R. Schumann, C. Wíeck Schumann, J. Brahms, J. Serra i E. Toldrà. **Jardí dels Tarongers** c/ de la Ràbida, 5 Aportació 10 €

▶ 20 h Cread(on)es: Concert **Le donne di Mozart**, amb Romina Krieger, soprano, Alicia Dauflí, pianista i Maria Voronkova, actriu. **Centre Cívic Pere Pruna**

6 DISSABTE

▶ 10 h Cread(on)es: **Itinerari Barcelona**, amb Meritxell Carreras **Centre Cívic Pere Pruna**
▶ 12 h **Homenatge a Arcadi Oliveres** **Plaça dels Caputxins de Sarrià**
▶ 12 h **Dia Internacional de la dona a Sarrià-Sant Gervasi** Concert de Caramelo a Kilo **Casa Orlandai**
▶ 18 h Cineclub del Teatre. Cicle de cinema i vellesa: **Arrugas**. **Teatre de Sarrià** c/ Pare Miquel de Sarrià, 8 Entrada: 3 €

7 DIUMENGE

▶ 10 a 12 h Itinerari cultural: **Sarrià Vell**. Trobada: **Plaça de Sarrià** Organitza: Vermut
▶ 11 i 12 h **Visita la Coronela de Barcelona!** L'entitat rememora la milícia gremial de Barcelona al segle XVIII. Punt de trobada: **Portal de Santa Madrona**, Paral·lel
▶ 5 €
▶ 18 h Espectacle familiar: **Bruna, el musical** **Teatre de Sarrià** Entrada: 8 i 12 €

8 DILLUNS

▶ 20 h Som aquí: **Maria del Mar Bonet**, veus contra la violència masclista. **Sala Luz de Gas** c/ Muntaner 246

DES DE 8 DE MARÇ

▶ 10 a 20.30 h Exposició presencial: **Dones supervivents**, amb Hèlia

Centre Cívic Can Castelló c/ Can Castelló, 1-7

8 DILLUNS

▶ 18.30 h Conferència: **Què fer davant un cas de violència masclista?** amb Sònia Ricondo García, advocada. **Centre Cívic Can Castelló**

9 DIMARTS

▶ 17 a 18:30 h Taller per noies: **Com construïm les nostres relacions?** **Espai Jove Sagnier**
▶ 17.30 h Sac de rondalles: **B.O.M.** Contes de bruixes, ogres i monstres, amb Mon Mas. **Biblioteca de Sant Gervasi**
▶ 19 a 20.30 h Taller: **Menstruació saludable i sostenible**, amb l'Associació Zero Waste Bcn. **Casa Orlandai** Preu: 6,59 €

10 DIMECRES

▶ 18 h **Plogging**, amb Daniel Loviot. També els dies 17 i 24 de març **Casal de barri Can Rectoret**
▶ 18 h **Què diu la ciència?** taula rodona sobre la recerca del SARS-CoV-2. **Centre Cívic Vil·la Urània**
▶ 19 h Les Veus de la República: **La salut mental i l'art per defugir de l'estigma**, amb Manel Anoro Preminger i Marta Espar. **Casa Orlandai**
▶ 19 h Conferències quaresmals: **Sant Josep, patró del Seminari i de les vocacions sacerdotals**, amb Salvador Bacardit. **Centre de Sarrià**

11 DIJOUS

▶ 17 h Receptes de cuina: **Tapes i postres amb flors**, amb M. Pilar Ibern. **Casals de gent gran del districte de Sarrià-Sant Gervasi**

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

▶ 18 h Xerrada: **Què fer i com actuar quan detectem violència masclista**, a càrrec del PIAD. **Centre Cívic Vallvidrera**
▶ 19 h Càpsules vespertines: **Reaccions i profunditat en l'era digital**, amb Raül Garrigasait, filòleg clàssic, escriptor i editor. **Casa Orlandai** Preu: 3 €
▶ 20 h Som aquí: **Sara Roy**, veus contra la violència masclista. **Sala Luz de Gas**

12 DIVENDRES

▶ 18.30 h Arts escèniques: **La sagrada vagina**. Autora: Patrícia Muñoz, interpretació de Vivi Lepori. **Centre Cívic Vallvidrera**
▶ 19 h Espectacle presencial: **Benedicta televisión**, amb la Cia TOMA PA'TI **Centre Cívic Can Castelló**
▶ 19 h Música i poesia: **Rumbesia, del negre al blanc**, a càrrec de La última y nos vamos. **Casal de barri Can Rectoret**

▶ 20 h VII cicle de dones i compositores: **Margarida Orfila, obra pianística**, amb Isabel Fèlix **Teatre de Sarrià**
▶ 20 h Som aquí: **Mayte Martín**. **Sala Luz de Gas**

13 DISSABTE

▶ 9 h Fesjada: **El glòria i altres fenòmens climàtics**, amb Patrícia Rovira, biòloga. **Centre Cívic Vallvidrera**
▶ 10.30 h **Arterèpia per a mares i filles**, amb Alba Escudero. **Casal de barri Can Rectoret**
▶ 10.30 h Itinerari cultural: **La Bonanova**. Punt de trobada: **Plaça de Frederic Soler** Organitza: Vermut
▶ 12.30 h **La punta de mi nariz**, circ a l'exterior amb Kolektivo Kónika. **Centre Cívic Sarrià**
▶ 12.30 h Espectacle familiar: **Ningú més que l'altre**, amb Sol Galatro. **Espai Putxet** c/ Marmellà 13
▶ 18 h **La coronació de Rosamunde**, amb el Quartet Calders. Obres de W. A. Mozart, L. V. Beethoven i F. Schubert. **Centre Cívic Vil·la Urània**
▶ 20 h Cicle de Música de Cambra de la Unesco de Barcelona: **Concert de piano amb Maria Canyigüeral**. Obres de Mompou, Haydn i Beethoven. **Teatre de Sarrià** Entrades: 12 i 15 €

14 DIUMENGE

▶ 10 a 12 h Itinerari cultural: **Sarrià de dalt**. Trobada: **Plaça de Sarrià** Organitza: Vermut
▶ 20 h El documental del mes: **The letter** (vosc) **Teatre de Sarrià**

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

17 DIMECRES

▶ 18 h
Espectacle familiar presencial.

Alicia al país de les meravelles, amb Ariadna Morros.

Centre Cívic Can Castelló

▶ 18 h
Xerrada: **L'antic Egipte i els seus grans descobridors**, amb Ignacio Bellosillo
Espai Putxet

▶ 18 h
Xerrada: **El risc geològic a l'entorn de Collserola**, amb

Jordi Esgleas, geòleg
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 19 h
Cafès Científics: **Migracions antigues a Àfrica i salut humana**, amb Laura R. Botigüé
Casa Orlandai
Preu: 3 €

18 DIJOUS

▶ 11 h
Primeres passes: **Toc, toc! Dormir o no dormir, vet aquí la qüestió**, amb Patrícia McGill. De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 19 h
Instagram i Facebook: imatge i contingut eficaç, amb Eugènia López.
Casal de barri Can Rectoret

▶ 19 h
Taller d'Història de Sarrià.

Casa Orlandai
▶ 20 h
Som aquí: **Balkan Paradise Orchestra**
Sala Luz de Gas

19 DIVENDRES

▶ 19 h
Cant per a tothom: **Òpera i sarsuela**, amb alumnes de Montserrat Aparici.
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 19.30h
Olga Kobekina, piano. Programa "Influències", amb obres de Claude Debussy, Piotr Txaikovski i Enric Granados.

Jardí dels Tarongers
Aportació: 10 €

▶ 20 h
L'imperdible de divendres. Concert de jazz, soul i blues: **Lüa Brustenga i Joan Arto.**
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

▶ 20 h
Òpera de Cambra de Barcelona: **The Four Note Opera**, de Tom Johnson, versió de Paco Mir. També els dies 20 i 21 de març.
Teatre de Sarrià
Entrades: fins a 49 €

20 DISSABTE

▶ 10.30 h
Els habitants del bosc del pantà, a càrrec d'Argelaga Serveis Ambientals.
Casal de barri Can Rectoret
▶ 11 h
Mural Feminista i Antiracista.

Espai Jove Sagnier
▶ 11 h
Ruta: **Besàvies feministes**, amb Sonia Tres.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 12 h
Matinals familiars: **Axuxé, Axuxà!** (música)
Casa Orlandai
▶ 12.30 h
Cicle de música: **Veus de dona en la música barroca**, amb Àngel Villagrasa, músic, i Laura Vivancos, actriu.

Centre Cívic Vallvidrera
▶ 18 h
Concert de funk i jazz: **Sara Terraza & The Black Sheep.**
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 20 h
Som aquí: **Elena Gadel i Marta Robles.**
Sala Luz de Gas

21 DIUMENGE

▶ 8.45 h
Sarrià camina: **Excursió al castell de Montjuïc i el nucli antic de Sants.**

Centre de Sarrià
▶ 10 a 13 h
Itinerari cultural: **Sarrià senyorial.** Trobada: **Plaça de Sarrià**
▶ 18 h
2n Cicle de concerts d'orgue a Sant Vicenç: **Concert d'orgue**

amb Josep Maria Mas Bonet
Sant Vicenç de Sarrià
pl. Sarrià

23 DIMARTS

▶ 17.30 h
Sac de rondalles: **Històries de les pedres que belluguen**, amb Carles Alcoy. + 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

24 DIMECRES

▶ 18 a 19.30 h
Sessió virtual: **L'ús no sexista del llenguatge**, amb Eva Roma
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 18 i 19 h

Audiència pública (18 h) i **Consell Plenari** del districte de Sarrià Sant Gervasi (19 h)
Seu del Consell de la Vila
▶ 19 h
Cafès literaris: **La subasta del lote 49, de Thomas Pynchon**, amb Àlex Matas Pons.

Casa Orlandai
▶ 20 h
Som aquí: **Beth Sala Luz de Gas**

25 DIJOUS

▶ 20 h
Conta'm una òpera: **Otello**, amb Maria José Anglès.
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h
Som aquí: **Gemma Humet.**
Sala Luz de Gas

26 DIVENDRES

▶ 17.30 h
Espectacle familiar: **Blauró: el poble que només coneixia dos colors**, titelles.
Centre Cívic Vallvidrera

27 DISSABTE

▶ 18 h
El cineclub del Teatre: Cicle de cinema i vellesa. **Amour**
Teatre de Sarrià

ABRIL

A PARTIR DEL 6 D'ABRIL
Exposició: **Defensores del cos-territori**, amb Ester Pérez Berenguer de SUDS.
Centre Cívic Can Castelló

NOMENCLÀTOR

Carrer del Capità Arenas

JESÚS MESTRE

És una via que uneix Sarrià amb les Corts, de Manuel Girona cap a dalt correspon a Sarrià, i la part baixa, a les Corts. Fins a mitjans del segle xx es coneixia com el "carreró de Senillosa", ja que no estava urbanitzat i s'utilitzava com a reguerot, una mena de desguàs de l'aigua sobrant que, quan plovia, baixava de la vila pel carrer de Fontcoberta. El carreró estava delimitat per les tanques de grans finques, de nord a sud, a la part de llevant, la finca Fontcoberta i la de la comtessa de Vallcabra, que després passà a Ermenegild Miralles. A la part de ponent, la finca de la Vil·la Elena, propietat d'Elena Girona vídua Folch; a sota hi havia la propietat de la família Compte, i tot seguit la finca de Can Raspall, d'Eusebi Güell i Bacigalupi. Aleshores, el carrer de Manuel Girona era conegut com la carretera particular de la casa Güell o el camí de la font dels Ocellets.

El 1920 s'aprovà un primer projecte d'alineacions, promogut pels propietaris de les finques, però no seria fins al 1930 quan es va aprovar el projecte definitiu d'urbanització. La dedicació del carrer també és d'aquests anys,

quan la Comandància General de Ingenieros va sol·licitar posar el nom al nou carrer, en la part de les Corts, de Manuel Girona a la Diagonal, on hi havia una caserna i una residència de militars. Félix Arenas Gaspar, nascut a Puerto Rico el 1891, va ser un militar del cos d'enginyers que va participar en la campanya del Marroc, en la guerra contra el cabdill rifyen Abd el-Krim. El capità Arenas va morir el 1921 a Tistutín, defensava amb un fusell una posició militar, envoltat d'enemics.

A partir del 1949, s'anomena també Capità Arenas la part sarriana del carrer, i els anys 50 s'hi van començar a construir habitatges de caràcter residencial. La primera illa urbanitzada va ser la delimitada pels carrers de Santa Amèlia i Manuel de Falla, també la primera que va començar a formar el que avui es coneix com a Sarrià Nou. La fotografia, feta per Eusebi Navarro, mostra un bloc de cases edificat l'any 1950, a principis dels anys 60. Navarro va fer la foto des de la cruïlla de Manuel de Falla amb Riu de l'Or, i ens ensenyava l'edifici on vivia ell amb la seva família. ■

© Eusebi Navarro

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria: confort, maternal, esportiva, terapèutica, bodys, faixes i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita SINCE 1888 Ara botiga online!

C/ d'Arimon, 6 · Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [p](#) [s](#)

VIST AL TWITTER

Aleix Porta (@Urbanonauta)

Sarrià no deixa de sorprendre't, la plaça de l'Ajuntament, típica i encantadora com totes les homònimes, té una cantonada (fet poc comú) divina amb sol de mig matí, on hi havia un bar dels més cutres. Després d'un intent superficial de millorar-lo, ara és un Veritas. Fa plorar.

Barcelona Singular (@Bcsingular)

Can Francesc Daura, un Enric Sagnier del 1897 al vell Sarrià amb uns músics a les mènsules de la façana bestials (carrer Jordà 4). És increïble que el catàleg del patrimoni arquitectònic de Barcelona no garanteixi la conservació d'aquesta meravella.

Jesús Diego (@jdiego88)

Borraines del pantà de Vallvidrera. Quan creixin del tot, arrebossades amb tempura i ruixades amb una mica de mel.

www.diarieljardi.cat

El més llegit l'últim mes

1

Quaranta robatoris en dos mesos a alumnes menors de Sarrià – Sant Gervasi

2

Els joves que havien ocupat un habitatge a Sarrià decideixen marxar després de parlar amb la propietària

3

Joves de Sarrià ocupen uns baixos i anuncien la creació del Casal Popular 1921

LES TRES TORRES

Denuncien 45 participants d'una festa il·legal en una casa al carrer Pau Alcover

CARMÉ ROCAMORA

Els Mossos d'Esquadra, conjuntament amb la Guàrdia Urbana de Barcelona, van denunciar la matinalada del diumenge 7 de febrer 45 persones que estaven celebrant una festa il·legal en una casa situada al carrer Pau Alcover, al barri de les Tres Torres. La policia catalana va detectar la celebració gràcies a la trucada d'uns veïns; i dels 45 denunciats, 30 ho són per incompliment del toc de queda decretat per fer front a la covid-19, 11 també per no portar mascareta i quatre per consumir begudes alcohòliques. ■

TURÓ PARC

Intenten robar a una joieria dels voltants del Turó Parc

EL JARDÍ

La matinalada del dimecres 10 de febrer uns lladres van intentar accedir sense èxit a l'interior de la Joieria Enric Jofre, al carrer Santa Fe de Nou Mèxic. El mètode escollit per cometre el robatori va ser l'allunatge —encastar un vehicle contra un aparador— segons van explicar els Mossos d'Esquadra a *El Jardí*. ■

Imatges del matí del 10 de febrer, de la joieria Enric Jofre © Twitter Eva Eladi, @SarriaTeam

© Ajuntament de Barcelona

SARRIÀ

L'Ajuntament impulsa una prova pilot per millorar la recollida porta a porta els divendres

EL JARDÍ

El servei de recollida porta a porta de Sarrià va dur a terme durant el mes de febrer una prova pilot amb l'objectiu de trobar una solució a l'abandonament de bosses de residus al carrer els divendres a la tarda,

franja en la qual s'ha detectat que es produeix amb alta freqüència.

Durant les tardes del divendres del febrer, es van instal·lar uns punts d'aportacions complementàries de residus a diversos espais del barri —al carrer Fontcoberta, a la plaça de Can Garriga, a la plaça de Sant Vicenç i a la plaça del Consell de la Vila—. Ara que s'ha acabat la prova pilot, s'analitzaran els resultats obtinguts i es compartiran a la comissió de seguiment de la implantació d'aquest sistema. Si finalment es comprova una disminució de l'abandonament de bosses al carrer i una millora de la qualitat del servei, es decidirà establir aquest servei de manera permanent. ■

SARRIÀ

Els solars municipals de la Via Augusta se cediran a projectes d'habitatge social

CARMÉ ROCAMORA

L'Ajuntament de Barcelona va obrir durant el mes de febrer el termini perquè fundacions i cooperatives presentessin projectes d'habitatge social per a un total de 18 solars i edificis municipals de Barcelona. D'aquests 18, quatre solars són a la Via Augusta —a Sarrià—, per tant, acabaran sent destinats a habitatge social i no públic. Els habitatges, un total de 79, es destinaran a persones majors de 65 anys i a col·lectius amb discapacitat, principalment.

- Via Augusta, 375-381 (Sarrià), solar per a 15 habitatges de cohabitatge sènior.
- Via Augusta, 383-387 (Sarrià), solar per a 17 habitatges de cohabitatge sènior.
- Via Augusta, 389-393 (Sarrià), solar per a 17 habitatges de cohabitatge per a persones amb discapacitat.
- Via Augusta, 421-425 (Sarrià), solar per a un edifici de lloguer de 30 habitatges.

© Ajuntament de Barcelona

Aquest conveni de col·laboració públicoprivada es va signar el mes de novembre i té per objectiu ampliar el parc públic d'habitatges destinats a lloguer social. El procés per presentar projectes va romandre obert fins al 28 de febrer i els criteris establerts per a l'adjudicació dels solars són que hi hagi garanties tècniques i econòmiques per executar l'obra, preus protegits, sostenibilitat, impuls dels lligams comunitaris, que no hi hagi ànim de lucre i que no es doni acumulació de projectes en pocs promotors.

Un cop tancat el termini, una comissió formada per l'Ajuntament de Barcelona i per la GHS validarà les propostes i tindrà en compte que compleixin els criteris d'eficiència energètica, celebritat i industrialització. Segons la previsió, les obres d'aquests projectes poden començar a mitjans o finals del 2022 i podrien acollir-ne els primers usuaris al cap de dos anys. ■

CREIEM EN TU

Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona

www.santignasi.fje.edu

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Vine a conèixer-nos, t'hi esperem!

www.fje.edu/personesquecreixen

93.602.30.29 / 93 602 30 38 / 93 602 30 49

info.santignasi@fje.edu

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/Copèrnic, 30-32-08021 Barcelona-T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/Valetta d'Arquer, 30-34-08017 Barcelona-T 93 254 05 70
informacio@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi, dos centres acollidors i tranquils en un entorn privilegiat, amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

EL FARRÓ

L'acció dels sindicats torna a aturar el desnonament de l'Olga i el seu fill

© Carme Rocamora

CARME ROCAMORA

Ho van tornar a fer. Els sindicats d'habitatge de Cassoles i Vallcarca van ser capaços d'aturar un nou desnonament programat pel dilluns 15 de febrer al carrer Mare de Déu de Gràcia, al Farró. És la segona vegada que l'acció veïnal aconsegueix que l'Olga i el seu fill es quedin a casa seva, el primer llançament va ser a l'octubre.

El segon llançament no es va acabar executant per falta d'efectius policials enfront de la seixantena de persones que es van concentrar davant de casa l'Olga. Fa gairebé quatre anys que ella i el seu fill Jan viuen en els baixos d'un edifici que no té cèdula d'habitabilitat

i que els propietaris li van llogar amb caràcter de magatzem, malgrat saber que hi viurien persones. Durant aquells quatre anys, l'Olga va poder pagar el lloguer que li demanaven, 630 euros al mes. Va ser amb la pandèmia, però, que tot es va complicar, ella es va quedar sense feina —treballava a una gelateria— i llavors no va poder pagar més el lloguer. La propietat, que té en possessió tot l'edifici, va interposar denúncia, i per això van arribar les ordres de desnonament.

Un cop van arribar els Mossos d'Esquadra i la procuradora, l'Olga, acompanyada en tot moment per membres del sindicat, va explicar la seva situació,

els serveis socials que fan seguiment del seu cas li ofereixen situacions temporals consistentes a viure en una habitació d'un pis compartit amb el seu fill, tots dos a la mateixa. Per a ella no és una solució vàlida perquè creu que viure en la mateixa habitació amb el seu fill de 19 anys no és una bona idea, i menys si es tracta d'un servei temporal. El seu fill té Asperger i un 54 % de discapacitat psíquica, una situació que assegura que complica més les coses, ja que a causa de la seva malaltia necessita més espai vital i una certa estabilitat, en el sentit de no haver d'estar canviant d'habitatge cada poc temps, "Ara estem bé al lloc on vivim, l'hem cuidat i millorat durant aquests quatre anys".

L'Olga també ha contemplat l'opció de viure fora de Barcelona, però assegura que els ingressos que obté dels serveis socials —700 euros— no són suficients per poder llogar un pis, ja que els lloguers cada vegada són més alts fins i tot fora de la ciutat. A més, ara el fill va a una escola d'educació especial a la capital catalana, i viure fora de Barcelona suposaria un problema logístic afegit. I reitera també que "no és just que t'expulsin del barri". L'Olga coneix bé la propietària de l'edifici, ja que viu en la mateixa finca. Explica com li ha ofert pagar-li una quantitat més baixa de lloguer i, si troba feina, incrementar aquest pagament. Però la propietat no ho veu factible, "Em volen treure de casa en plena pandèmia", lamenta. Aquell dilluns de febrer l'acció veïnal va parar el cop. Primer van intentar negociar tot explicant que ara el fill, el Jan, està confinat a casa perquè la seva escola ha tancat per un positiu de covid-19. Però aquesta explicació no va ser prou vàlida pel jutge. Així doncs, finalment l'ordre de desallotjament es va aturar però per falta de forces policials, i el tercer llançament podrà arribar qualsevol dia, potser amb data oberta. ■

© John McAulay

SARRIÀ

Punxa la concentració ultra d'Artós amb el lema "Espanya no es crema"

JOHN MCAULAY

Només una quinzena d'ultres espanyolistes es van reunir el dimarts 23 de febrer a la plaça d'Artós, convocats a través de les xarxes socials sota els missatges "Pasacalles festivo" i "España no se quema". La convocatòria no la reivindicava cap grup en concret i Los de Artós s'havia desmarcat de la protesta hores abans. Al final, per falta de quòrum la cercavila es va cancel·lar.

Vestits de colors foscos i, alguns d'ells, encaputxats, es van trobar davant d'un bar de la plaça. Conversant entre ells, de tant en tant feien crits a favor de la unitat d'Espanya i en contra de les protestes dels últims dies a la ciutat per l'empresonament del raper Pablo Hasél, "Barcelona nacional", "Antifa, ha! ha! ha!", "Ser español es un orgullo", "Pedro Sánchez, hijo de puta", "Periodistas, terroristas", "Arriba España" i "España es una y no cincuenta y una." Gairebé tots els assistents van ser identificats pels Mossos d'Esquadra, que, juntament amb la Guàrdia Urbana, van desplegar un ampli dispositiu amb almenys cinc furgons. A l'hora de la concentració— a les 19 h del vespre—, hi havia més periodistes que ultres a la plaça. ■

JARCLOS

📍 c/ Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari

de dilluns a dissabte: 10-14.30 h / 15.30-19 h
diumenges i festius: 10 - 14.30 h

GARDEN CENTER

📍 c/ Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a divendres: 9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes: 9.30-14:30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

www.JARCLOS.com

CONTINGUT PROMOCIONAT

L'Escola Decroly impulsa "Connectats" per potenciar les relacions en temps de la covid

Una bústia centra un nou projecte de l'Escola Decroly

L'esclat de la pandèmia va estroncar l'adquisició de la lectura i l'escriptura en els alumnes de P5. El confinament i les diferents situacions familiars van fer que a l'inici del nou curs es donessin molts desequilibris entre iguals i, per aquest motiu, l'equip docent de l'Escola Decroly ha buscat solucions amb l'objectiu d'igualar les diferències, consolidar l'aprenentatge de la lectoescriptura i reduir els efectes negatius de la situació epidemiològica.

El projecte "Connectats" neix al grup de 1r de Primària, després de la lectura del conte "Una nit bestial", on els animals s'envien i reben cartes a través d'una bústia. Aquest element, la bústia, crida l'atenció dels alumnes, i de manera espontània, sorgeix la proposta de fer una bústia per a la classe. Els infants aporten models i materials per crear-la i decideixen convidar al projecte els infants de 2n, ja que amb les restriccions

actuals, no se'ls permet fer activitats conjuntes que en una situació normal si que farien. Així, el que havia de ser una bústia per a una classe acaba transformant-se en una bústia per a cada alumne. I aquestes bústies, penjades al passadís de Cicle Inicial, permet als nens intercanviar cartes sempre que en tinguin ganes.

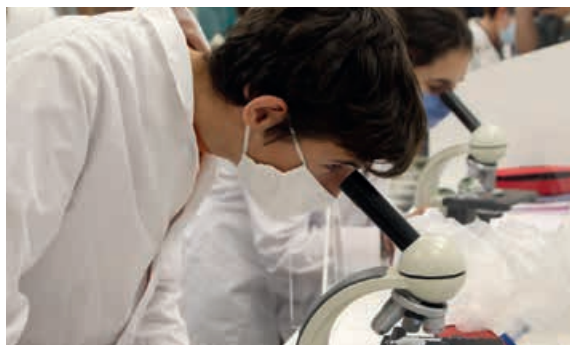
La proposta, doncs, ofereix un nou espai d'expressió amb els companys de la mateixa classe, però també d'un altre grup, i mantenen l'esperit de comunitat característic de l'escola i que la COVID ha modificat, explica la cap d'estudis de l'Escola Decroly, Romina Fraticelli. D'una

L'Escola Decroly incorpora una bústia a les aules per "connectar" els infants

banda, les tutores poden treballar aspectes rellevants com són la pèrdua, el somriure, la proximitat, la família i l'amistat... I de l'altra, tracten de superar l'impediment de relacionar-se amb altres companys de manera "natural" com s'havia fet fins ara.

Fraticelli especifica que al setembre van detectar la necessitat que tenien els alumnes "de compartir, de saber dels altres, de relacionar-se", i es va haver de treballar la nostàlgia i l'enyorança també de la part social de l'escola. Amb "Connectats", conclou Fraticelli, "s'ha posat en valor la importància de poder-nos comunicar amb els altres" i ens ha permès estar "permanentment connectats". Això sí, lluny de la tecnologia que ha envaït les relacions socials durant tot aquest temps.

El més important, però, és que amb el projecte "Connectats" les cartes han donat als infants l'oportunitat d'experimentar amb l'escriptura lliure, seguint el mètode global que s'aplica a l'Escola Decroly, i començar a consolidar tot aquest aprenentatge. "El bloqueig davant la pàgina en blanc d'alguns infants ha desaparegut i les ganes d'escriure han crescut", diu satisfeta Fraticelli. ■

Visita'ns!
Tenim ganes de rebre't

SAGRAT
COR
SARRIÀ

Potenciem el millor de cada alumne!

COL·LEGI CONCERTAT EN TOTES LES ETAPES

Infantil · Primària · ESO · Batxillerat · Cicles Formatius · Educació Especial

- Personalització de l'aprenentatge
- Projecte educatiu sòlid en constant renovació
- Educació en la fe i valors cristians
- Compromís social i cura de l'entorn
- Ambient proper
- Col·laboració estreta amb les famílies
- Aprenentatge en català, castellà i anglès
- Estadies a l'estranger i Batxillerat Dual
- Bon ús de les noves tecnologies
- Emprenedoria i innovació pedagògica
- Treball individual, cooperatiu i grupal
- Foment dels hàbits saludables: alimentació equilibrada i activitats esportives
- Oferta variada en activitats extraescolars
- Grans espais per a activitats a l'aire lliure
- Llar d'Infants, edifici de nova creació per a nadons de 0 a 3 anys

També disposem de: cuina pròpia, infermeria, servei d'acollida al matí i permanència a la tarda.

Inscriu-te als **VIRTUAL OPEN DAYS** des de la nostra web

o **demana una visita individual** escrivint a sagratcorsarria@sagratcorsarria.com

Carrer del Sagrat Cor, 25 - 08034 Barcelona **TRUCA'NS!** 93 203 02 00

[@](#) [t](#) [f](#) www.sagratcorsarria.com

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Els anys, la pandèmia i les eleccions

PERE EQUISOAIN

“Què et poso, *carinyo*?, Vols alguna cosa més, vida?”. Aquelles paraules em van posar de sobte trenta o trenta cinc anys al damunt. Me les digué la noia de la fleca, aquella que encara em desperta el desig. A un home jove no s’hagués adreçat així. Sempre m’ha semblat indigne tractar la gent gran com si fossin nens. I sense avisar-me (a la vida no li agrada avisar), a mi em començava a arribar aquest moment. De totes maneres, va ser un fet esporàdic i gairebé no hi havia pensat més.

Fou just abans que es declarés la pandèmia. Per què ho he recordat ara, un any després? Potser té a veure amb les vacunes i les eleccions. Tot va per franques d’edat. L’any en què vas néixer ho determina tot.

Com molta altra gent, no parava gaire atenció a aquests temes. Formo part del col·lectiu dels que gaudim de moltes activitats sense trobar en cap gaire vinculació amb l’edat. I això que en alguns aspectes el pas dels anys juga a favor nostre. Per exemple, per als que ens agrada escriure, el temps ajuda a entendre i a explicar les coses. Els que fem esport, amb una pilota pel mig, hem vist com l’edat ens iguala. La potència física és cada cop menys determinant, podem competir al costat de gent que ha sigut molt bona si conservem el toc i la col·locació, que això no es perd. Afegiria tantes coses que hem deixat per a més endavant, excursions, partides d’escacs o ping-pong, dinars de grup, visites culturals, clubs de lectura, viatges...

Tornant a l’esport, he de dir que, de vegades, quan camino pel carrer, em sembla que entreno. Vaig esquivant els que porten la mascareta mal posada o fumen sense miraments o creuen que tota la verdera és seva. És quelcom semblant a avançar driblant contraris i pensar a evitar l’escomesa següent.

Però han arribat les vacunes, i poc després han convocat eleccions. I les paraules de la noia de la fleca han esclatat dins meu com una bomba amb temporitzador. Ara també em fan sentir gran quan em diuen que determinada vacuna només s’administrarà als menors de 55 anys. Encara que, alhora, veig lluny el llindar dels 80 anys fixat com a mínim per administrar un altra vacuna, si més no en les primeres fases. Més desconcert m’ha provocat el fet que a una persona propera i de la meua edat li arribés una citació per formar part d’una mesa electoral.

Aquests fets generen sensacions contradictòries. El que no podem negar és que el temps passa. Parlant amb uns amics, amb una pantalla pel mig, comentarem que des de fa un any, quan es va declarar la pandèmia, tenim la impressió que estem perdent un temps irrecuperable. Algú ens va rebatre, en comentar que en el cas que ni nosaltres ni cap dels nostres éssers més propers hagués patit directament la covid, estàvem guanyant el futur. Potser tenia raó.

Tot i que sense allunyar-me del tema, he de dir que en escriure aquestes línies he volgut aixoplugar-me de l’allau de dades de la malaltia. Ens bombardegen a totes hores i des de tots els mitjans. La informació em sembla excessiva. Això ha generat una paraula nova, “infodèmia”.

A més, quan escric això, ha agafat força l’ofensiva final de la campanya electoral. Fins i tot ens han amenaçat en repetir-la en cas de que no surtin els números.

No soc gaire original si per acabar us aconsello llegir. El Jardí ha parlat sovint de llibres, llibreries i biblioteques. Per a l’estat d’ànim, la lectura és una vacuna fiable. I més en temps complicats. ■

Ens pots fer arribar els teus escrits a, redaccio@diarieljardi.cat

La decisió

Ara farà cosa de tres anys, la meua dona i jo vam començar a donar voltes a la que havia de ser, potser, la decisió més important respecte la nostra primera filla. Una decisió que, d’una manera o d’una altra, acabaria marcant el seu futur, contribuiria a modular la seva forma de pensar i tindria una importància cabdal pel que fa a la construcció del seu cercle d’amistats. Ara farà cosa de tres anys havíem de resoldre a quin col·legi apuntaríem la Clàudia.

Decidir a qui confiar l’educació d’un fill no és quelcom que cap pare o mare es prengui a la lleugera, i aquesta va ser la raó que ens va portar a visitar un bon grapat de col·legis de la nostra ciutat, Barcelona. Aprofitant les diferents jornades de portes obertes vam poder tenir un tast de diferents escoles que, segons el nostre parer, s’alineaven amb els nostres interessos. Quins temps aquells en què uns quants desconeguts s’aplegaven, xerraven i compartien experiències, consells i incerteses sobre les futures escoles dels seus fills i filles, encara no sabíem res d’això del “distanciament social”... Però no ens desviem de la qüestió, aquest seria un altre tema que donaria per a una revista sencera.

El cas és que per aquella època anàvem veient, un per un, els diferents col·legis de la nostra llista, fins que un dia vam arribar al Betània. Aquell matí d’un dissabte de febrer, ara farà cosa de tres anys, vam conèixer la Pilar. Ella va ser l’encarregada no només de mostrar-nos les instal·lacions sinó d’oferir-nos una pinzellada del projecte educatiu d’aquesta institució. Us podem assegurar que si l’entorn ens va agradar, la forma com BetàniaPatmos entenia l’educació ens va captivar.

Vam seguir la nostra particular ruta coneixent altres escoles. Però des d’aquell matí de febrer, Betània va passar a ser el centre de referència, el punt de comparació amb tota la resta. De tota manera, com que la nostra filla tot just tenia dos anys i la decisió que havíem de prendre era prou important, vam decidir no precipitar-nos i mantenir-la un any més al parvulari, mentre anàvem acabant de donar voltes al tema.

I així va tornar a arribar febrer i vam tornar a tenir l’oportunitat de gaudir de la jornada de portes obertes al Clos Montserrat de Pedralbes. Aquesta vegada, però, la llista s’havia vist reduïda molt considerablement i solament hi apareixien un parell d’opcions, i com que ja coneixíem les instal·lacions vam decidir demanar una entrevista personal amb el director. Així vam conèixer en Jacint, parlant i passejant.

En aquesta segona trobada es van anar desglossant, un per un, els pilars que fonamenten la institució BetàniaPatmos: quin és el seu model educatiu i quina és la seva forma d’entendre la formació dels seus alumnes. Aquell matí ens van parlar de les paraules que defineixen i articulen el seu projecte: pau, llibertat, lucidesa, cordialitat, coratge i equilibri.

A poc a poc i punt per punt, ens van explicar que BetàniaPatmos orienta l’educació vers una formació integral, basada en l’exigència pel treball, l’esforç i la disciplina, en un entorn cordial i amable, que busca potenciar l’autonomia de l’alumne i que vol fer créixer els infants i els joves amb uns valors com la generositat, el respecte, la responsabilitat, el servei i el sentit crític, sense deixar de banda l’atenció a la diversitat.

Escoltant, ens vam adonar que el seu objectiu com a institució era que els seus alumnes *apreguessin a aprendre*, proporcionant-los sentit crític,

CONTINGUT PROMOCIONAT

potenciant la competència comunicativa multilingüe i l’oratoría, així com la matemàtica, a la vegada que els despertaven la creativitat i la sensibilitat artístiques, exigint-los una actitud proactiva, orientada a l’ensenyament universitari cap a professions que, potser en aquest moment, encara no existeixen. Llegim que *no sabem com serà el seu futur, ni sabem de què treballaran o a quins reptes s’hauran d’enfrontar, però el que sí sabem és que estaran preparats*.

Recordo que durant aquella trobada vaig dir-li a la meua dona: *només que sigui cert un 20% del que ens expliquen, ja n’estic més que satisfet*. Acabada la conversa ja no teníem cap dubte, únicament un petit retret: no poder retrocedir en el temps i tornar a tenir tres anys per a poder gaudir, nosaltres mateixos, de tota aquella experiència educativa.

Així doncs, el setembre de l’any passat vam encetar molt il·lusionats i amb molta emoció i -per què negar-ho?- una mica neguitosos, aquesta nova etapa de *cole de grans...* I, coses del destí, el 2020 no va trigar a colpejar-nos i a desconcertar-nos amb l’arribada d’un virus global que trastocaria de dalt a baix tots els nostres plans, portant la incertesa a tot allò que havíem tingut per permanent.

Sovint es diu que un bon capità, tot i no poder canviar la direcció del vent, sempre pot orientar i *trimar* les veles per a mantenir el rumb. Creiem que el que ha posat de manifest la nostra Escola durant els últims mesos és precisament això. La seva professionalitat, la seva atenció constant, la seva dedicació continuada, la proximitat vers les famílies, la rapidesa en l’avaluació i la presa de decisions han fet que, a dia d’avui, us puguem assegurar que totes aquelles pors i neguits que teníem fa uns anys s’han esvaït completament. El que ens havien dit en aquelles trobades era ben cert. No pas *només un 20%*, no: TOT! La professionalitat i l’atenció de tot el seu equip humà no deixen lloc al dubte: la decisió va ser encertada.

FAMÍLIA SOLER PRAT

**JORNADA PRESENCIAL
DE PORTES OBERTES**

**DIA 13 DE MARÇ DE 2021
AL MATÍ**

Imprescindible inscripció
via web.

www.betania-patmos.org

**NO SABEM COM SERÀ
EL SEU FUTUR.
NI TAMPOC DE QUÈ
TREBALLARAN.
PERÒ SABEM QUE
ESTARAN PREPARATS.**

3 Escola
BetàniaPatmos

C. Montevideo, 13 · 08034 Barcelona

T. 932 521 900

info@betania-patmos.org

www.betania-patmos.org

DISTRICTE

El carril bici de la Via Augusta serà una realitat aquest any fins a Ganduxer

SERGI ALEMANY

Fruit de l'acord presentat el 23 de febrer entre el Govern municipal i Esquerra Republicana, Barcelona destinarà un fons d'inversió per valor de 30 milions d'euros a projectes "de proximitat" (uns 2 milions per districte i els 10 restants assignats d'acord amb criteris de població i renda) com el desplegament del carril bici per tota la Via Augusta, una reivindicació que ha guanyat força en l'últim any capitanejada per la plataforma Bici Augusta. És un dels cinc projectes pressupostats per al districte juntament amb les reurbanitzacions del carrer Lleó XIII —entre Mas Yebra i el passeig de Sant Gervasi— i el carrer de les Escoles Pies a l'entorn del Mercat de les Tres Torres. La redacció d'un projecte de parc infantil al Casal de Can Rectoret i recursos per a entitats i casals del barri completen les inversions rebudes des de la Casa Gran.

En total, Sarrià – Sant Gervasi rebrà uns 2 milions 400.000 euros, dels quals 2.028.297 estan pressupostats en aquests projectes, i la resta, segons ha pogut saber El Jardí, s'han guardat com a romanent a l'espera de decidir en què s'acaben

invertint. La partida forma part dels pressupostos del 2021.

Carril bici d'extrem a extrem de la Via Augusta

Amb la presentació d'aquest paquet d'inversions, està prevista la creació del projecte i l'execució de les obres del tram del carril bici de Via Augusta entre els carrers Laforja i Ganduxer, que, segons fonts coneixedores, serà una realitat abans d'acabar l'any. La previsió inicial, de fet, és acabar les obres entre els mesos d'agost i setembre. El pressupost total per a la Via Augusta, de 1,2 milions d'euros,

també inclou la redacció del projecte de carril bici a la Via Augusta entre el carrer Ganduxer i la plaça Borràs.

Fins ara el tram de carril bici existent a la Via Augusta —creat l'estiu passat— només uneix la Diagonal amb l'avinguda Riera de Cassoles al seu inici, a l'altura del carrer Laforja, el punt on ara tindrà continuïtat. La

plataforma Bici Augusta, que reclama que es facin dos carrils —un a cada lateral i en ambdós sentits— des de Diagonal fins a la plaça Borràs, ja ha dit a El Jardí que exigirà que es continuï fent l'obra un cop arribi a Ganduxer. La idea inicial del projecte, segons ha pogut saber El Jardí, és la de crear dos carrils laterals, tal com demana la plataforma.

Reurbanització d'un tram del carrer Lleó XIII

Amb l'objectiu de millorar el tram que va del carrer Mas Yebra fins al passeig de Sant Gervasi, l'Ajuntament invertirà 350.000

euros en la mobilitat i accessibilitat dels vianants a la vorera i incorporarà aquest tram al recorregut escolar, on es renovarà l'enllumenat, se soterraran les línies aèries de cables, es rehabilitarà el clavegueram existent, es renovarà i millorarà l'arbrat i s'asfaltarà la calçada.

Remodelació de l'entorn del Mercat de les Tres Torres

Tal com va explicar El Jardí el passat mes de novembre, amb l'objectiu de donar major visibilitat a l'equipament i guanyar en seguretat pels veïns, l'entorn del Mercat de les Tres Torres es veurà reformat. Una partida de 365.000 euros procedents d'aquest acord permetran reurbanitzar el carrer de les Escoles Pies entre Vergós i Carrencà, amb una reducció de l'espai de trànsit, de places de zona blava i de càrrega i descàrrega.

Parc infantil al Casal de Can Rectoret

La redacció del projecte per a la instal·lació d'un parc infantil a l'espai del costat del Casal de Can Rectoret comptarà amb 15.000 euros de pressupost.

Banc de recursos per a entitats i casals

Un banc de recursos de material (taules, cadires, equips de so, etc.) per a entitats i casals de barri comptarà amb una partida de 40.000 euros. ■

DISTRICTE

Quaranta robatoris en dos mesos a alumnes menors de Sarrià – Sant Gervasi

CARMEN ROCAMORA

No anar sol, estar atent, davant qualsevol sospita trucar al 112, no portar a sobre coses de valor prescindibles i no mostrar el telèfon mòbil. Aquestes són algunes de les recomanacions —proporcionades pels Mossos d'Esquadra— que el Col·legi Reial Monestir de Santa Isabel (Sarrià) ha fet arribar a les famílies del centre arran de l'increment de robatoris a menors que s'han produït en els últims dos mesos al districte, en especial als barris de Sarrià i Galvany.

Segons les informacions que la policia catalana ha facilitat a l'Associació de Veïns de les Tres Torres, en els darrers dos mesos —desembre i gener—, a tot el districte s'han dut a terme 40 robatoris violents a víctimes menors d'edat, 23 a Sarrià, 8 a Galvany, 5 a la Bonanova, 3 a Les Tres Torres i 1 al Putxet i el Farró.

En tots els casos i segons el que ha pogut recollir la policia per part de les víctimes, els assaltants també eren molt joves, en 30 dels casos grups de menors d'edat, i en els 10 restants tindrien

menys de 20 anys. La majoria, d'altres zones de la ciutat o de ciutats metropolitanas del voltant de la capital catalana. Se sospita que aquests lladres abans de la pandèmia acostumaven a robar en zones més centrals a turistes, i que ara, davant la desaparició d'aquest col·lectiu a la ciutat per la covid-19, han canviat l'objectiu i s'han fixat en joves de barris benestants.

Amb tot, els Mossos reconeixen que hi ha una "certa sensació d'inseguretat" al districte per aquests incidents, que en molts dels casos s'han difós mitjançant grups de Whatsapp dels pares principalment, "Ja s'han planificat serveis conjunts entre Mossos i Guàrdia Urbana, tant uniformats com de paisà, en els punts més calents".

De la quarantena de casos coneguts, se n'han resolt quatre, i s'han practicat un total de nou detencions, mentre que hi ha molts altres casos en fase d'investigació. ■

LA BONANOVA

Les obres del Tramvia Blau no començaran aquest mandat

SERGI ALEMANY

L'Ajuntament de Barcelona va comunicar a mitjans de febrer que el Tramvia Blau —un servei històric interromput ara fa tres anys per rehabilitar-lo— no tornarà a funcionar abans del proper mandat.

Ho va explicar el consistori responnent a una pregunta de Ciutadans en la darrera Comissió d'Urbanisme, en la que el regidor del partit taronja Celestino Corbacho va demanar per "l'estat de les obres i el calendari previst". La resposta per part de la regidora de Mobilitat, Rosa Alarcón, va ser que "sent realistes, l'obra no començarà abans del proper mandat."

Segons el consistori, el projecte de rehabilitació i millora de la infraestructura del Tramvia Blau és de "gran complexitat" perquè també inclou la urbanització de l'avinguda del Tibidabo —per on ha circulat durant 117 anys el tramvia—, les places Kennedy i Doctor Andreu, punts de sortida i arribada del tramvia, i el carrer Bosch i Alsina, on es troba la cotxera d'aquesta històrica atracció barcelonina i turística.

TMB, a punt d'adjudicar la redacció del projecte

Segons Rosa Alarcón, ja han finalitzat els tràmits administratius que hi havia pendents i Transports Metropolitanos de Barcelona (TMB) està a punt d'adjudicar la redacció del projecte que està licitat per encàrrec de l'Ajuntament. Un cop l'empresa rebi les ofertes, les haurà d'avaluar i designar l'empresa adjudicatària, que disposarà al voltant d'un any i mig per elaborar el document del projecte final. ■

QUAN APRENS A APRENDRE,
VOLS SEGUIR APRENENT

VINE A CONÈIXER
LA NOSTRA ESCOLA

TASTETS:

8 i 15 març 2021

Grups de 6 persones

Visites concertades

Educació Infantil i Primària

Escola Concertada

93 417 52 71 | c/ Vendrell, 1. | www.decroly.org

LA BONANOVA

Adeu a la grua de l'estació de Mandri que representava la paràlisi de les obres de l'L9

EL JARDÍ

Després d'aproximadament una dècada formant part del paisatge, el passat 25 de febrer van començar els treballs per desmuntar la grua de la futura estació de Metro de Mandri i seguir així amb les històriques i paralizades obres de l'L9, la qual, a Sarrià – Sant Gervasi, té previst gaudir de diverses parades. El passat desembre la Generalitat va donar un impuls per desencallar aquestes feines amb una important injecció econòmica i, segons el calendari previst, l'any 2026-2027 entraran en funcionament les estacions de Sarrià i Mandri, mentre que la del Putxet estarà disponible entre el 2028 i 2029, tot i que els terminis es podrien accelerar si arriben més fons europeus.

Després de les obres de desmuntatge de la grua de Mandri, s'urbanitzarà una part del forat vertical. Tal va ser l'efemèride de desmuntatge de la grua que es va acostar fins a la zona el Conseller en funcions de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, que en el seu perfil de Twitter va assegurar que la represa de les tasques és "una injecció

© Elena Bulet

de moral col·lectiva" i una reactivació econòmica basada en l'Agenda Verda" que connecta amb Europa, referint-se a la mobilitat sostenible i la transició energètica.

Bona notícia, doncs, per a la mobilitat i també per als veïns que han viscut amb aquesta grua al davant. Les molèsties persistiran, de ben segur, però almenys s'avança en una infraestructura molt esperada en tots els barris del districte i de la ciutat. ■

© Elena Bulet

© Carme Rocamora

GALVANY

Comencen les obres de renovació de la xarxa elèctrica del Mercat

EL JARDÍ

Les feines de rehabilitació del Mercat de Galvany ja han començat amb la renovació de la xarxa elèctrica, una feina que es duu a terme a les tardes —quan l'equipament està tancat— i que està previst que s'allargui durant set mesos. Les tasques compten amb un pressupost de 1.300.000 euros. Segons ha detallat Betevé, es modernitzarà i s'augmentarà la potència de la xarxa elèctrica de l'equipament, que estava obsoleta, i també es renovarà l'enllumenat i la megafonia del mercat. El mateix mitjà explica que la nova xarxa elèctrica tindrà més potència, de manera que els paradistes podran instal·lar vitrines o cambres frigorífiques als seus espais. Des de l'Institut Municipal de Mercats, s'està fent en paral·lel un estudi de renovació del mercat, que encara no se sap si serà parcial o integral. ■

DISTRICTE

Anècdotes de la compravenda de productes de segona mà

MARTA TRIUS

Si dic que aquest article va sobre Fleapster, pràcticament ningú sabrà de què parlo, però si em refereixo a Wallapop la cosa canvia. I és que Fleapster és el primer nom amb què es va donar a conèixer Wallapop el juny de 2013, encara que tres mesos després es va canviar a Wallapop. I per què es diu Wallapop? És fàcil, per al brainstorming de canvi de nom, van fer unes crispetes, i d'aquí, pop, pop, uala... Wallapop!

Sota la premissa "si no ho fas servir, puja-ho", Wallapop s'ha convertit en una comunitat en la qual cada dia milions de persones compren i venen productes de segona mà, de manera que a més d'aconseguir el que volen a un millor preu, fomenten el consum responsable tot allargant la vida dels productes. Els creadors d'aquesta plataforma es van basar en la geolocalització dels seus usuaris, i avui dia més de 15 milions d'usuaris de tot Espanya poden accedir a centenars de milions de productes.

Anècdotes d'allò més curioses

A Barcelona, no és estrany veure de tant en tant persones que han

contactat a través de Wallapop i que queden en algun lloc per a intercanviar els seus objectes. Les anècdotes se succeeixen, des del que compra un penjoll amb forma de cor per regalar a la seva parella el dia dels enamorats fins a la persona a qui li fa vergonya fer l'operació enmig del carrer i convida a un cafè el venedor a la cafeteria més pròxima (eren temps sense pandèmia).

L'Ana, que viu a Sant Gervasi, ens explica que en una ocasió va vendre una cafetera per fer cappuccino a un senyor gran que estava tan emocionat amb la compra que l'endemà, a l'hora de l'esmorzar, el comprador li va donar les gràcies i li va enviar una foto del cappuccino que s'estava prenent amb la seva cafetera acabada de reestrenar. Per al Marcos, que resideix a l'avinguda Sarrià, Wallapop s'ha convertit en un lloc on trobar el que vol a bon preu, encara que a vegades cal tenir molta paciència perquè la gent pregunta molt i després no compren o decideixen no vendre; però la veritat és que està encantat. També la Montse, de Vallvidrera, reconeix que es posa molt nerviosa quan la fan esperar molt al carrer,

si bé diu que en general la gent és bastant puntual. Ella compra i ven, i una de les seves anècdotes favorites va ocórrer quan va posar a la venda una col·lecció de llibres antics molt barata sense saber-ne realment el valor, "Van aparèixer compradors de sota les pedres, però el millor va ser un noi que em va advertir que estava oferint el producte massa barat i que l'apugés de preu perquè podia guanyar més diners, ja que era una col·lecció única. Li ho vaig agrair molt", ens comenta.

La majoria de persones amb les quals hem parlat creuen que Wallapop és un gran invent. És el cas del Miquel, veí del Farró, que recorda la venda més ràpida que ha fet, "Una nit a les vuit de la tarda posava un anunci d'una prestatgeria i 13 hores després el comprador passava a buscar-la a casa meua". O de la Lourdes, que una vegada va quedar per vendre un marc de fotos i la compradora va resultar que era l'excunyada d'una íntima amiga seva.

En definitiva, Wallapop és una molt bona opció per trobar productes a bon preu, encara que, com en moltes altres coses, cal anar amb compte i no donar dades personals, no hem d'oblidar que estem tractant amb desconeguts, i qualsevol prudència és poca. ■

Escoles

Les incerteses

“Reflexions a l’escola” a la Fundació Collserola

JESÚS MESTRE CAMPI

La pandèmia no ha aturat la convocatòria de l'onzena edició del cicle de conferències “Reflexions a l’escola”, que cada any organitza la Fundació Collserola. Enguany, el tema és ben d’actualitat, les incerteses, segurament el més constatable que ens està deixant la covid-19, que tantes “certeses” està fulminant. Per reflexionar sobre el tema, s’ha convidat a persones molt preparades, Salvador Macip, Íngrid Guardiola, Josep M. Esquirol i Mara Dierssen. L’objectiu és que facin aportacions, exposin arguments i pensaments des de la ciència, les humanitats i la filosofia. David Sierra, president de la Fundació Collserola, va inaugurar el cicle el dia 22 de febrer, on va insistir en la convicció que “l’educació, i l’escola com a institució, han de ser espais on es faci valer l’esperit crític i creatiu que ens allunya del pensament únic, incompatible amb la cultura”. L’escriptora i periodista Lluïcia Ramis és la moderadora del cicle. Totes les xerrades són en línia, mitjançant el canal de YouTube de la Fundació Collserola, i estan obertes a la participació del públic.

La primera xerrada es va confiar al biòleg Salvador Macip, doctor en Genètica molecular, investigador i escriptor, que aquest darrer any ha aconseguit un gran ressò mediàtic per les seves intervencions als mitjans de comunicació. Hi havia expectació per escoltar Macip, que va aplegar més de 200 persones a YouTube (i, en els dies següents, l’streaming ha estat consultat per molta més gent). El tema de la xerrada era ben eloqüent, la incertesa com a motor de canvi. La tesi de Macip és que la incertesa és el que fa evolucionar la ciència i, darrere seu, la societat, ja que una de les metes dels científics és resoldre els dubtes (per tant, incerteses) que es plantegen quan fan una recerca.

Així, Macip va exposar el mètode que segueixen els científics, a partir d’una incertesa, cal plantejar una hipòtesi, cosa que porta a fer un experiment; i l’anàlisi dels resultats d’aquest experiment s’han de contrastar amb la hipòtesi inicial, cosa que permet donar una resposta final. Com el mateix Macip va exposar, aquest mètode científic va ser desenvolupat per humanistes o filòsofs com Bertrand Russell, “Tot coneixement que es pot assolir, s’ha

d’assolir amb mètodes científics; i allò que la ciència no pugui descobrir, la humanitat no ho coneixerà mai”. La xerrada va ser molt interessant i molt assequible per les característiques de l’auditoria (que inclou als alumnes de batxillerat), cosa que és d’agrair. Però potser va ser una mica pretensions en donar per fet que la biologia i les ciències de la salut són líders indiscutibles de la innovació científica en l’actualitat. Això, tant Macip com diversos epidemiòlegs ho acostumen a fer amb una certa suficiència, com a certesa absoluta. Segurament tenen raó, però potser cal ser més respectuós amb moltes altres ciències que també tenen el seu protagonisme en la societat actual, com la política, l’economia o la sociologia. Hi ha moltes preguntes que el mateix Macip es plantejava, i potser la biologia no és la ciència més preparada per respondre-les, si cedeixes els teus drets, després te’ls tornaran? Fins a quin punt la gestió de la pandèmia pot limitar la llibertat personal?

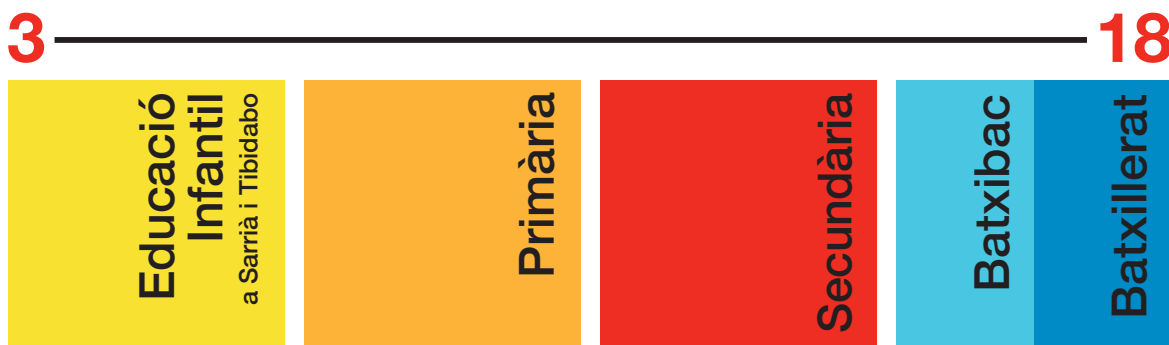
La segona conferència, el dia 1 de març, donava la paraula a una humanista, Ingrid Guardiola, amb el tema “La tecnologia i les certituds immediates”. El plantejament de l’exposició de Guardiola va ser molt diferent de la de Macip: on per un tot semblava ser molt lineal, per l’altra qualsevol tema oferia molts matisos. La tesi principal de Guardiola és que la

incertesa ens porta al pànic i a la inseguretat. Vivim en un món on la tecnologia va envaint moltes parts de la nostra quotidianitat, i internet ens ha desenvolupat el mite de la connectivitat: no estem sols perquè estem connectats mitjançant l’ordinador i les xarxes socials. I sempre és immediat: necessitem que sigui una certitud immediata. Així, la pandèmia ens ha portat al confinament i ha obert unes incerteses que porten inseguretat, fins i tot pànic. I la tecnologia, ara convertida en una arma del capitalisme del segle XXI, encara ens ha atrapat més, ja que la connectivitat digital ha estat l’eina més eficient per combatre l’aïllament, la soledat.

El cicle el tancaran dues xerrades més, la del filòsof Josep M. Esquirol el dia 9 de març, sobre “La incertesa és al teu davant. La paraula, al teu costat”, i la de la biòloga Mara Dierssen, el 16 de març, sobre “El cervell en temps d’incertesa”. Agraïm un any més la Fundació Collserola que ens convidi a reflexionar sobre temes cabdals del pensament actual. ■

Preinscripció 2021/22

Voleu conèixer l’escola?

Demaneu una entrevista aquí

DISTRICTE

Comencen les actuacions de millora dels espais verds del districte

EL JARDÍ

Després de les revisions fetes pels tècnics als espais verds de Sarrià – Sant Gervasi durant la tardor de 2020, Parcs i Jardins ha establert un nou pla d'actuacions per al manteniment i la millora del verd dels barris, que es durà a terme entre els mesos de febrer i abril.

La feina que van fer els tècnics durant la tardor va ser sobretot per combatre els efectes dels mesos de confinament, quan la vegetació va augmentar de manera considerable a causa de les pluges, les temperatures de primavera i la poca presència de veïns als carrers. A partir del juliol, la vegetació va començar a deteriorar-se pel seu ritme vital i,

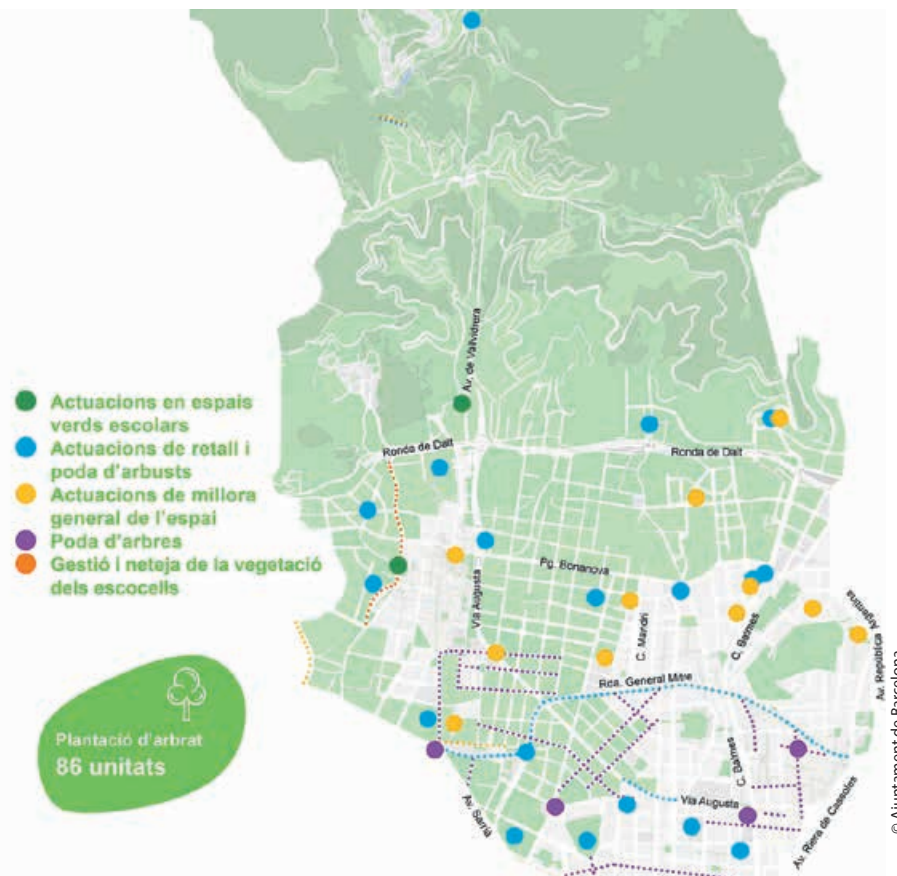
per això, Parcs i Jardins va aplicar un pla d'actuació entre setembre i desembre.

Entre els treballs que es van realitzar, en destaquen el reforçament d'espais verds exteriors dels centres escolars, la posada a punt d'espais amb actes de la Mercè, el desbrossament d'escocells i neteja de paviments i la plantació d'arbres i grups de flors.

Ara, amb el nou pla d'actuació, es faran diverses intervencions com el retall d'arbustos, millores als espais cedits a les escoles, plantació de nou arbrat —86 noves unitats— i poda de determinades zones, així com actuacions de neteja i gestió de la vegetació dels escocells. Aquest febrer ja han començat els primers treballs, com el retall de les alzines del Turó Parc.

Precisament pel mal estat d'algunes zones verdes del districte, la passada tardor el grup municipal de Junts del districte va presentar una auditoria sobre l'estat i la necessitat de millora de molts d'aquests espais. ■

ACTUACIONS A SARRIÀ – SANT GERVASI De gener a abril de 2021

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Els productes frescos, el plàstic i el gust

JOAQUIM ROS SAQUES

Malgrat que alguns empresaris hi han treballat una mica, encara queda molta feina per fer en el binomi envàs de plàstic versus producte fresc. Pel que fa als que han avançat i han aparcat el plàstic en els seus establiments, em costa diferenciar si és per sensibilitat mediambiental o bé per pur màrqueting (“ara toca això i vendrem més”) però, en qualsevol cas, benvingut el pas, i cadascú que tregui les seves pròpies conclusions i premii o castigui amb la seva compra —presencial o en línia— tot el ventall d'oferta que hi ha al sector.

Tanmateix, només cal observar pel carrer moltes botigues i la falta d'alternativa a les bosses de plàstic que hi ha en molts autoserveis, són pocs, encara, els que t'ofereixen una bossa de paper. Si disposem de bosses de paper o de compostatge, per què consumim tant plàstic? Per comoditat? Per preu? Em costa d'entendre. Sembla que no n'hi ha prou amb les impactants imatges que ens passen tan sovint els mitjans de comunicació.

Llegia fa pocs dies que una gran cadena d'àmbit espanyol eliminarà les bosses d'un sol ús, cosa que permetrà reduir 3.200 tones de plàstic a l'any. Aquesta firma té previst invertir més de 140 milions d'euros en quatre anys en accions de preservació del medi ambient. Si ho compleix, anirà pel bon camí. No són els primers, però tampoc són la majoria, malauradament. I aquí l'administració hi hauria de fer un reconeixement implícit. L'alternativa són bosses compostables fabricades amb fècula de patata.

No obstant això, la revista *Integral* publicava un article titulat “Suècia recicla tan bé que s'han quedat sense escombraries”. Amb els anys, han creat una cultura del reciclatge i de conscienciació del medi ambient perquè els habitants adoptin hàbits que redueixin al màxim el rebuig. És tan impressionant, l'evolució que han fet en la qüestió ecològica, que ara han d'“importar escombraries” d'altres països per mantenir les seves plantes de reciclatge

en funcionament. Certament, quan llegia aquest article no vaig poder deixar de pensar que ens queda molt camí per fer i que els suecs sí que són sensibles al medi ambient!

No voldria ser malpensat, però he d'acceptar que hi veig certa relació entre *producte més econòmic* o *d'oferta* i *envàs de plàstic*. Molts cops, a més, aprofiten l'envàs per posar-hi el preu de la safata de fruites o hortalisses. Aquí, la xifra d'un euro és la que més observem. És tan pràctic recollir una d'aquestes safates en què veiem el producte i el preu que actuem per impuls i oblidem què significa aquell envàs i el gest d'adquirir-lo. En aquest acte reflex de compra, hi ha un egoisme flagrant i en què desapareix tota la nostra sensibilitat per la contaminació.

Malgrat tot, aquest plantejament no tan sols es dona al sector de la fruita i l'hortalissa, que és on ens pot fer més mal de vista, segons els comerciants, la safata de porexpan també facilita molt la gestió de la venda de carn i peix. El porexpan és un recipient estàndard que s'adapta als productes que solen anar acompanyats de líquids. Perquè a ningú li agrada embrutar-se. Els sucres que produeixen aquells productes, diuen, fan més pràctica la safata de porexpan. A més, el preu del cartró que aguanti és prohibitiu. Hi ha cap industrial que treballi per cercar altres opcions? I els responsables de l'Administració, cap on miren?

Fa poc, descobríem les aportacions que pot fer la clofa d'arròs en molts camps. Fa bona pinta, i potser ens permetrà d'aturar aquesta sagnia del consum de plàstic, perquè ara com ara aconseguim que els nostres rius i mars estiguin cada cop més contaminats. Aquestes màquines que tapen la safata de carn o de peix amb plàstic estan fent un flac favor a la naturalesa, aquest producte s'esmicola en trossos més petits i es perpetua durant anys i panys. Si us plau, exigiu paper per embolcallar la compra, és un detall però prou rellevant en el temps per al medi ambient. L'altra alternativa és portar de casa

recipients de vidre per posar-hi el producte fresc. Oi que agafem la bossa abans de sortir? Doncs a dins de la bossa, podem dur-hi recipients adients per desar-hi el menjar.

Així mateix, voldria afegir un argument més al ja prou clar de “guerra al plàstic”. Crec que el gust de les fruites i les hortalisses també se'n ressenteix, la maduració s'accelera, i si el producte ja té alguns dies, —se'n diu *oferta*, d'això?—, hi ha un factor clau, que és que el producte fresc que està en una atmosfera tancada es modifica i madura d'una manera poc natural. En conseqüència, perd majorment el gust esperat —si és que en tenia abans de ser “empresonat” en aquests productes de base PVC—. Els gasos que despren aquest derivat del plàstic són molt nocius per a qualsevol producte que hi és embolcallat. Parlava amb una professional arxivera que em recomanava guardar les fotos velles i antigues en un sobre de plàstic de polièster, mai de PVC, perquè en pocs anys s'anirien degradant i perdent. Les fotos són també un producte natural, si això passa amb les fotografies, imagineu-vos amb el que ens ocupa.

Tots sabem la importància que té que el temps entre la collita i el consum sigui el mínim possible perquè d'aquesta manera s'aprofiti al màxim la maduresa a la planta i, per tant, guanyi aquest sucre que el diferencia clarament en el gust. Per això molts som capaços de pagar un plus per aquesta qualitat diferencial. No en tingueu cap dubte, quan veieu un preu al mercat prou elevat, només pot ser per dos motius, perquè n'hi ha poca quantitat (relació oferta i demanda) o perquè és un bon producte, gustós i que costa prou de produir —per una vegada, aparcaré la cobdícia de molts comerciants—. L'alternativa és un producte *barat*, probablement llunyà, que ha passat un llarg transport en una caixa. Allargar aquest procés és el que fa que productes naturals es converteixin en productes menys naturals o “artificials”, tots iguals de forma i de color, però sobretot de duresa. Han d'aguantar un trasllat i han d'arribar, visualment, en perfecte estat. I això si ens oblidem del gust. Entenc que a molts ens ve al cap l'exemple dels tomàquets, que són un clar referent i exemple del que hem estat descrivint. ■

Política

Ciutadans cessa els consellers Miret i Obón per ser crítics amb el partit

EL JARDÍ

“Intentar callar i expulsar tot aquell que discrepi no porta a solucionar els problemes que té Ciutadans”. Amb aquestes paraules, que formen part d’un extens comunicat, Pedro Miret va contestar a la decisió del seu partit, Ciutadans, de deixar-lo sense el càrrec de conseller de districte a Sarrià – Sant Gervasi. “Al voltant d’un 50 % dels nostres afiliats han deixat de ser-ho l’últim any; realment pensen que s’estan fent bé les coses?”.

Una setmana després de les eleccions al Parlament, la presidenta de Ciutadans de l’Ajuntament de Barcelona, Maria Luz Guilarte, va decidir cessar del càrrec de conseller de districte a Sarrià – Sant Gervasi Pedro Miret, fins ara portaveu, i Jordi Obón, que s’havia estrenat aquest mandat.

Amb l’acomiadament de Miret i Obón, el partit pretén col·locar-hi candidats que no van aconseguir un escó al Parlament el 14-F, segons fonts coneixedores. D’aquesta manera, a Sarrià – Sant Gervasi només Eva Eladi manté el càrrec de consellera de districte per Cs, a l’espera de conèixer-ne els dos nous nomenaments. Entre aquests noms, sona el de l’exdiputada i exconsellera del districte Mercè Escofet, que amb els resultats de

© Carme Rocamora

Cs el 14-F (de 36 a 6 diputats) s’ha quedat fora del Parlament i, per tant, sense càrrec. De moment, Miret i Obón són els dos únics consellers de districte de tota la ciutat que el partit ha decidit fer fora.

Miret va reclamar primàries contra Carrizosa

Pedro Miret forma part del moviment crític Renovadores Cs, sorgit arran dels mals resultats de la formació el 14-F. El desembre de l’any passat va reclamar la celebració d’unes primàries amb la intenció de presentar-se contra Carlos Carrizosa, que finalment va ser el cap

de llista de la formació el 14-F, “la por a debatre i l’absurda por de perdre, o simplement l’arrogància d’una direcció, van fer que una gran oportunitat es convertís en un major desprestigi”. De fet, en més d’una ocasió, Miret no s’ha mossegat la llengua a l’hora de ser crític amb el partit.

Davant del cessament, Miret va manifestar que se’l cessa per “simplement ser crític amb la deriva del partit i promoure’n la necessària renovació”, i considera irònic que el partit apel·li a una pèrdua de confiança cap a la seva persona per fer-lo fora i, en canvi, “aquells que han perdut la confiança dels votants

no assumeixen en absolut cap tipus de responsabilitat”.

Obón va reclamar autocrítica la nit del 14-F

En el cas de Jordi Obón, que abans de ser conseller de districte a Sarrià – Sant Gervasi ho havia estat a Sant Andreu, després dels resultats del 14-F va demanar autocrítica al partit a través d’una piulada. Eren les 21,08 h del 14-F, “Toca reflexionar y hacer autocrítica y no culpar a factores externos #14F”. En un comunicat un cop conegut el cessament, Obón va apuntar que el partit l’ha cessat per la seva proximitat a Fran Hervías, exsecretari d’organització del partit. “Han començat les venjances”, deia Obón.

En la mateixa línia, noms històrics de Ciutadans com l’exdiputat del Congrés dels Diputats Juan Carlos Girauta parlen d’una “purga” iniciada al partit taronja.

Ciutadans diu que els canvis estaven previstos

Des del servei de premsa de Cs a l’Ajuntament asseguren que els cessaments de Miret i Obón corresponen a canvis planificats abans de les eleccions, basats en matèria d’organització interna del partit.

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU) per a les vacances de tot l’any a la Cerdanya

LLOGUER i VENDA

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l’any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l’entorn. A l’estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d’aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d’Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S’hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2-300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l’entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

TARIFES 2020-2021. PREUS DE LLOGUER DE XALETS (sense despesa d’electricitat)

Tarifes vàlides del 1/11/2020 al 28/11/2021	ALTA		MITJA		BAIXA					
	26-12-2020 / 02-01-2021		28-11-2020 / 26-12-2020		17-04-2021 / 03-07-2021					
	13-02-2021 / 27-02-2021		02-01-2021 / 13-02-2021		04-09-2021 / 27-11-2021					
Vacances escolars per setmanes	17-07-2021 / 21-08-2021		27-02-2021 / 17-04-2021		03-07-2021 / 17-07-2021					
Per menys dies, consultar	21-08-2021 / 04-09-2021									
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim				
	WE	Excepte WE	WE	Excepte WE	WE	Excepte WE				
Genêt: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin Special: 4 ad. + 2 nen	Saillagouse	690€	150€	105€	600€	130€	95€	460€	98€	75€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	830€	185€	130€	770€	160€	120€	580€	125€	90€
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	890€	195€	145€	840€	185€	125€	650€	140€	98€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	620€	130€	95€	450€	98€	70€	390€	95€	80€
Angèlique: 4 ad. + 3 nens	Err	790€	170€	125€	680€	145€	98€	550€	120€	85€

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal “EL PASTURAL”

- Parcel·les individuals de 270 a 300m2
- Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)
- Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà: 95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€

(IVA inclòs sense despeses de notari)

EQUIPAMENTS: Cuina equipada. 1 o 2 banys amb dutxa. Mantes, TV, Terrassa, Jardí, Wifi gratuït
 APARCAMENT: al xalet per 2 cotxes
 PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
 SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 € el kw
 ANIMALS: 5 €/nit vacunats
 Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
 Taxa turística: + de 18 anys: 0,33 €/dia (2020)

SERVEIS: Neteja 40 / 50 €
 Genêt, Lupin, Jasmin: 40 €
 Gentiane, Edelweiss, Angèlique: 50 €
 Fitxa rentadora: 5 €
 Fitxa secadora: 5 €
 Lloguer llençols/lit: 10 €
 2 restaurants a 250 m i a 500 m
 FIANÇA: 200 €

PARC RESIDENTIEL “LE VEDRIGNANS” – 9 Chemin de Védri gnans – 66800 SAILLAGOUSE
 PARC RESIDENTIEL “EL PASTURAL” – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
 Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
 www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

MOBILITAT

El protagonisme de l'escúter a Barcelona, una ciutat dinàmica!

JOSEP M. SUCARRAT

El 1981, acabada la dècada dels setanta, és un any marcat pel ressorgiment de la Vespa, gràcies a l'aparició de l'èxitós model Vespa Primavera 74cc o 125cc, que aviat va inundar els carrers de la ciutat. L'èxit del Primavera va cridar l'atenció de la indústria paral·lela d'accessoris i va transformar un clàssic de la mobilitat en una joguina urbana amb la qual divertir-se fent transformacions i trucatges, sorolloses fuites, cilindres potenciats, embragatges reforçats, cigonyals retallats i un llarg etcètera d'artefactes per potenciar la nova joguina i transformar-la en molts casos en un malson urbà. La funció principal dels qui les compraven era participar en les ja famoses carreres de resistència (Diagonal, Montjuïc...).

Als reconeguts concessionaris de Vespa Güell (+ Vespa Turó), Vespa Mateu (+ Mateu Juniors) i Vespa Balart s'hi van agregar una infinitat de petits tallers, sorgits en moltes ocasions dels mateixos mecànics que es formaven en les concessions. Així és com van aparèixer ItaloVespa, Vespa Aragon, TaxiVespa, Vespa Balmes o Vespa Bonanova, entre molts altres.

Motoscooter va ser un d'aquests tallers dedicats a les Vespas, es va inaugurar al març de 1981, però el nom ja feia preveure que el futur seria de l'escúter. De tota

manera, el terme no seria monopolitzat per la marca italiana, les marques japoneses aviat van comercialitzar els seus escúters urbans (Honda Scoopy, Suzuki Lido...) i el mercat va anar incorporant una varietat de models i de cilindrades important.

Han passat 40 anys, i Barcelona s'ha convertit en estàndard europeu de la mobilitat urbana amb motocicleta. Difícilment un visitant de la nostra ciutat no comenta l'enorme quantitat d'escúters que circula pels nostres carrers i ocupa les nostres voreres. Els escúters fan el trànsit més fluid i dinamitzen la ciutat.

La motocicleta pot percebre's en positiu o en negatiu, però la realitat és que hi és. La majoria de conductors de motocicleta han evolucionat cap a les bones pràctiques, i avui podem dir que són model i referència en la integració de la motocicleta dins de la ciutat.

Ara bé, si els usuaris han après a estar i a circular per la ciutat, sembla que l'Ajuntament no ha entès que cal crear un espai a la motocicleta, un sol aparcament per cada 10 motocicletes no evitarà que hi hagi motos a les voreres. Si Barcelona incorpora 7.000 motos elèctriques de *sharing* i va cap a les 10.000 llicències (previ pagament d'una taxa aproximada de 70 €), necessitem urgentment llocs per estacionar aquestes motocicletes que sempre són

a la via pública.

Sempre comento que els barris i els ajuntaments tenen l'obligació de preveure el futur, però abans d'això tenen una obligació major, solucionar el present. El districte de Sarrià - Sant Gervasi té 40.000 motocicletes censades, a les quals hi hem d'afegir els centenars de motocicletes elèctriques de *sharing* que ocupen avui els aparcaments dels nostres barris. Però només tenim 4.000 aparcaments senyalitzats al carrer. Alguna cosa no encaixa... ■

JOSEP MARIA SUCARRAT YCART, MOTOS TURÓ

El Jardí

PREMSA LOCAL · SCCL

q
i
t
f
c
a
v
r
s
b
g
j
p
s
u
g
n
k
h
l
o
z
y
w

Col·labora amb nosaltres

Subscriu-t'hi!

~~50€~~ 40€ l'any

diarieljardi.cat/subscripcio

David Cortés Muñoz

Hipnotista de creixement personal

Associat a: **Cooperativa**
UNIÓN DE TERAPEUTAS

Àrees de creixement personal:

Regressions, autocontrol mental, mètodes de relaxació, esport, empresa, formació i visualització creativa.

c/ Pelai, 12, 7é F,
BARCELONA

INFORMACIÓ I CITA PRÈVIA:

640 78 81 87 - hipnosgirona@outlook.es
alchemista4.wixsite.com/hipnossalutcat

MÓN CASTELLER

Els Castellers de Sarrià canviem de Junta i iniciem una nova temporada

La pandèmia ha marcat durament els castells, quan coincidia que era el 10è aniversari de formar part del Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO

CASTELLERS DE SARRIÀ

Després de quatre anys de gestió excel·lent per part de l'anterior Junta, capitanejada per l'Àlex Forga i el seu equip, durant l'Assemblea General dels Castellers de Sarrià del passat 15 de novembre, es va donar llum verda a la nova Junta, amb Bibi Solanes al capdavant. La formació d'un bon equip ha estat relativament fàcil gràcies a les ganes de treballar per part de la colla i, malgrat els temps que corren i la manca de castells, la il·lusió és la mateixa. Treballarem fort

per no perdre ni un sol membre i guanyar-ne de nous.

Som conscients que la pandèmia ha deixat les colles castelleres tocades, que alguns castellers potser desapareixeran i que la canalla ha crescut, com és lògic. Que mantenir l'esperit casteller està costant molts esforços a tothom, però que no serà impossible tornar a fer diades i assajos amb el nombre necessari de gent per seguir fent pinyes i troncs. Tornar a tocar el cel serà el nostre objectiu, i més l'any del nostre 5è aniversari des que vam recuperar la desapareguda Colla Castellera de Sarrià. Benvinguts sigueu tots!

10 anys formant part del patrimoni de la UNESCO

El passat novembre de 2020 el món casteller va celebrar els 10 anys des que la UNESCO va aprovar la seva inclusió a la llista del Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Era un 16 de novembre de l'any 2010, i els castellers culminarien un camí que havia començat el 2007. Amb aquesta designació s'aconseguiria un renom universal i que les administracions vetllin per la nostra supervivència i bona salut.

Si el 2020 hagués estat un any normal, també dins el món casteller, de ben segur que les celebracions d'aquests 10 anys de Patrimoni haurien estat motiu per aixecar grans i petits castells, a la mida de cada colla. Però com tots sabem, per aixecar-los fa falta que els seus membres es toquin, freguin, abracin, que els caps es recolzin als clatells dels altres, o que l'aire tancat dins la pinya es converteixi en un de sol per a tothom. Així doncs, és difícil o impossible que durant la pandèmia de la COVID-19 puguem tornar a escoltar les gralles i aixecar l'aleta. Massa "bombolles" diferents sense esclatxes d'aire!

Si el 2021 ens ho permet i la vacunació del 80 % o 90% es fa realitat, tornarem als assajos i a les places i, obviant el 2020, farem soroll pels 10 anys de reconeixement de la UNESCO! El món casteller és únic al món i és nostre, d'aquí, i gràcies a les moltes colles que han anat naixent arreu de molts països (Canadà, Escòcia, Estats Units, Mèxic, Anglaterra, França, Alemanya, Dinamarca, Irlanda, Xina, Argentina, Xile, Austràlia, Andorra, Espanya), la festa podrà ser grossa i serà possible que se senti la gralla des de tots els continents. ■

AMNISTIA FEM-NOS LLIURES

L'amnistia és el primer pas per una solució política al conflicte que passa per l'exercici del dret d'autodeterminació.

Per fer-la possible, la Llei d'Amnistia necessita el suport de tota la ciutadania perquè pugui ser aprovada al Congrés dels Diputats.

amnistiaara.cat

Signa per l'**amnistia!**
FEM-NOS LLIURES

MEDI AMBIENT

Departament de la Vicepresidència i de Transició Ecològica

DAVID ALEMANY GAMBAU

L'any 2010, es va dissoldre el primer i únic Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, després d'uns 19 anys d'existència. Aquesta involució es produïa en el context de les "retallades" en el pressupost de la Generalitat, la seva creació

havia suposat una fita històrica i havia permès avançar, tot i que amb retards importants, cap als estàndards ambientals europeus.

Des d'aleshores, les funcions en matèria ambiental han estat dividides entre el Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (noms actuals). Cal tenir present que l'estructura i l'ordre dels noms de l'organització administrativa normalment indiquen les prioritats i la prevalença de les polítiques. En una organització jeràrquica, en els nivells superiors és on hi ha més possibilitats d'elaborar polítiques pròpies i aconseguir que prosperin. Aquesta divisió de funcions també comporta, moltes vegades, manca d'eficàcia i eficiència, conflictes i contradiccions.

A data d'avui, es continua reclamant l'existència d'un Departament exclusiu i amb prou rang per dur a terme la transició ecològica. Els reptes que hauria d'encarar són encara més ambiciosos i complexos que els que es presentaven als anys 90, emergència climàtica, eficiència en l'ús dels recursos naturals, transició energètica, mobilitat sostenible, lluita contra la pèrdua d'hàbitats i de la biodiversitat, entre d'altres. Tot tenint en compte la transversalitat, l'educació per a la sostenibilitat, la transparència i la participació ciutadana, així com l'afectació a les persones més vulnerables.

Esperem que el nou govern consideri seriosament aquesta qüestió i treballi conjuntament amb tots els representants polítics per millorar la qualitat de vida de la població de tots els barris de Catalunya i la seva relació amb el planeta.

Pots llegir el manifest complet del Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya i l'Associació Catalana de Ciències Ambientals, a la pàgina web del COAMB. ■

DAVID ALEMANY GAMBAU ÉS CONSULTOR AMBIENTAL

DESENVOLUPAMENT, TECNOLOGIA, SOSTENIBILITAT I SALUT

L'amistat i l'escolta

GLÒRIA VILALTA

L'amistat sempre és un valor. I avui, en aquesta època de distanciament, més.

Diuen que més val un veí a la porta que un parent a Mallorca. En aquests mesos, això s'ha fet ben palès. Sort han tingut dels veïns moltes persones que viuen soles!

Agraïxo sovint tenir amics

i poder conversar amb ells. Compartir sempre és enriquidor, i sovint és l'únic que necessitem per sentir-nos millor quan no estem bé. Algú que t'escolta, i que ho fa amb amor i sense judici, és un regal. A vegades pot ser algú de la família, i altres necessites algú extern, un amic, un psicòleg, un terapeuta... La part social és molt més important del què ens imaginem, fa anys vaig llegir que, segons un estudi, la socialització era un ingredient importantíssim per ser feliç.

Quan socialitzem a través d'una conversa, un parla i els altres escolten, però escoltar no està prou valorat. Tinc la sensació que tothom vol parlar i que pocs volem escoltar. En una conversa, a vegades, en lloc d'escoltar, estàs esperant que l'altre acabi per poder dir la teva. Però és escoltant com realment aprens, quan ajudes, quan captes l'important i quan se't pot despertar alguna cosa interna.

Em ve ara a la ment aquella frase del Petit Príncep "l'essencial és invisible als ulls". Potser podríem afegir que també és invisible a les orelles... Per captar l'essencial d'una conversa, és tan important el què es diu com el quan, de quina manera i d'altres aspectes que són inconscients, que no tenim definits. Hi ha, doncs, moltes maneres d'escoltar o comunicar. També es pot "parlar i escoltar" sense paraules, en silenci. Si no, què fem quan simplement compartim una estona amb una mirada o agafant-nos de les mans? Com podrien socialitzar les persones que tenen dificultats d'oïda o de parla? Potser per això és molt més complicat i cansat escoltar a través d'una pantalla, ens falten "ingredients".

Escoltar, en qualsevol versió, no és tan fàcil com sembla. Quantes vegades desconnectem i no estem atents a qui ens parla o ens comunica? Quantes vegades sentim que no ens estan escoltant? El que demana la persona que es comunica (amb so o sense) és que estiguem atents, presents, tant si és un parlar acadèmic com si és una necessitat d'expressió, un compartir un moment de felicitat, o un problema, o una alegria. Escoltar amb una actitud de presència, sigui directa o en pantalla, és molt sanador per a la persona que parla. Per això una bona part d'una teràpia psicològica o d'un metge vocacional és l'escolta. I per això necessitem també socialitzar, tenir amics a qui poder trucar o amb qui quedar.

A mi sempre m'ha agradat escoltar, ja de petita, m'encantava aprendre i descobrir a través de les experiències i coneixements dels altres. I em continua agradant. M'agrada escoltar històries, coneixements savis o simplement experiències i vivències personals. Sempre és enriquidor. I no només això, es crea també un lligam, un reconeixement de l'altre, que ens connecta també amb nosaltres mateixos i amb la nostra essència humana. Suposo que aquest és un dels motius pels quals després de 17 anys treballant d'enginyera em dedico, des de fa ja 9 anys, a escoltar les persones i els seus espais. I em fa feliç.

Estic segura que si tots poséssim la nostra atenció en una escolta present i amorosa, sigui quina sigui la nostra professió i situació familiar, fariem entre tots un món millor. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Casa Maria Quintana

JAUME DE OLEZA

La casa Maria Quintana és un petit edifici entre mitgeres, construït el 1915 per l'arquitecte Eduard Mercader Sacanella (1851-1919), està situada al carrer Clos de Sant Francesc 51. Algunes de les obres més destacades d'aquest arquitecte poc conegut van ser les

Escoles Pies de Sarrià i la finca Can Deu, un centre cívica que està protegit com a Bé Cultural d'Interès Local. No obstant això, també va fer algunes col·laboracions amb Josep Domènech i Estapà, aquest últim un arquitecte molt conegut i autor del Palau de Justícia de Barcelona i del Teatre Poliorama. Mercader ha estat un arquitecte oblidat, ja que amb prou feines hi ha informació sobre la seva biografia i el seu treball. Avui parlem d'un edifici que no demostra un estil prou innovador per formar part del modernisme tan present en la seva època. Aquesta casa correspon a una forma d'entendre l'arquitectura sota un punt de vista d'estètica clàssica, amb certs vincles historicistes. És el que es podria arribar a entendre com un pre-modernisme.

La casa Maria Quintana es caracteritza principalment pels detalls neogòtics de la façana. La galeria de l'última planta, formada per finestres corregudes i arcs de forma triangular, i les petites columnes donen pas a un gran voladís a manera d'aleró de la coberta, decorat amb ceràmica. A la planta primera, les finestres que estan de dos en dos tenen uns arcs semicirculars sustentats per una esvelta columna, molt prima. El detall més original és en el fet que aquests arcs tenen una petita incisió a la part superior, que dibuixa un petit cercle buit. Això és una certa llicència creativa de l'arquitecte en la composició d'aquestes finestres. És de destacar també la forja de les reixes de les finestres de la planta baixa, que encara que no són molt treballades, s'integren molt bé amb les motlures de pedra que remarquen les obertures.

Aquest petit edifici va ser restaurat l'any 1994 com a residència de les monges hospitalàries de la Santa Creu, i representa un exemple modest d'una arquitectura historicista que convivia amb els començaments del moviment modern. Un moviment que es donava pas a Europa, i que a la vegada convivia amb una arquitectura de connotacions eclèctiques, com és el cas. Però aquesta és una circumstància que no li manca valor. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE www.cwork.cat

Eix comercial Sarrià de Dalt

Molt a prop

L'existència de Sarrià com a Vila està lligada al carrer Major des dels seus orígens quan els colonitzadors romans ordenaren el pla de Barcelona ortogonalment en una espècie de quadrícula. Sarrià ha anat agafant forma a partir d'aquest llarg carrer amb una llarga història. Encara que per alguns veïns i visitants del barri sembla que s'acabi a la plaça de Sarrià, més de 100 números s'afegeixen quan arriba al seu final al trobar el carrer General Vives o el que és el mateix la Ronda de Dalt.

Les obres, que finalitzaren el novembre de l'any passat, han transformat la part que va des del passeig Bonanova fins al carrer de l'Institut de Sarrià. És un nou espai on el vianant és protagonista consolidant el caràcter de nucli antic. I si continuem carrer amunt, molts dels edificis ens acosten al Sarrià de sempre.

Després de les vicissituds del llarg any d'obres i les sobrevingudes amb l'actual situació, els seus comerciants i empreses volen apropar a la resta de veïns aquest part del barri fent-la més present. Així neix, amb la col·laboració de les pàgines d'El Jardí, l'Eix Sarrià de Dalt que uneix l'activitat comercial i professional d'aquesta part de Major de Sarrià i els carrers adjacents.

Més del que penses

Una mica d'història

El Desert de Sarrià

ENRIC MÓRA

Al capdamunt del carrer Major, a l'altra banda de la Ronda de Dalt, es troba el Desert de Sarrià. Entre l'avinguda de Santa Eulàlia i el palau dels marquesos de Sentmenat, ara seu de la Fundació Eina, una àmplia esplanada aplegava els sarrianencs durant generacions per a tota mena de celebracions. Un om centenari envoltat per un banc de fusta els donà aixopluc.

Com del Desert, cap el 1910. Postal. ATV. Fons família Mestre Campi

<p>1 Assessoria / Finques</p> <p>ASSESSORIA i FINQUES CATALONIA Administrador Finques Col·legiat</p> <p>Cuidant de la teva llar des de 1994</p> <p>C/ Major de Sarrià 170 Sarrià-Sant Gervasi Tel. 93 431 05 94 www.finquescatalonia.cat</p>	<p>2 Botiga infantil</p> <p>BEHIND THE STORY BIG BRANDS FOR LITTLE ONES</p> <p>Botiga especialitzada en producte infantil Tèxtil Complementos Nines Oh my doll!</p> <p>C/ Major de Sarrià, 123 08034 Barcelona 931 400 439 behindthestorykids@gmail.com @behind_the_story_bcn</p>	<p>3 Botiga / Tallers</p> <p>TRAÇA Botiga + Tallers</p> <p>Fem tallers de joieria, costura, fer mitja i senderisme. Venem joies d'autor i llanes de bona qualitat.</p> <p>C/ Major de Sarrià, 150 - Tel. 646 130 884 www.698216.site123.me</p>
<p>4 Bicicletes</p> <p>BIKESHOP</p> <p>C/ Major de Sarrià, 172 08017 Barcelona Tel/Fax. 93 280 42 22</p> <p>Horari: De dilluns a divendres de 11 a 14 i de 17 a 21</p>	<p>5 Farmàcia</p> <p>FARMÀCIA D. MARCO</p> <p>Sempre al servei de Sarrià de Dalt</p> <p>C/ Major de Sarrià, 188 - Tel. 93 280 42 81 Comandes WhatsApp: 620 979 044 dmarco001@cofb.net</p>	<p>6 Impremta</p> <p>TORMIO IMPREMTA</p> <p>targetes, flyers, noces, cartells, adhesius, prints i molt més...</p> <p>93 203 36 98 tormiq.com</p>
<p>7 Interiorisme / Reformes</p> <p>inanaut</p> <ul style="list-style-type: none"> Reformes habitatges i locals comercials. Mobiliari a mida, nacional i d'importació. Decoració (làmpades, papers pintats, cortines, etc.) <p>Estudi Yolanda Navarro</p> <p>Major de Sarrià 123-B Tel. 626 055 936 www.inanaut.net</p>	<p>8 Nutrició / Dietètica</p> <p>NATUR HOUSE Experts en Nutrició i Dietètica</p> <p>Después de Fiestas Recupera tu linea</p> <p>Pide hora con tu Dietista...</p> <p>Major de Sarrià 162, 08017, Tel. 932 620 841 - 689 473 488</p>	<p>9 Ràpid</p> <p>RÁPIDO PLUS - ULTRA</p> <p>Afilat de ganivets Es dupliquen claus / comandaments Reparació de calçat (mitges soles, filis, tapes, tenyit) Es posen cremalleres</p> <p>C/ Dolors Monserdà, 3 /Plus Ultra Tel. 93 203 23 68 pedroalban2@gmail.com</p>
<p>10 Reformes / Immobiliària</p> <p>SCAVOLINI</p> <p>Cocinas y reformas integrales a medida Distribuidor oficial Scavolini en Barcelona Tel. 93 205 30 40 cocinas@cocinabarcelona.com @cocinabarcelona</p> <p>GEINBAR Inmobiliària al servei de Sarrià Tel. 93 008 58 10 www.geinbar.com @geinbar</p>	<p>11 Tintoreria</p> <p>TINTORERIA SARRIÀ</p> <ul style="list-style-type: none"> SERVEI A DOMICILI ESPECIALISTES EN PELLIS I PECES DELICADES NETEJA PROFESSIONAL DE SOFÀS, TAPISSERIES, CATIFES I CORTINES TRACTAMENTS D'ESTERILITZACIÓ I DESODORITZACIÓ ACCIÓ BACTERICIDA <p>640 39 45 31 Ramón Miquel i Planas, 17</p>	<p>12 Veterinari</p> <p>Medicina Especialitzada - Cirurgia - Traumatologia Ecografia - ECG - RX - Videoendoscopia Anàlisi - Cirurgia làser i Electro cirurgia Teràpia regenerativa i Antiaging</p> <p>Clinica Veterinària Delphis</p> <p>URGÈNCIES TEL. 24 HORES - 93 205 31 16</p> <p>C/ Major de Sarrià 174 08017 Barcelona cvdelpis@veteraliacom Fax. 93 280 13 52</p>

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Marcant
la diferència

MARTA ROYO ESPINET

Quina és la diferència entre dir-te Ada o ser l'Ada Parellada? Quina diferència hi ha entre dir-te Lionel o ser en Leo Messi? Probablement la diferència rau entre ser una persona *normal*, a qui com a molt li agradi cuinar, o ser una de les cuineres de referència del nostre petit gran

país. O entre ser un noi *normal*, a qui li agradava més jugar a futbol que a bàsquet, o ser el millor futbolista del món.

És la diferència entre tenir construïda una marca personal (ser coherent entre el que dius i el que fas) o no tenir-la. L'Ada és una persona que potser cuina a casa, per a la seva gent, per a la seva família —igual que la Marta, servidora, fa paelles—. En canvi, l'Ada Parellada és una marca personal, amb uns valors, amb una manera de ser i de fer, amb una coherència. Si penses en una cuinera, penses en algú que cuina. Si penses en l'Ada Parellada, penses en una cuinera compromesa amb la gent, amb el país, amb els seus, amb un ofici fet amb esforç diari i continuïtat. Una gran comunicadora, sempre disposada a donar un cop de mà. Aquesta és la seva marca personal, la seva petjada.

En Leo és un noi que juga a futbol i marca gols, però en Leo Messi és la màgia futbolera en estat pur. Messi és la passió pel futbol. Un noi argentí que va venir al Barça quan era un marrec, arran d'un problema de salut, i ha impregnat de blaugrana totes les seves cèl·lules. Sent els colors (a banda del que hagi pogut passar aquesta darrera temporada) i destil·la felicitat en veure una pilota. És un exemple de lluita i de perseverança per a la nostra canalla, no ens oblidem que és on és fruit seu gran esforç. És sacrifici i superació. Aquesta és la seva marca personal, la seva petjada.

Pensar en Ada Parellada, Leo Messi, Pau Donés — una abraçada, Pau, allà on siguis— o en Jordi Basté és pensar en gran. Podem extrapolar aquests noms al nostre entorn, com per exemple, si pensem en un arquitecte o pensem en en Xavi Oller o si pensem en el benestar emocional o pensem en la nostra col·laboradora Glòria Vilalta.

Si ets un professional liberal, és molt important que creïs la teva pròpia marca per situar-te a la ment del consumidor. El periodista Risto Mejide diu que construeixis la teva marca personal abans que ningú la construeixi per a tu. I en Jeff Bezos, fundador d'Amazon, diu que la teva marca personal és allò que diuen els altres de tu quan no hi ets.

I jo afegeixo que, sigui quina sigui la teva professió, et dediquis al que et dediquis, reflexiona sobre qui ets, què fas i què et fa diferent. I, sobretot, sigues coherent entre el que dius i el que fas. Aquesta serà la teva marca personal, la teva empremta!

Ara et proposo que et facis una petita reflexió,

1. Tens clar qui ets, què fas i en què et diferencies de la resta?
2. Què pensa de tu, el mercat? Com et veu?
3. És el mateix que voldries que pensessin?
4. Va alineat amb els teus valors i la teva manera de fer?
5. Quins són els teus objectius professionals?
I els personals? Van alhora?
6. Quina és la teva proposta de valor?
7. Què pots oferir que et diferenciï de la resta de competidors?

Ja tens deures. I si vols que t'ajudi només cal que contactis amb mi. Junts, ho resolrem! ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

Balanç econòmic
de l'any 2020

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS

Igual que en la majoria d'empreses i comerços, quan acaba un any de calendari és bo fer-ne un balanç per saber com anat l'any natural que, en aquest cas, és el 2020. Després d'un tercer trimestre de recuperació bastant intens durant l'estiu, el quart trimestre del

2020 ha crescut a un ritme menor del que s'esperava a causa de la segona onada de la pandèmia i de les mesures de confinament imposades pel Govern.

El 2020 serà recordat com un dels pitjors anys de la història moderna. Alguns indicadors han registrat caigudes mai vistes, la despesa en la restauració ha caigut un 48%; la mobilitat en transport públic, un 50% (un 22,4% a l'àrea metropolitana); i el nombre de pernотacions (turisme) ha caigut un 77,4% a Catalunya. La caiguda del PIB el 2020 ha sigut de l'11,4% respecte de l'any anterior. La de la Unió Europea ha sigut del 2,5%, mentre que els EUA han patit una baixada del 3,5%. És bo tornar a recordar la relació directa que tenen les mesures que s'apliquen de confinament per contenir la pandèmia amb les immediates caigudes de l'economia. Ho hem repetit en anteriors escrits. Mentre segueixin els confinaments per raons sanitàries, l'economia patirà. Se seguiran tancant empreses. El 2020 s'han tancat 20.479 empreses. Això representa que 196.000 persones han anat a l'atur a Catalunya. L'any 2020 tanca amb 156.261 treballadors en EERTO, uns 20.000 menys que en el mes de novembre, representa un 75% menys dels EERTO que hi havia l'abril del 2020. Un 15,4% dels treballadors autònoms han demanat alguna ajuda el mes de desembre. En total, l'Estat ha pagat 828,7 milions d'euros per la covid-19 a Catalunya, per darrere d'Andalusia.

En l'últim mes de novembre s'estabilitza la caiguda del consum total d'energia, però la caiguda total del 2020 ha sigut del 9,1% en relació amb l'any anterior. La demanda d'aigua en dies feiners s'ha mantingut estable els darrers últims mesos de l'any amb una caiguda mitjana anual del consum del 3,6% respecte de l'any anterior. El consum en alimentació i béns de la llar són les úniques activitats que s'han mantingut estables i positives l'any 2020. La matriculació de vehicles industrials s'aprofundeix amb la seva caiguda respecte de l'any anterior, en un 6,3%. Augmenten amb força les exportacions de mercaderies, després dels primers mesos de la pandèmia.

El 2020 el turisme mereix un punt i a part. Per l'Aeroport de Barcelona hi han passat 12.739.259 passatgers, un 75,8% per sota de l'any anterior, la xifra més baixa dels darrers 25 anys. Això ha portat una reducció de les pernотacions superior al 70% de l'any anterior. Durant tot el 2020, hem demanat i reiterat de forma persistent que l'única ajuda vàlida per a l'economia en aquesta situació de pandèmia era i és que els governs ajudin en el teixit productiu empresarial i comercial amb diners i en diferissin impostos, entre d'altres ajudes. Lamentablement no ha sigut així. L'Estat encapçala l'últim lloc del rànquing dels països de la Unió Europea amb ajudes directes a l'economia empresarial. Això farà que la recuperació econòmica sigui molt més lenta del que les institucions preveuen. Seguirem parlant d'economia. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

PSICOLOGIA

La psicopatia

MERTXE FERNÁNDEZ

La psicopatia (sociopatia, trastorn de la personalitat dissocial o antisocial) és un trastorn caracteritzat per un patró general de menyspreu i de violació dels drets humans. Tanmateix, si bé tots els assassins en sèrie són psicòpates, la majoria dels psicòpates no

són assassins. I no sols això, sinó que és un perfil molt buscat en algunes professions com, per exemple, els economistes, gerents de grans empreses, CEO, advocats, comercials, etc.

D'altra banda, s'ha de diferenciar entre tenir un trastorn de la personalitat i tenir un tipus de perfil psicopàtic, el que es "necessita" per desenvolupar certes feines. Per poder diagnosticar el trastorn, s'han de complir tota una sèrie de criteris, però tampoc és el que volia tractar. Més aviat volia referir-me al perfil psicològic d'un psicòpata. Voleu saber si us relacioneu amb un psicòpata? Aquí us n'explico, a grans trets, les principals característiques.

En primer lloc, el psicòpata té una gran capacitat verbal i un encant superficial, amb una autoestima exagerada i una constant necessitat d'obtenir estímuls degut a la seva tendència a l'avorritment.

Destaquen especialment la seva manca d'empatia i la seva crueltat i insensibilitat. Té un comportament maliciós i manipulador, amb una afectivitat frívola i una resposta emocional superficial.

La seva actitud és impulsiva, amb una gran carència de control sobre la conducta, una tendència a mentir de manera patològica i un comportament irresponsable. El seu historial de problemes de conducta ve des de la infantesa, amb tendència cap a la delinqüència juvenil, però amb manca de culpa o de qualsevol mena de remordiment i una versatilitat per a l'acció criminal. En el cas d'haver estat empresonat, la majoria d'ocasions es produeix revocació de la llibertat condicional.

D'un altre costat, el seu estil de vida acostuma a ser parasitari i destaca la seva falta de metes realistes a llarg termini. Té una incapacitat patològica per acceptar responsabilitat sobre els propis actes.

En darrer lloc, la seva vida sexual sol ser promíscua i té un historial de molts matrimonis de curta durada.

Coneixeu algú així? ■

MERTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICÒLOGA CLÍNICA

Ortodòncia invisible - Invisalign®

Oferim el servei d'ortodòncia invisible amb facilitats de pagament, amb quotes mensuals i per a totes les edats

QUÈ ÉS INVISALIGN?

És una alternativa a l'ortodòncia convencional, un tractament més estètic i fet a mida de cada necessitat, amb fèrules o alineadors transparents i removibles, que realitzen moviments progressius a les peces dentals. S'aconsegueix un somriure funcional i harmònic.

COM FUNCIONA INVISALIGN?

Els elianers Invisalign mouen les dents seguint una sèrie de moviments acuradament controlats i programats. Per tant, en cada etapa es permet únicament el moviment d'algunes peces determinades.

QUANT DE TEMPS DURA EL TRACTAMENT INVISALIGN?

La durada del tractament depèn de la seva complexitat.

CLINICA DENTAL
smile

Dra. Mercedes Archiles Tárrega
Col·legiada 4250
Plaça Cardona 11, 1r 1a
08006 BARCELONA

 932 006 666
 601 063 822
 @clinicadentalsmilebcn

Entrevista

ARCADI OLIVERES

“El Sarrià que jo he viscut era l'antítesi del luxe”

© Frederic Esteve

Arcadi Oliveres (Barcelona, 75 anys) és economista i activista social. El visitem a casa seva, a Sant Cugat del Vallès, on viu conscient i amb intensitat cada segon de les últimes setmanes de la seva vida. Ara fa un mes, a l'hospital li van diagnosticar un càncer terminal. Mentre recordem els seus anys de vida a Sarrià, truca al timbre la seva germana Montserrat, veïna justament del carrer Jaume Piquet. De tant en tant ve a donar un cop de mà a la Janine, la dona de l'Arcadi, que avui prepara carxofes per dinar. A mitja entrevista, la Janine li fa enretirar la mascareta i li acosta un te. Una hora justa de conversa amb un Arcadi trempat; l'Arcadi optimista que ha estat tota la vida.

TEXT: SERGI ALEMANY
FOTOS: FREDERIC ESTEVE

Ja hem arribat, amb el tren de Sarrià.

Can Oliveres. Així és. Fa 16 anys que som aquí amb la Janine, la meua dona, en una casa que va construir el meu avi fa més de 100 anys. En aquell temps aquestes cases es van fer com a cases d'estiueig, arran de la construcció dels Ferrocarrils, i la gent com que no tenia cotxe, venia a passar-hi el dia. Aquí hi havia passat tots els estius de la meua vida.

L'atzar ha volgut que ara hi visquis el camí cap a la mort.

Sí. I és la casa on va passar els últims mesos de la seva vida el nostre fill Marcel, mort de càncer també. El meu fill va morir als 28 anys, i el meu pare als 53. Així que comparat amb ells, no em puc queixar.

El Marcel es va casar abans de morir.

Mai va perdre l'esperança, i ara m'està servint de mestre i exemple. Amb tota una vida per davant, ell tenia tot el dret a rondinar i no ho va fer. Ni que sigui en un 15 %, he d'imitar-lo. Que el que jo faci honor a la seva mort i el seu pensament.

Donar a la mort una importància relativa.

Sí, senyor. Ara em fixo en la primera llum del dia, cosa que abans no feia.

Teníeu plans de vellesa amb la Janine?

No. Ja hi havíem arribat [riu]. A l'edat que estem, cuidar els fills. Havíem arribat a un moment d'assentament

familiar, tots dos pensionistes, amb la idea de viure una època una mica relaxada.

Viure a Sant Cugat o a Sarrià suposa molta diferència?

Tal com jo ho he viscut, no. Però potser és perquè ni he fet vida a Sarrià ni he fet vida a Sant Cugat. Si a l'Arcadi li pregunten quina vida ha fet, ha de contestar que la de Barcelona. O la de Bellaterra, també, perquè és on feia classes.

Qui feia més vida dels dos a Sarrià, tu o la Janine?

Ella. Sé que és un raonament discriminatori, antifeminista i tot el que vulguis, però la realitat és que era ella qui duia els nanos a l'escola, els portava a l'esplai, anava a comprar... En canvi, jo feia, per una banda, vida d'activista, que és com la gent em coneix, i per l'altra, vida a la universitat. Trepitjava menys el barri.

Professor d'Economia a la UAB.

Ha estat una joia de la qual no me'n podré oblidar, però no ha sigut mai l'eix central de la meua vida. Hi ha gent que ha fet de la universitat el seu programa de vida: titulacions, càtedres, càrrecs, etc. Jo ho he fet menys perquè sempre he estat temptat per la vida socioeconòmica i veïnal. No ho volia desvincular de la militància social, veïnal i pacifista.

Transformació social?

Aquests dies, a través d'aquest taulell de missatges que em van arribant (missatges.arcadioliveres.cat), estic rebent moltes lloances cap a

la meua tasca professional, i per tant n'estic ben content. Mai m'havia proposat tenir una vida acadèmica. Per mi es tractava de transferir valors, que l'educació tingués un cert sentit i mirar de contribuir a fer una societat crítica. Si al mateix temps es podia fer alguna transformació social, benvinguda sigui.

Pel camí has escrit uns quants llibres.

Una dotzena. Però dic el mateix, mai m'he dedicat professionalment a l'escriptura. Jo no soc escriptor.

Tu ets fill de l'Eixample.

I orgullós. Vaig ser un dels fundadors de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample als anys 70, lluitant contra les negatives del governador civil i després ministre de l'Interior, Rodolfo Martín Villa, un feixista del pitjor que hi ha. Van ser cinc anys de lluitador social al barri on havia nascut i viscut de solter. Faig un parèntesi: l'estat de dret no ha existit mai.

I un cop casat?

Aquí és quan, amb 29 anys, arribo a Sarrià. Amb la Janine vam trobar un pis sui generis molt baratet al carrer Francesc Carbonell. Amb l'arribada dels quatre fills (Bernat, Arnau, Marcel i Albert), ens vam traslladar a Major de Sarrià i ens hi vam estar fins que ens van expulsar els preus del lloguer. I això que el Sarrià que jo he viscut no era el de l'alt estandíng, sinó l'antítesi del luxe. Des del punt de vista familiar, Sarrià té molta més influència que la meua vida a l'Eixample. Va ser una fase de la vida molt agradable.

“Tinc demanat fer el meu funeral als Caputxins de Sarrià”

“La mort del nostre fill Marcel m'està servint de mestre i exemple”

Arcadi Oliveres és un dels expulsats de Sarrià?

Sí. Un dia ens va venir l'administrador de la finca i ens va dir que tal com estaven els lloguers ens havien d'apujar dues o tres vegades el que pagàvem. Així que el vostre estimat barri ens va fotre fora. Com és sabut, a Sarrià no hi abunden els espais amplis, així que l'alternativa era marxar. La meua dona, que té més empenya que jo, va decidir que marxàvem cap a la casa de l'avi a Sant Cugat, que aleshores estava mig abandonada per la família. Vam fer quatre obres petites i vam posar una escala per accedir a la part de dalt, on només hi havia rates, i aquí estem encara.

Perdona, per què Sarrià?

Això em ve per part de mare. El meu pare era de l'Eixample però la meua mare sarrianenca. Bé, en realitat era alemanya, o més ben dit nascuda a Alemanya de pares emigrants catalans, tots dos pobres que es van conèixer allà i van tornar junts amb el pas dels anys, quan va acabar la Guerra Civil i començava la Segona Guerra Mundial. Així que van evitar totes dues guerres. Es van instal·lar al passatge de Canet, i allà va ser on la meua mare i el meu pare es van conèixer, i finalment es van casar a l'església de Sant Vicenç de Sarrià. Com que les condicions eren difícils no s'hi van quedar a viure, sinó

que van anar a viure amb els avis paterns a l'Eixample.

S'aturarà alguna dia l'elitització dels barris?

A curt termini, segur que no. A la llarga, tinc la impressió que Sarrià podria ser un dels llocs on el sostre cívica acabi tenint una certa expressió: hi ha consciència en la gent, es coneixen aquests elements de caràcter més o menys cooperatiu. Si s'interioritza la idea del patrimoni col·lectiu i els habitatges comunitaris, es podria aturar. Caldrà molta pedagogia, això sí.

Tu has fet pedagogia molts anys.

Als 75 anys, puc dir que m'he entregat al màxim en allò que creia. Quan obro l'ordinador, la paraula d'accés és *coherència*. Treballar pel bé comú, fer-ho d'una manera coherent i continuada, i sobretot sense por, ha estat una mica el ritme que m'ha guiat. Si creia que podia fer una acció social, la feia. Els pares em van ensenyar el compliment del deure.

Què defineix la coherència?

La marca una vinculació clara entre allò que es pensa, allò que es diu i allò que es fa. Si tu dius que vols que Sarrià sigui d'una determinada manera, actua. Jo penso que el món no pot ser capitalista perquè el capitalisme és un desastre, així que haig de mirar que al meu barri s'hi facin accions destinades a habitatge públic, empreses cooperatives...

Casa Orlandai és el gran exemple a seguir?

Casa Orlandai, però abans *Escola Orlandai*, eh! Que quedi clar. [s'exalta] Com va dir una antiga directora, l'Enrica, és una escola per fer feliços els nens i nenes. De les millors coses que he tingut a la vida, una és aconseguir que els quatre nanos anessin allà. Això és mèrit de la Janine.

I sobre el centre cívica?

Ara fa uns anys, el centre cívica va posar en marxa un projecte que m'agradava molt, de foment del

“**Hagués allargat una mica més la vida, perquè en tinc ganes”**

“**El vostre estimat Sarrià ens va fotre fora pel preu del lloguer”**

“**Volia transferir valors, que l'educació tingués un cert sentit i mirar de contribuir a fer una societat crítica”**

“**El món va malament i no tenim prou empenta per canviar les coses”**

cooperativisme. Volien promoure l'economia social i solidària, que és en la que jo crec, i no en el capitalisme. Hi vaig participar en algunes reunions.

Seguint l'exemple del Marcel.

Exacte. El meu fill, que era activista social, hi va treballar cinc anys. Una escultura el recorda al pati que porta el seu nom: "D'una escola d'infants a una escola de vida", hi diu.

El teu fill va ser enterrat als Caputxins de Sarrià.

Tinc demanat que el meu funeral, d'aquí a uns dies, també es faci als Caputxins.

Estàs preparant el teu funeral?

Sí. Però pretenc obrir barra lliure i no preparar-lo tot jo. De fet, amb la Janine i els fills fa tres diumenges que hi dediquem la sobretaula. En aquesta mateixa cadira on ara som, fa deu anys el Marcel em va demanar ajudar-lo a preparar el seu funeral, i jo vaig quedar absolutament sorprès. Ara, la diferència és que amb això de les restriccions, és com si féssim la llista per un casament.

Serà una cerimònia religiosa?

No del tot. Vull que sigui mig laica, tot i que serà en una església i que jo soc creient. Però alguna manifestació religiosa voldria que hi fos. Els caputxins, afortunadament, són gent molt oberta. El 6 de març, si tot va bé, baixaré a veure al pare Joan Botam, perquè m'ha dit que se'm vol fer un petit homenatge.

Tu vas formar part de la Caputxinada.

El 9 de març del 1966. No oblidó aquella data per una raó: feia molt poques hores que el meu pare havia tingut un infart, del qual moriria més endavant. La tancada per constituir un sindicat d'advocats i d'estudiants va durar 48 hores, però jo vaig haver d'abandonar-la. Em feia pena que el pare a sobre s'assabentés que tenia un fill detingut per la policia.

No devia ser una decisió fàcil.

És de les decisions que més m'ha costat prendre a la vida: si estar al servei del meu pare o de la causa de la Caputxinada. Al final, suposo que l'amor filial es va imposar. És d'aquelles recances que m'han quedat sempre: "podies haver estat les 48 hores." Ara bé, un cop visitat el meu pare, em vaig escapar i vaig tornar als Caputxins.

Poder-se acomiadar ara en vida de tanta gent, és un regal?

Que t'hagin avisat amb temps, tinc la impressió que és positiu. Però si hagués pogut, hauria allargat una mica més la vida, perquè en tinc ganes. Tal com jo entenc la vida, morir-se no és cap regal. Sé que el final no seran flors i violes com ara, sobretot perquè penso en els últims dies del Marcel.

En Marcel era jove quan va morir (28 anys). Com veus el futur dels joves?

No el veig ni millor ni pitjor que abans. Seguim sent una societat egoista, basada en el capitalisme i en què en uns pocs s'emporten els guanys de tots. Una societat injusta al cap i a la fi. El problema és que la gent seguim dient "amen" a tot el que passa. El món va malament, nosaltres ho acceptem i no tenim prou empenta per canviar les coses.

La CUP al govern podria ajudar a canviar coses?

Us asseguro que m'agradaria. Tot i que no he reflexionat si crec que és més útil estar al govern o l'oposició. El que sí que els recomanaria és fer passos per acostar-se el màxim possible als Comuns. Crec que les voluntats d'anar junts poden ser útils.

Sempre has viscut de prop la política.

A mi la política m'ha agradat sempre, i molt, però la de partit mai, gens. Als meus 75 anys, encara és hora que hagi de tenir el carnet del primer partit polític. La meua vocació política, en tot cas, anava per un camí diferent: el de l'estrepitós

fracàs del Procés Constituent, que pretenia ser una enorme amalgama de les esquerres.

Et preocupa l'entrada de Vox al Parlament?

Gens. Ja els teníem, i es deien Partit Popular. Almenys una part important. Només han canviat una mica el nom.

I la mort, et preocupa?

Cada nit. El dia a dia, per sort, està farcit d'esdeveniments i visites. Pateixo massa insomni i no em vull prendre pastilles ni somnífers, així que procuro mentalment fer algun balanç. Sense martiritzar-me, sí que hi penso.

I en què penses?

En el fet que porto un any anant als hospitals per dos infarts, dues aturades cardíacques que no tenen res a veure amb el que al final em mata: un càncer de pàncrees terminal.

Té alguna explicació?

Fent memòria, als 23 anys vaig tenir una llaga d'estómac, que és el que a la llarga pel que sembla ha desencadenat en el càncer. Anava despistat amb el diagnòstic: em pensava que tot era un tema cardíac, fins que un dia el metge de l'ambulatori em va recomanar fer-me una analítica de sang.

I et diagnostiquen el càncer.

Al cap d'una hora i mitja, el metge em va trucar amb el resultat i em va dir: "Arcadi, et faig saber que et poso una ambulància a la porta de casa teua, perquè t'estàs morint." Jo sabia que estava molt fotut, però carai! Vaig rebre el cop tot solet a l'hospital.

El teu últim llibre es diu *Paraules d'Arcadi*, no és bonic?

Les editorials fan el que volen. Ha estat casualitat que cronològicament hagi coincidit amb la meua malaltia. Només una recomanació: si us plau, llegiu el pròleg, que l'han escrit els meus nets. Parlen de l'avi. Per mi, és màximament gratificant. ■

ÒPERA A SARRIÀ

La serva padrona entre bambolines

ELENA BULET

Fotografies. © Elena Bulet

Si organitzar espectacles normalment és difícil, en pandèmia esdevé un repte encara més complicat. Però els Amics de l'Òpera de Sarrià el van assolir amb escreix, portant a l'escenari *La serva padrona*, de Giovanni Battista Pergolesi. Aquesta ha estat la primera proposta de la 7a temporada de l'Òpera de Cambra de Barcelona. El Teatre de Sarrià només podia acollir el 50 % d'aforament, però estava ple de ganes per gaudir d'una òpera fresca, amb un original toc coreogràfic i amb grans interpretacions com la del baix Carles Pachón en el paper d'Uberto, la soprano Serena Sáez com a Serpina, i Xevi Dorca fent de Vespone, un personatge mut, i també com a director escènic. La direcció musical va ser a càrrec d'Assunto Nese que també va dirigir l'Orquestra Concertante, amb la pianista Viviana Salisi. La direcció artística es va confiar a Raúl Giménez.

L'òpera es va produir en un temps rècord, i totes les parts van entregar-se fins a l'últim segon per fer-la possible. L'escenografia, amb tocs surrealistes i transformacions durant l'obra, la van dissenyar Jaime de Córdoba, Oriol Vaz i Víctor Roig, professors del Departament d'Arts i Conservació-Restauració de la Facultat de Belles Arts, de la Universitat de Barcelona, amb la col·laboració de diversos estudiants. El vestuari era de Núria Cardoner. La col·laboració de l'Òpera de Cambra, amb institucions formatives de la ciutat, també afegeix valor a aquest cicle, que té programat per als dies 19, 20 i 21 de març *L'òpera de les quatre notes*, de Tom Johnson, amb versió de Paco Mir, i, finalment, el 14, 15 i 16 de maig, *L'Occasione fa il Ladro*, de Gioachino Rossini. ■

Bombons Blasi

XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Aquest any com ja sabeu ha estat diferent, i per aquest motiu volem acostar els padrins al seu Fillol / a de la millor manera possible. Per això, a Blasi oferim l'opció d'escriure un **missatge personalitzat dedicat** al teu Fillol / a i el posarem dins de l'ou de pasqua, i com sempre, decorat i amb el seu nom.

També heu de recordar que fa més de 25 anys que quan s'acosta la Pasqua traiem el llibre de receptes familiars i fem unes delicatessen a mig camí entre un bombó i un bunyol tradicional que en diem **BOMBONYOL**, i no espereu molt, ja que només ho fem en la temporada de Pasqua i que s'acaba molt de pressa.

Troba'ns a la nostra botiga online: www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
 HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00h (no tanquem al migdia) i dissabtes de 10 a 13:30h

14-F 2021 – Eleccions al Parlament de Catalunya

Junts guanya a Sarrià – Sant Gervasi però l'unionisme s'imposa amb el 49,7% del suport

CARME ROCAMORA

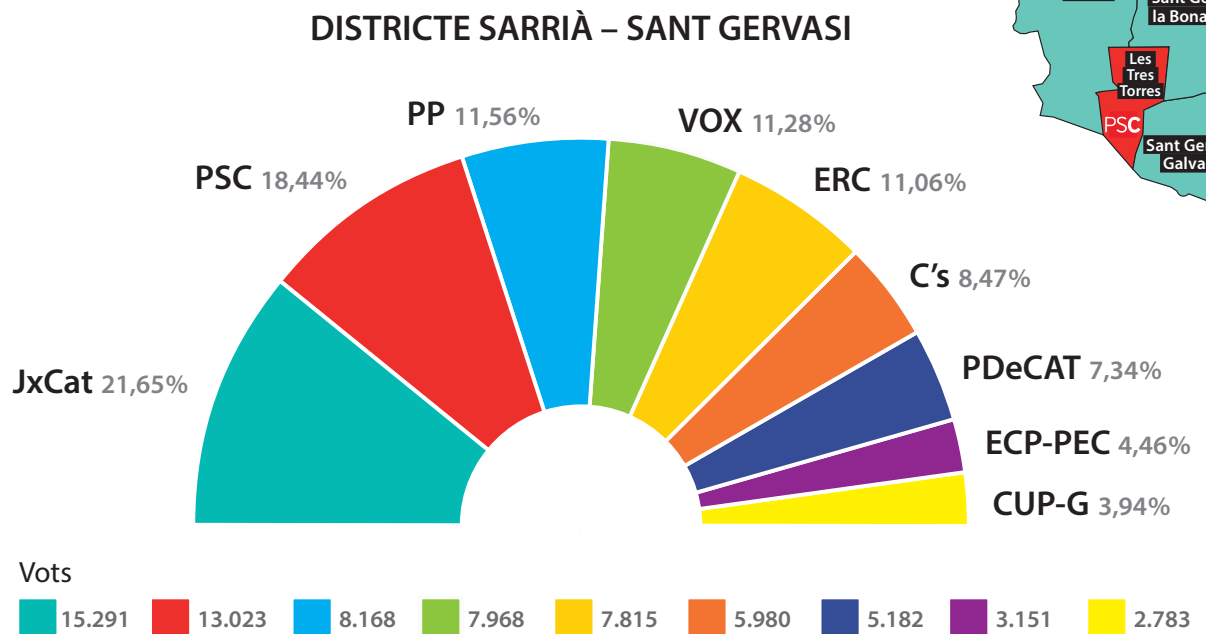
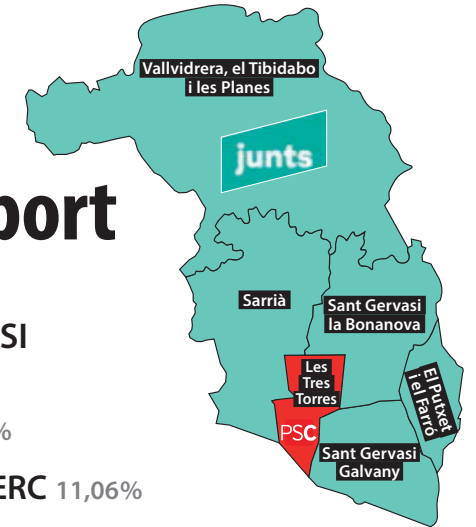
Les passades eleccions del 14 de febrer van proclamar guanyadors del districte el partit liderat per Laura Borràs, Junts per Catalunya, que va obtenir el 21,65% del suport (15.291 vots). Sarrià – Sant Gervasi ha estat històricament el districte on CiU s'ha proclamat guanyador durant molts d'anys, mentre que a les eleccions del 21 de desembre del 2017, JxCat va quedar en segona posició amb el 29,3% dels vots, molt a prop dels guanyadors d'aquells comicis, Ciutadans, que va obtenir el 29,9% del suport. Junts ha recuperat, doncs, en aquestes eleccions la victòria al districte. En segona posició s'hi ha situat el partit guanyador de les eleccions a Catalunya, el PSC, que al districte ha obtingut el 18,44% del suport, ha pujat gairebé el 6% respecte a les últimes eleccions catalanes.

Una altra dada destacable d'aquests comicis ha estat que el PP ha mantingut el seu votant al nostre districte. Malgrat els mals resultats que els populars van obtenir en el context de Catalunya, amb només tres diputats, a Sarrià – Sant Gervasi han estat la tercera força amb més adeptes, tot aglutinant l'11,56% del suport i gairebé doblant així els resultats que van obtenir al districte l'any 2017. El nostre és, doncs, el districte on els populars han crescut més, i de fet és l'únic de Barcelona on el PP ha quedat per davant de Vox. Malgrat això, Sarrià –

Sant Gervasi és el districte en què Vox ha entrat amb més força, amb l'11,28% dels vots, quan aquest partit ha obtingut de mitjana en el conjunt de Barcelona el 7,15%. En una secció censal de cases d'illes al voltant del Turó Parc i també en una del carrer del Camp —on té la seu el partit—, la formació ha guanyat en vots.

Per altra banda, Esquerra Republicana, que havia quedat tercera en els comicis

del 2017, cau fins a la cinquena posició malgrat haver perdut menys del 2% del suport, l'any 2017 obtenien 12,75% del suport, i aquest any han obtingut l'11,06%. És el districte amb el pitjor resultat pels republicans, que han obtingut de mitjana a la ciutat un 19,07%. En sisena posició s'hi situa Ciutadans, que ha caigut uns 20 punts al districte, ha passat de 27.388

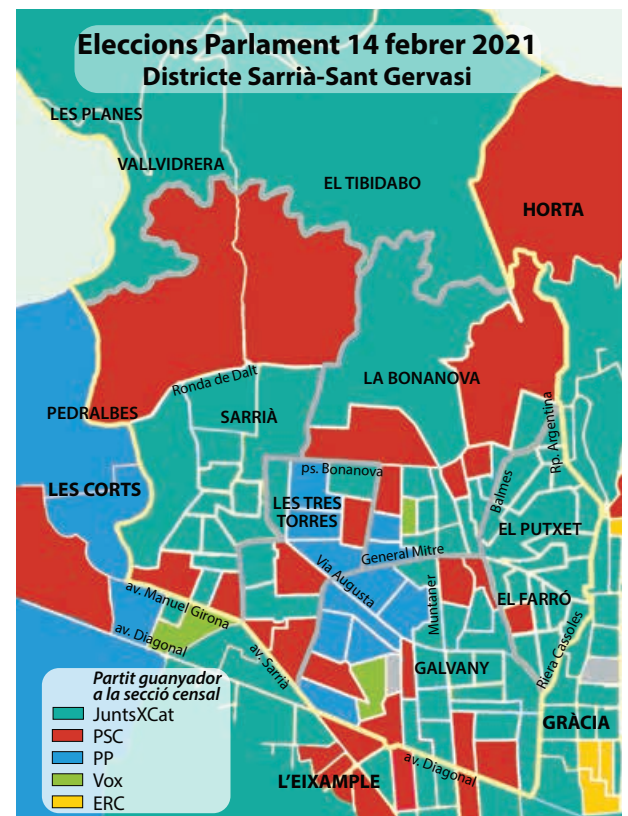

vots l'any 2017 (29,92%) a 5.980 votants (8,47%).

Un altre fet a destacar és que el PDeCAT ha obtingut els millors resultats de la ciutat a Sarrià – Sant Gervasi, amb el 7,34% del suport, ha quedat com a setena força, per davant d'ECP i la CUP, un cas únic entre tots els districtes. Com a últims, en fi, queden ECP, amb el 4,46% del suport, i la CUP amb el 3,94%.

Jornada electoral a l'Escola Augusta, amb carpes situades al pati, Escola Infant Jesús – Jesuïtes Sant Gervasi, al gimnàs, i Escola Pia Balmes

Unionisme i independentisme

A diferència de Catalunya, on el 51 % dels votants han optat pel vot independentista, a Sarrià – Sant Gervasi s’ha imposat el vot unionista, amb el 49,75 % del suport —PSC, PP, Vox i Cs— contra el 43,99% que han obtingut els partits independentistes, Junts, ERC, PDeCAT i CUP.

Participació

El districte ha registrat l’índex més alt de participació a Barcelona, amb el 68,46 % del total d’electors.

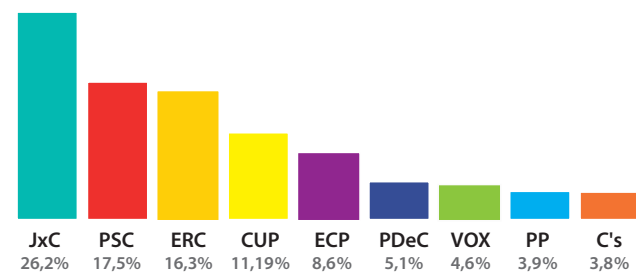
Jornada de votació

La jornada electoral va transcórrer sense gaires incidents. Com a la resta del país, el 100 % de les meses es van poder constituir, malgrat que algunes van registrar retards, fet pel qual hi va haver cues a primera hora del matí a fora dels llocs de votació. A causa de la situació excepcional per la covid-19, el districte va comptar amb 15 nous punts de votació i un total de 39 col·legis electorals, set més que en les últimes eleccions espanyoles.

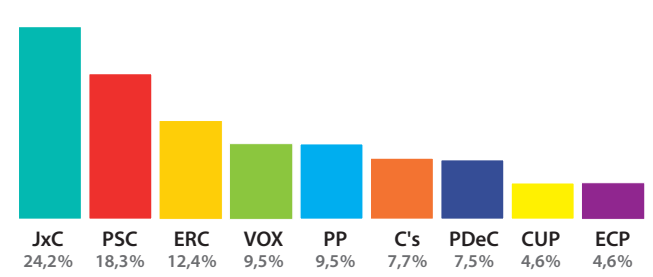
Barri a barri

Per barris, les Tres Torres ha estat el que ha registrat més participació, amb el 71,4 %. Alhora, aquest barri ha estat l’únic on ha guanyat el PSC, amb només 12 vots de diferència respecte els segons, Junts, partit que ha guanyat a tots els altres barris del districte.

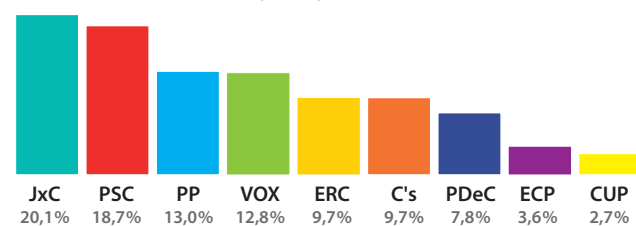
VALLVIDRERA, LES PLANES I EL TIBIDABO (66% participació)

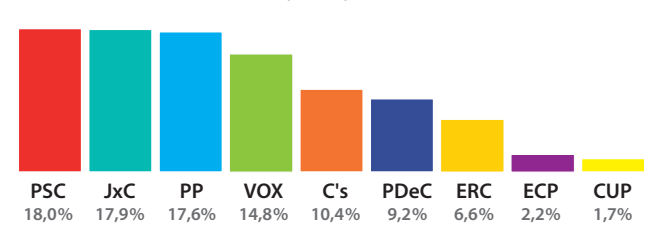
SARRIÀ (69,7% participació)

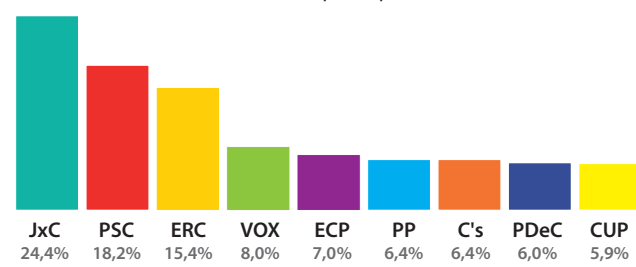
LA BONANOVA (67,3% participació)

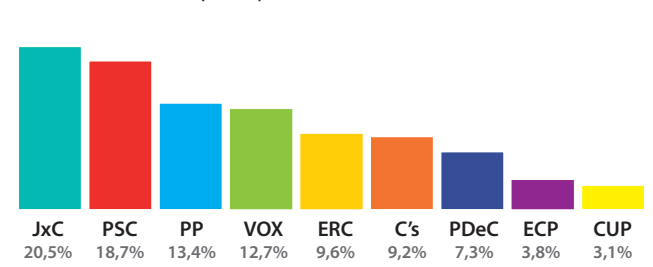
LES TRES TORRES (71,4% participació)

EL PUTXET I EL FARRÓ (67% participació)

GALVANY (68,5% participació)

Els nous diputats del districte

PSC	ERC	JxCat	VOX	PP
Beatriz Silva	Ester Capella	Elsa Artadi	Quim Jubert	
		Jaume Alonso-Cuevillas		
		Josep Rius		
		Titon Lailla		
		Glòria Freixa		

URGÊNCIAS 24 Horas 651 322 434

Cerrajería Samitier Presupuestos sin coste y sin compromiso

Servicio Técnico MULT-LOCK

Duplicuem tot tipus de claus de cotxe

SEAT TOYOTA AUDI

Servicios de cerrajería integral.

Duplicados de llaves y de seguridad.

Duplicados de mandos de parkings, etc...

Instalación de receptores de parking.

Reparación y colocación de persianas domésticas y todo tipo de trabajos en aluminio y PVC.

Duplicuem tot tipus de claus de cotxe

Colocación de todo tipo de puertas de hierro, madera, comunidades, viviendas, seguridad, rejas y cerramientos.

Reparación y colocación de automatismos de persianas de locales y parkings.

C/ Muntaner, 551 Tel. 93 417 04 56 samitierbarcelona@gmail.com

C/ Balmes, 387 Tel. 93 768 94 62 www.samitierbarcelona.com

Horario: De Lunes a Viernes 9:00 a 13:30 y de 16:30 a 20:00 Fin de semana y festivos cerrado

Manuel Cubeles amb
Núria Cubas i Lluís
Moreno.

Ballet dins l'obra
Somni d'una nit d'estiu,
el 1954.

Actuació de l'Esbart
Sarrià l'any 1957.

Manuel Cubeles,
al mig, a TVE, durant
el VII Festival de la
Canción Mediterrànea,
el setembre de 1965.

A l'esquerra Rafael
Ferrer i a la dreta
el notari Noguera.

Dansa

Manuel Cubeles i Sarrià

JESÚS MESTRE CAMPI

El febrer d'enguany s'ha iniciat l'Any Cubeles, una celebració que aplegarà un seguit d'activitats. Va començar amb la gala el 6 de febrer a l'Aliança del Poblenou. Manuel Cubeles i Solé (Barcelona 1920 – La Garriga 2017) va ser un coreògraf i un destacat promotor de la llengua i la cultura popular catalana. La seva afició a la dansa va quedar ben aviat entredita quan, durant la Guerra Civil, va ser ferit en una cama en un enfrontament al Turonet del Merengue durant la batalla de Balaguer, el 1938. Tenia, doncs, 17 anys i formava part de la Quinta del Biberó. En plena campanya militar el doctor Josep Trueta el va operar, el va salvar, però va quedar coix, tot i que posteriorment li van fer 14 operacions més.

“Sou un signe de contradicció, un coix que ensenya a ballar”, abat Escarré

Els primers anys de postguerra Cubeles va passar gana, però va conèixer en Josep Benet i Morell, l'escriptor i activista que li va mostrar la importància que la dansa podia tenir en aquest moment, “no podem cantar en la nostra llengua, però sí que podem ballar en català”. Aleshores comença a col·laborar amb el Casal Catòlic de Sant Andreu, on segueix el seu interès per la dansa popular del país seguint la via oberta per Joan Amadas i Joan Tomàs, però també la d'Aureli Capmany, Joan Rigall i de Joan Bial, el seu mestre i director de l'Esbart Folklore de Catalunya. I això el porta, també amb Benet i altres, a fundar l'Esbart Verdaguer el 1946, una aventura que va durar nou anys. El president era Salvador Millet i en la primera Junta hi havia Josep Benet, Alexandre Cirici, Jaume Picas o el mateix Cubeles, que va ser el primer director. La direcció musical es confià a Lluís Moreno i Pallí. L'Esbart Verdaguer va tenir un gran èxit, aportant color i moviment en uns anys molt grisos. Cal destacar també la fundació de l'Obra del Ballet Popular, des d'on Cubeles continuà la tasca de recuar danses populars catalanes.

A principis dels anys 50 hi ha desavinenques dins de l'Esbart Verdaguer, cosa que acaba provocant la divisió de l'entitat. El grup de Cubeles —a l'assemblea havia proposat una candidatura encapçalada per Maurici Serrahima Bofill i entre els vocals hi havia Benet, J. A. Parpal, Josep Vallverdú o Joan Quera— va perdre i van deixar l'Esbart. Aleshores comença la relació amb el Centre Parroquial de Sarrià. Cubeles ja havia portat diverses vegades l'Esbart Verdaguer al Teatre de Sarrià i coneixia a la gent del centre. Va tenir una bona entesa amb Frederic Amat, el pare de l'artista, aleshores president i principal avalador del centre. Cubeles també tenia molta amistat amb el caputxí Rafel

de Sarrià i li van demanar que dinamitzés el grup de bastoners dels Caputxins. L'Amat insistia que calia renovar *L'Estel de Natzaret*, a punt de fer el cinquantenari, que havia quedat com fossilitzat. Cubeles proposa canvis i introdueix la dansa a *L'Estel*, sobretot uns balls de diables que va fer amb els bastoners dels Caputxins. La sacsejada a *L'Estel* va ser un èxit i va enfortir els lligams del coreògraf amb Amat i la gent del Centre. Poc després, Cubeles dirigia una representació de *El somni d'una nit d'estiu* —en castellà— al Teatre de Sarrià el 1954, “Mai s'havia vist una cosa semblant a la vila!”, recorda Joan Ribas.

L'Esbart Sarrià

Manuel Cubeles va arribar a Sarrià amb Núria Cubas, una jove dansaire de 17 anys que havia destacat a l'Esbart Verdaguer. I amb *L'Estel* va iniciar-se una estreta col·laboració amb gent com en Santiago Torner i el seu pare Josep, i en Quicu Piquet, en Pere Queraltó i mossèn Àngels Obiols, el director de l'Orfeó Sarrianenc. Aquesta bona entesa amb la gent del Centre va ser decisiva en la fundació de l'Esbart Sarrià, el 1955. Cubeles va animar els bastoners dels Caputxins perquè entressin al nou esbart i, amb els nois col·locats, va ser fàcil atreure un bon grup de noies per completar la companyia, la qual, en poc temps, va comptar amb uns 40 components, uns 20 homes i 20 dones. La majoria eren molt joves, com l'Ernest Serrahima o la Montse Piquet, als quals la participació en l'Esbart va obrir noves perspectives, va ser una entrada d'aire fresc i de modernitat a un ambient resclosit que va transformar el Centre Parroquial, aleshores la principal entitat cultural del barri. A partir de l'Esbart es van formar moltes parelles i alguns matrimonis, com el de Santiago Torner i la Núria Cubas. En Santiago era, per a Cubeles, l'home de referència en el teatre i la Núria eren els seus peus en la dansa, sempre que calia mostrar com interpretar una dansa, la Núria materialitzava les instruccions del mestre.

Durant els anys que Manuel Cubeles va dirigir l'Esbart, la companyia va voltar arreu, fins i tot van anar al Palau i una

muntar grans obres de teatre clàssic, es va recuperar *El somni d'una nit d'estiu* —aquest cop en català— i es fan noves produccions com *Les alegres comares de Windsor* o *El castell dels tres dragons*. També, l'any 1989, el Centre ofereix un càlid homenatge a Cubeles, en motiu dels seus 50 anys d'activitat artística, en la que participa Josep Benet entre altres. Tanmateix, quan el 1991 s'estava preparant *Pigmalió*, es va produir un nou conflicte, motiu pel qual una part de la companyia va deixar el repartiment per fundar una companyia nova, La Bambolina Negra. *Pigmalió* va ser el final de l'Elenc (que posteriorment va tenir una segona vida) i de la relació de Cubeles amb el Centre. L'Esbart tampoc passava pel millor moment. Entre el 1995 i el 1996 està a punt de plegar, però finalment en Jordi Torres aconseguix revifar-lo fent una crida als exdansaires. Els joves dels anys 50 en aquell moment eren veterans i no hi va haver relleu generacional. El 1999 Ricard Bonfill, un dels dansaires més destacats, assumeix la direcció de l'Esbart i cap al 2010, de la mà de Marta Farreras, crea l'escola de dansa amb grups infantil i juvenil.

Cada any, l'Esbart Sarrià convoca al desembre una trobada d'esbarts. Aquest any la trobada serà el 12 de desembre i es dedicarà a Manuel Cubeles. Es representarà una de les seves coreografies més conegudes, *El retaule berguedà*, amb instrumentació de Rafael Ferrer, basat en els balls i danses de la Patum. Serà el darrer reconeixement que Sarrià farà a una persona que va tenir una visió màgica com a coreògraf i que tant va donar al barri. ■

Nota. Per fer aquest article, s'ha entrevistat Núria Cubas i s'ha fet tertúlia amb Joan Ribas, Ricard Bonfill i Llorenç Codern. També ha estat molt útil la llarga entrevista a Manuel Cubeles de la revista *L'Empremta del Centre*, números 10 i 11, i agraïm la col·laboració de Pilar López Arcos i Roser Díaz.

vegada al Liceu. També havia establert residència al barri amb la mare i percebia un sou regular per les col·laboracions amb el Centre i com a secretari i conseller d'Amat. Tanmateix, Cubeles era un home d'un caràcter fort i també es produïen petits conflictes. Quan a principis dels anys 60 la mare va patir una embòlia, Cubeles es va anar apartant del centre i, a poc a poc, de Sarrià. El 1962 va deixar la direcció de l'Esbart que va assumir el dansaire Jordi Torres. Segons diu la Núria, Cubeles va tornar a tenir problemes econòmics durant un temps, fins a conèixer la Mariona Bonet, la filla de l'arquitecte Lluís Bonet i Garí. Es van casar i el matrimoni va anar a viure a la casa de la família Bonet, al carrer Vallmajor. Aleshores Cubeles ja estava a Ràdio Nacional a Catalunya, on va treballar de productor i va ser el promotor de les primeres emissions en català tant a la ràdio com a la televisió, en programes com *Mare Nostrum* o *Teatre Català*.

Els anys 80 Cubeles, que sempre havia mantingut contactes amb Sarrià i amb l'Esbart —sovint reclamava dansaires per fer actuacions a la televisió—, torna a acceptar un projecte del Centre Parroquial, ara vinculat amb el naixent Elenc Teatral J.V. Foix. Era el 1986 i es van

entra i trobaràs tota la informació de Sant Gervasi
www.barnavasi.com

actualitat del barri

volem fer fires de comerç el 19 de març a Galvany i el 26 de març a la Bonanova pròxima informació en aquest web www.barnavasi.com

informació de comerços

informació de les activitats del barri festes i esdeveniments

notícies destacades

Música

El Teatre de Sarrià i Els Amics de la Unesco presenten el I Cicle de Música de Cambra

EL JARDÍ

L'Associació Amics de la Unesco de Barcelona i l'Associació Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, sota la direcció musical de Maria Canyigüeral, presenten el I Cicle de Música de Cambra Amics d'Unesco Barcelona al Teatre de Sarrià, amb un total de set propostes musicals que podrem gaudir durant la primavera i la tardor del 2021. L'acte inaugural serà el 13 de març, presentat per Joan Vives, músic,

divulgador musical i locutor-redactor de Catalunya Música. El cicle neix per impulsar una nova oferta musical a la ciutat i amb l'objectiu d'esdevenir un reclam cultural de referència, tant per la qualitat i diversitat de la seva programació com pel renom i trajectòria internacional dels i les intèrprets, amb gran influència d'artistes del país.

Segons Maria Canyigüeral, reconeguda pianista i directora musical del cicle, "aquesta primera edició inclou

un monogràfic dedicat a Brahms, obres de dones compositores com Rebecca Clarke, Ethel Smyth i Clara Schumann, la integral de Sonates per violí i piano de Beethoven en tres concerts consecutius, i molt més que anirem revelant". Així mateix, els músics que ens conduiran per aquests set viatges musicals són Isabel Villanueva, Arnau Tomàs, Abel Tomàs, Pau Codina, Lana Trovtovsek, Maria Florea, Anna Douglass, Boris Bizjak i Maria Canyigüeral. ■

ELS AMICS DE LA UNESCO DE BARCELONA I EL CENTRE I TEATRE DE SARRIÀ
PRESENTEN

I CICLE DE MÚSICA DE CAMBRA AL TEATRE DE SARRIÀ

Dc. 13/03, 20.00h
Concert de piano, amb Maria Canyigüeral; obres de Mompou, Haydn i Beethoven
Presenta el cicle: Joan Vives

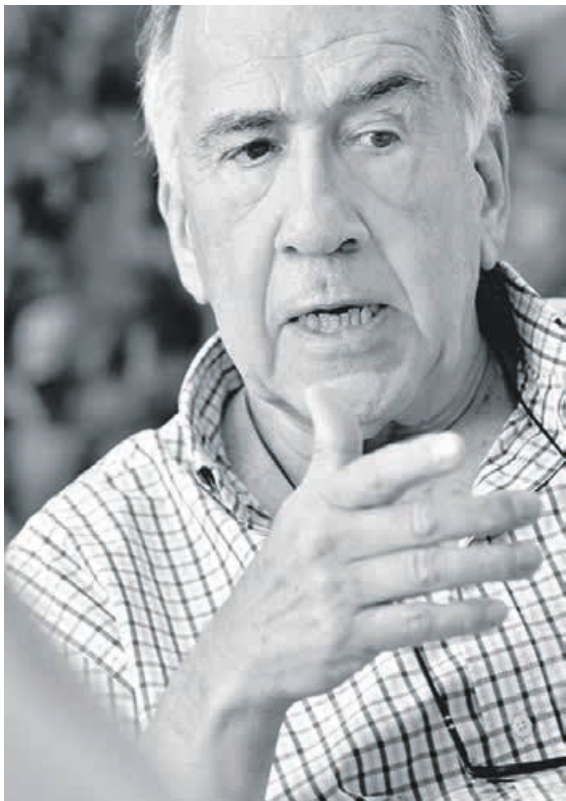
Dc. 14/04, 20.00h
Concert de flauta i piano, amb Boris Bizjak i Maria Canyigüeral; obres de Poulenc, Schubert i Prokofiev

Dc. 19/05, 20.00h
Recital de viola i piano, amb Isabel Villanueva i Maria Canyigüeral; obres de Clara Schumann, Robert Schumann i Rebecca Clarke

Dc. 16/05, 20.00h
Concert de piano trio, amb Abel Tomàs, Arnau Tomàs i Maria Canyigüeral; monogràfic Brahms

15eur/entrada general
12eur/persones associades al Centre de Sarrià i a Amics de la UNESCO de Barcelona

ENTRADES DISPONIBLES
WWW.TEATREDESARRIA.CAT

© Javier Sardá

Literatura

Mor el poeta Joan Margarit

EL JARDÍ

El passat 16 de febrer ens va deixar el poeta Joan Margarit a 82 anys, a conseqüència d'un càncer. Nascut a Sanaüja (Segarra), va viure uns anys de la seva infància al Farró i en la seva adolescència va ser veí del Turó Parc.

Margarit va rebre fa pocs mesos el Premi Cervantes, que se sumava a una extensa llista de distincions en el món de les lletres, el de la Crítica, el Serra d'Or, el Carles Riba, els Jocs Florals, el Rosalía de Castro, el Jaume Fuster o el Premi Nacional de la literatura, entre d'altres.

L'autor va començar a escriure en castellà, l'idioma amb què va ser educat, però es va passar al català quan ja tenia més de 40 anys, en part animat pel seu amic i també poeta Miquel Martí i Pol. Probablement

alguns dels anys de més projecció i reconeixement públic del poeta varen ser entre el 2005 i el 2007, amb les publicacions de *Càlcul d'estructures* i *Casa de Misericòrdia*. Pel segon va ser guardonat amb el Premi Nacional de poesia de les Lletres Espanyoles. També va escriure alguns llibres d'assaig, com les memòries *Per tenir casa cal guanyar la guerra*, del 2018.

El setembre de 2016, El Jardí es va traslladar fins la seva casa de Sant Just i el va entrevistar en una conversa en què, entre d'altres coses, definia el seu arrelament amb el nostre districte. Explicava com l'any 1936 els seus pares, un cop casats, van llogar una casa al passatge de Sant Felip número 10 (Farró), "una caseta molt petita i deixada de la mà de Déu". Poc

després va esclatar la Guerra, i el pare es va amagar a Sanaüja per no anar a files, mentre que la mare era mestra i treballava a Rubí amb els FGC, "L'estació de la Bonanova, que tenia la sortida al costat nord, era pràcticament als afores, fins a Sarrià no hi havia res. I des de plaça Molina, el tren anava a l'aire lliure. Més tard, gràcies a Rodoreda, vaig redescobrir el meu primer barri, la literatura també serveix per entendre el món".

A l'entrevista, també recordava com quan va fer el Batxillerat van anar a viure al Turó Parc, "Aleshores, la Diagonal era una via urbanitzada que travessava camps de cols i masies, on de fet hi anàvem a comprar. Darrere casa nostra ja eren els afores, i hi acampaven els gitanos". ■

Anuncia't a la web d'El Jardí

Des de 30 € pots promocionar-te a diarieljardi.cat

Del barri al món sencer!

info@diarieljardi.cat

Cinema

Entre nosotras o l'amor autocensurat

MARTA TRIUS

Les relacions humanes, i sobretot l'amor, del tipus que sigui, és, sens dubte, el que mou el món. I així ho veiem a *Entre Nosotras* (*The two of us*), l'òpera preval de Filippo Meneghetti que es va preestrenar el 17 de febrer a l'Institut Francès de Barcelona.

La pel·lícula recull la història d'amor de dues dones que, durant dècades, ha estat marcada pel què diran, un amor profund sempre amagat als ulls de tothom i viscut intensament per les seves protagonistes. Tal com la defineix el seu director, "una història sobre la mirada dels altres i sobre l'autocensura".

Drama social o no, la veritat és que el guió manté l'espectador en suspens i juga amb les seves expectatives fins a tal punt que les escenes en poques ocasions acaben com havíem imaginat. Potser aquesta ambigüitat és el que fa que la nostra mirada no s'axequi de la pantalla i ens faci reflexionar sobre

les nostres pròpies vides, i la manera com l'entorn en el qual naixem i som educats marca inevitablement el nostre destí.

Però l'amor no acaba en la parella protagonista, interpretada per Martine Chevalier i Barbara Sukowa, sinó que té molts altres enfocaments, l'amor entre una filla i la seva mare, l'amor d'una mare per la seva família i l'amor per la llibertat de cridar al món els sentiments amagats. Silencis que es trenquen amb discussions i algun crit, i emocions que provoquen empatia per la lluita en la qual es desenvolupa tota la pel·lícula.

El director i guionista italià ha aconseguit ja dos premis Lumière i ha fet del seu primer llargmetratge una obra digna de ser oscaritzada. No en va, ha estat seleccionada per França per representar el país als

Oscars 2021, i ja sona com a nominada a millor pel·lícula estrangera del 2021.

Durant tota la projecció, la sala de l'Institut Francès va romandre en silenci perquè poguéssim vibrar amb les existències d'uns personatges que remouen i commouen, portant-nos a un final ambigu entre trist i feliç que convida a la reflexió. ■

Literatura

El Concurs Literari de Collserola d'enguany busca canalitzar les emocions i vivències derivades de la pandèmia

EL JARDÍ

La cinquena edició —cinquena bis, ja que l'any passat no es va poder arribar a celebrar— del Concurs Literari de Collserola se centra aquest any en les històries, vivències, emocions i sentiments viscuts per la gent a causa de la pandèmia. L'objectiu dels organitzadors —la Biblioteca Collserola – Josep Miracle, Associació Cultural del Mercat de Vallvidrera i l'Associació de Veïns i Cultural El Sanatori— és que els escrits serveixin per canalitzar històries que esdevinguin record i teràpia col·lectiva alhora que individual, fomenant la creativitat en un any que no ha estat gens fàcil. Així doncs, enguany les creacions han d'estar referides al "Covid, Collserola i les teves vivències".

Com en les altres edicions, hi ha les categories Infantil, Educació especial, Juvenil i Adult, i les bases es poden trobar a la web del Mercat Cultural de Vallvidrera, a la Biblioteca Josep Miracle, al Facebook de l'Associació de Veïns i Cultural El Sanatori, al Centre Cívic L'Elèctric i al Casal de Barri del Rectorat. L'acte i entrega de premis està previst per al dissabte 24 d'abril al recinte de Vil·la Joana. ■

EL RELAT

L'escriptor, el jardiner, la dona i l'amant

MÒ BERTRAN

Arriben al semàfor, està vermell i s'aturen. Plovisqueja, ell porta paraigües però no l'obre, es posa la caputxa. Abans li ha pogut veure els cabells rossos llargs recollits en una cua, espessa i rinxolada. És el que l'ha portat a seguir-lo, la Rut té el dia nostàlgic i ha tornat al barri on vivien. Examina el noi, ja no tan noi: samarreta de màniga llarga per fora dels texans, vambes, mans a les butxaques, auriculars posats, moviment discret del cap. El semàfor es posa verd, avança sense pressa però amb passes llargues. És alt, li costa seguir-li el pas fins a la cafeteria on entra. Seu en una taula enrere i a la dreta, des d'on el pot veure bé però ell a ella no, si no es gira expressament. La Rut s'adona amb intranquil·litat que l'ha seguit fins al cafè perquè s'assembla molt a en Pau. Fa dos mesos que no estan junts, fa dos mesos que ell li va demanar una mica d'aire. S'adona, sobretot, que el troba a faltar.

El ros que ha seguit ha demanat un cafè i obre el portàtil. No pot deixar de mirar-lo mentre tecleja. Deu repassar l'article que ha d'entregar, pensa. És escriptor i probablement té una columna en un diari. Tecleja amb nervi, aixeca constantment la vista, la Rut imagina que sense veure realment res ni ningú, està ficat dins la seva història. Continua ballant amb els dits àgils sobre el teclat platejat, aprofitant la mitja hora lliure abans de recollir les filles a l'escola que hi ha al costat de la cafeteria. Avui és l'aniversari de les nenes, bessones, vol enviar l'article abans de les cinc, tancar l'ordinador, silenciar el mòbil i fer una sorpresa a les filles. Berenaran a la granja de camí cap casa: xocolata amb nata i melindros i ensaimada, o xurros. El que vulguin, avui els ho consentirà tot. S'atiparan tant que després no voldran sopar el plat preferit que els haurà cuinat la mare, els macarrons gratinats, amb molt formatge, molt. Ella li retraurà però ell l'abraçarà fort; les nenes també, una a cada cama, i amb l'abraçada li embrutaran de marró els pantalons nous i tots riuran i convidaran anar directament al pastís amb les dues espelmes grans, dos vuits, i saltar-se el sopar. El pastís serà també de xocolata i nata perquè la mare no sabia que anirien a berenar. Ell li empastifarà el nas amb nata quan estigui concentrada servint els plats i les nenes s'hi afegiran; ella s'hi tornarà omplint de xocolata els cabells llargs rossos, com si fossin reflexos castanys. Les nenes es petaran de riure i la mare anirà a buscar els regals.

El cambrer li pregunta què vol prendre. Un te verd, gràcies. La Rut es fixa en els cabells rossos, ara deixats anar, rinxolats com els d'en Pau. Es fixa en els texans, bruts de terra, les vambes també. Ha deixat d'escriure, aixeca la vista i s'aguanta la cara amb la mà, el colze repenjat sobre la taula. Li veu les ungles brutes, les mans amb terra. Pensa en les mans d'en Pau fent castells de sorra a la platja quan anaven a Menorca, les mans d'en Pau encara amb sorra resseguint-li l'espatlla, les mans que ara no sap qui deuen resseguir. El cambrer li porta el te i la torna aquí. A l'altre costat de la cafeteria hi ha un parc gran, moltes vegades hi veu nois regant i tenint cura de les plantes, vestits de negre. El noi ros deu ser jardiner. A la Rut li ha semblat veure un logo al davant de la samarreta però no ho ha pogut llegir bé, deu ser el de l'Ajuntament. Avui plou i ha plegat abans de la feina. Des que es van separar, cada dimecres recull el fill a l'escola; abans fa

© Gloria Mora @gloria_mora_9

un cafè i si porta l'ordinador aprofita per respondre correus pendents. Li fa molta mandra però s'ho vol treure de sobre, sempre hi troba missatges d'ella amb calendaris i canvis de dies de visita i reclamacions de quotes i merdes que ha de mirar a temps si no vol que ella acabi denunciant-lo, n'és capaç. Mentre respon la proposta d'ella per a les vacances —que sí, que ja farà ell la segona quinzena de juliol, tecleja amb fúria— mou el cap contínuament cap al rellotge, inquiet, no vol fer tard. Espera amb ànsia els dimecres i alhora els tem, el nen encara no el vol veure, continua enfadat. I ell no sap què fer amb el seu fill, tota la tarda. No s'imagina les vacances. Era la mare qui passava les tardes amb el nen, ell arribava més tard, quan ja era en pijama, sopat i a punt d'anar al llit. Jugaven a terra una estona —no l'excitís, que després no hi ha manera que s'adormi— i li explicava contes al llit —no cal que li expliquis tres contes, vam quedar que un i ja està. Tot anava bé, tot anava prou bé. Es caga en el missatge que li va enviar la pèl-roja aquella de qui ni recorda el nom. Ho va enviar tot a la merda. Gràcies per la nit. Gràcies per la pastarada que m'has tirat al damunt, bonica.

La Rut fa un glop al te, absorta ara en les mans grans, amb les venes marcades, que recullen de nou la cabellera rossa amb una goma negra. La cua puja i baixa, del rellotge a la pantalla i després cap a la finestra, alternativament, impacientment. Els moviments ràpids i secs d'en Pau, a vegades maldestres. La Rut es fixa bé en la pantalla, hi veu uns plànols. És arquitecte, és clar, tan fosc, tan negre, tan enfeinat. Ve d'una obra, amb la pols als pantalons i a les sabates, i ara en fa l'informe. Es mou neguitós a la cadira mentre tecleja. Es fixa en les faccions, més dures que les d'en Pau, el nas més gran, els llavis més primers, premuts, els ulls més espantats. Pantalla, rellotge, finestra. Pantalla, rellotge. Tanca l'ordinador d'un cop, ella fa un bot i vessa la meitat del te sobre la taula. Ell ara està abstret mirant per la finestra que dona al pati de l'escola, per on correran els nens i les nenes d'aquí a deu minuts. Els dits àgils treuen unes ulleres fosques de la funda de l'ordinador i se les posa amb un moviment massa sec. Probablement no hauria de ser allà, té una ordre d'allunyament però no pot passar més dies sense veure la seva filla. Està segur que la nena també el vol veure, encara que la mare, l'assistenta i totes les bruixes que van apartar-lo del que més estima, li hagin prohibit. Tampoc li va fer tan mal. Coi de dona, més mal li fa ella cada vegada que el mira amb aquella por, amb aquell pànic, collons, que ell no és cap maltractador. Sí, la va colpejar, potser

massa bruscament, però és que no callava, no callava. Li ha dit molts cops i molt clarament, li ha hagut d'aixecar la veu més d'una vegada, sí, però és que ella és molt insistent. Amb la seva feina en tenen més que suficient per viure bé. I no, no vol tampoc que continuï amb el taller, està embarassada, no és moment de balls, s'ha de cuidar i ha de cuidar la nena, i a ell. Així ho van acordar tots dos, ara l'únic important és la família. Aquelles dones li inflen el cap, hòstia, que no li va fer tant mal. Va caure, sí, perquè està poc àgil amb la panxa. De seguida la va ajudar a aixecar-se, però ella ni li va agafar la mà. Llavors va veure els ulls esglaiats de la nena, a la porta de la cuina. Per això ara vol parlar amb ella, vol portar-la al parc del costat de l'escola, com van fer un dia que va sortir abans de la feina i li va comprar un gelat.

Que la mare no s'hi fiqui, fleuma, figaflor, això és una cosa entre la filla i ell.

Amb un gest sobtat, el noi s'aixeca, fica l'ordinador a la funda i se la penja, creuada; paga amb pressa i surt al carrer. La Rut també s'aixeca, paga i surt darrere seu. Plou poc, però ell obre el paraigües i camina en direcció a l'escola. El segueix, té por per la nena. Els xiscles del pati li arriben com una alerta. Ell alenteix el pas just abans d'arribar davant de la reixa del pati, posa la mà a la butxaca, treu els cascos, se'ls posa i torna a caminar amb ritme, fa passes ràpides, de costat, creuant un peu davant de l'altre. Tres nenes se'l miren encuriosides a través de la reixa, ell s'hi acostava. Ella es prepara, tensa, a punt per saltar. I veu com ell somriu a les nenes, fa dues voltes davant seu, cantusseja, obre i tanca el paraigua, fa una altra volta i els fa una salutació, plegant-se davant d'elles, des de la cintura. Les tres nenes riuen a cor què vols.

La Rut s'ha aturat enmig de la vorera i deixa que l'escriptor, el jardiner, l'arquitecte, el pare de les bessones, el pare separat i el maltractador continuïn més enllà de l'escola, cantant i ballant sota la pluja. Es posa bé la caputxa i el segueix encara una estona, no sap ben bé per què ja. El ros aixeca un braç, saluda algú i arrenca a córrer. Ella s'ha d'apressar per veure com es fon en una abraçada amb un altre noi, també amb cabells llargs i amb barba, que s'ha ficat dins del paraigua i es fan un petó, un morreig inacabable, aturats enmig de la vorera, ben al mig, fent ensopegar la dona que passa amb un cotxet a una mà i el paraigua a l'altra, el nen que corre amb la caputxa i la motxilla que li cau per l'espatlla i el senyor amb americana i un paraigua negre tan gran que els passa pel damunt.

Ella observa l'escena immòbil, també enmig de la vorera, també fent ensopegar el nen de la motxilla i empenyant també la dona del cotxet. De sobte la frase de l'amic li ressona fort; el va trucar per veure com estava en Pau, per intuir si ell també la trobava a faltar.

—En Pau està bé, és un mascle, ens ha batut a tots amb deu cerveses després del partit. L'Ernest, ja el coneixes, el més home de tots, quasi l'igual. Quin parell, van marxar els últims, tots dos junts, borratxos i ben abraçats.

Aturada allà al mig, davant de l'abraçada de pel·lícula, amb la pluja fina mullant-li la jaqueta i el mòbil, que encara té a la mà, tecleja una P i un missatge. Abans d'enviar-lo torna a mirar els dos nois, torna a envejar el llarg petó, torna a mirar el mòbil i esborra el missatge. Quan passa per davant del pati, la Rut somriu a les tres nenes i encara segueix una estona els nois, fins que els perd entre la gent. ■

EL FARISTOL

‘Som aquí’, el retorn temporal de la música en viu a Luz de Gas

EDUARD SANT CHALOIS (@Eduard_Sant)

Després d'un any de tancament forçat per culpa de les restriccions a causa de la pandèmia de la covid-19, la Sala Luz de Gas reobrirà temporalment aquest mes de març per acollir un petit cicle de concerts.

Segons ha informat la promotora SUNMUSIC, la mítica sala del carrer Muntaner acollirà *Som Aquí*, una sèrie de set concerts amb un mateix objectiu, denunciar les violències masclistes i acompanyar, des de l'altaveu dels escenaris, les dones que han vist agreujada la seva situació de vulnerabilitat i la dels seus fills i filles per culpa del confinament domiciliari, l'aïllament social i la convivència contínua amb l'agressor.

Segons dades de l'Institut Català de les Dones, el telèfon d'atenció a les víctimes de violència masclista va passar de les 183 trucades setmanals a 319 en les setmanes de confinament, un augment del 75 per cent. L'any 2020 el 900 900 120 va rebre 13.135 trucades, de les quals

10.991 van ser per motiu de violència masclista. Una tercera part d'aquestes trucades es van fer durant els primers mesos de pandèmia.

El tret de sortida del *Som Aquí* el donarà Maria del Mar Bonet el dilluns 8 de març coincidint amb el Dia Internacional de la Dona. En aquesta ocasió, la cantautora mallorquina estarà acompanyada per Dani Espasa al piano i acordió.

El dijous 11 de març, el torn serà per a Sara Roy, un dels noms emergents de la música en català. L'endemà, el 12 de març, Mayte Martín revistarà en el seu espectacle els grans boleros clàssics i temes del repertori llatí. El 18 de març, Balkan Paradise Orchestra presentaran *Odisea Tour*, el nou espectacle, a partir del darrer disc *Odisea*, treballat amb la coreògrafa Cristina Castellà i l'*stage coach* Mila von Chobiak. El 20 de març, la veu d'Elena Gadel i la guitarra de Marta Robles (Las Migas) s'uniran per presentar *Les Dones de la Meva Vida*, un recull de cançons que han passat per

les seves vides i creades per dones. El 24 de març, en primícia i després de set anys de silenci discogràfic, la cantant i actriu Beth presentarà el directe del seu nou disc i cinquè treball, en què compaginarà temes en català, castellà i anglès.

Finalment, el concert de cloenda de *Som Aquí* el protagonitzarà Gemma

Humet el dijous 25 de març, la qual està girant *Màtria*, el seu darrer treball i un dels més destacats del passat 2020 tal com demostra el Premi Enderrock de la crítica al millor disc de cançó d'autor. Totes les actuacions seran a les 20 h. Les entrades d'aquest concert es poden adquirir a www.somaqui.cat i costen entre 10 i 24 euros. ■

Components de la banda Balkan Paradise Orchestra

© Cicle 'Som Aquí' - Sala Luz de Gas

Cartell del cicle 'Som Aquí' © Sala Luz de Gas

El teu llibre a casa en 48 hores

SEMLANCES

Antoni Esteve i Subirana

MANUEL CASTELLET

Antoni Esteve fou una persona que, sense tenir una gran projecció ciutadana, bastí una obra extraordinària. És un exemple típic de científic valuós, identificat plenament amb el país, creador d'una gran indústria amb una bona expansió internacional i, a més, persona molt discreta.

Cinquè d'una nissaga directa de farmacèutics a Manresa, va néixer el 23 de desembre de 1902 al carrer d'Urgell d'aquella ciutat. Va estudiar el batxillerat al Col·legi Municipal de Manresa —encara no hi havia institut— i cada any el duien a Lleida a examinar-se. De l'any 1919 al 1924, va cursar la carrera de Farmàcia a la Universitat de Barcelona, i l'any 1932 va presentar a Madrid —a Barcelona no es podia— una tesi doctoral titulada *Contribución al estudio de la flora liquenològica de la comarca de Bages*, dirigida per Pius Font i Quer, lleidatà resident a Manresa des de petit i botànic català per excel·lència de l'època, també farmacèutic. Era una època en què la botànica era la mare principal de la farmàcia —abans del desenvolupament de la química de síntesi.

A la mort del pare, l'any 1927, l'Antoni es feu càrrec de la farmàcia, ubicada des de l'any 1824 a la plaça de l'Om de la capital del Bages. La rebotiga de la farmàcia havia estat i era un cenacle de la intel·lectualitat i de l'activitat política; allà l'Antoni va consolidar-hi un petit laboratori, el primer resultat del qual fou la obtenció de vitamina D per irradiació, la primera vitamina fabricada i registrada a Espanya, que donà lloc a tractaments contra el raquitisme, problemes de creixement, càries, etc.

Antoni Esteve compaginava la recerca científica amb la vinculació a l'Orfeó Manresà, al Centre Excursionista de la

Comarca del Bages o al moviment que donaria lloc a Acció Catalana, integrada posteriorment a la coalició electoral triomfadora de les eleccions municipals que dugueren la República l'any 1931.

Durant els anys trenta, i dins el laboratori manresà, creà dos preparats que serien cabdals per als tractaments anti-infecciosos, un primer per al tractament de la sífilis, que aleshores era una de les plagues de la sanitat del nostre país; i un altre, ja en plena Guerra Civil, que eren les sulfamides —descobertes pel químic alemany Gerhard Bomagk poc abans però impossibles d'aconseguir a Espanya—. El fàrmac fou desenvolupat i produït als Laboratoris del Dr. Esteve, S.A., a Manresa, creats l'any 1936, ja al carrer d'Urgell, amb la visió del científic, tot i que al mateix temps tenia la mirada fixada en l'aplicació pràctica. Molts soldats que patiren diverses malalties, entre les quals el paludisme, foren tractats i guarits, un èxit molt important per a la sanitat de guerra de l'exèrcit republicà.

Per poder-se proveir de les matèries primeres i de l'aparellatge necessaris per produir els dos fàrmacs, va viatjar durant la guerra a França i a Suïssa. Aquests viatges foren un dels motius bàsics de les denúncies que van fer contra ell en acabar la guerra. Va començar aleshores l'exili a França, mentre que la seva muller, Paquita Soler, romania a Manresa mantenint la farmàcia. Un exili que ell no va desaproveitar, ja que va establir contactes amb laboratoris i amb científics francesos, fins que l'ocupació de França pels alemanys el va fer decidir tornar a Catalunya. Ja no van viure més a Manresa, sinó a Barcelona, al cap d'uns anys a la Via Augusta, a la zona de Galvany. Aquest trasllat era inevitable per

la dimensió que adquiriria el laboratori, però també perquè «durant l'any i mig quan vaig ser a França, la meua família va ser assetjada constantment i va patir tota mena d'atacs de moltes de les noves autoritats instal·lades a Manresa», com ell mateix va escriure a les seves memòries.

El laboratori, doncs, també va ser traslladat a Barcelona, impulsada i dirigida per ell mateix, va iniciar una nova etapa que es va caracteritzar no solament per la seva progressiva expansió, sinó també pel fet d'introduir al mercat especialitats farmacèutiques originals. Aquestes especialitats van ser fruit d'una àmplia activitat investigadora en els terrenys de la química i de la farmacologia, realitzades sota la direcció personal del Dr. Antoni Esteve, que va saber envoltar-se d'un considerable grup d'especialistes en el terreny de les ciències biomèdiques. El 1944, el laboratori va ser el primer a obtenir penicil·lina a Espanya, i Alexander Fleming, guanyador del premi Nobel de medicina l'any 1945, va visitar tres anys després els laboratoris Esteve. El 1952, la fabricació d'un nou agent antihemorràgic va permetre a l'empresa expandir-se internacionalment, èxit excepcional per a una empresa catalana durant els primers anys de la dictadura.

En el decurs de la seva vida, Antoni Esteve va publicar una gran quantitat de treballs de recerca a les més prestigioses revistes de l'especialitat. Va formar

part de moltes associacions científiques i va ser vicepresident de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears, president de l'Associació de Farmacologia, de la Reial Acadèmia de Farmàcia de Barcelona i també de la Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans. Recordo com, a finals dels anys setanta, ja no en la clandestinitat però encara amb certes precaucions, ens reuníem sovint a casa seva.

Aquesta gran obra científica i professional del Dr. Antoni Esteve és el més fidel exponent de la seva intel·ligència, preparació i capacitat de treball. Però la seva personalitat abasta altres qualitats no menys importants, una profunda sensibilitat, un gran sentiment de servei a país, el seu sentit de responsabilitat i el tremp que, en tot moment, va saber demostrar davant totes les circumstàncies, bones o dolentes, que la vida li va reservar.

Ell ens deixà el 13 de juny del 1979, però la seva obra científica i industrial segueix. Actualment, l'empresa, en la qual els seus descendents segueixen implicats, compta amb gairebé 3.000 empleats i opera a diferents països de tot el món. ■

© Fundación Dr. Antonio Esteve

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Dones i literatura

Sempre és 8 de març, i per a aquest mes us hem seleccionat tres llibres de dones i sobre dones (i de tot i de la vida), reivindicant una visibilitat que volem acompanyar des de la nostra llibreria perquè respon a la nostra manera de fer.

Teniu una correspondència, una novel·la i un assaig. Serviu-vos amb el que us vingui més de gust, nosaltres us recomanem que siguin tots tres!

Cartes a l'Anna Murià (1939-1956), de Mercè Rodoreda, editat per Club Editor

Què més podem dir? La Rodoreda la pots llegir i rellegir, perquè mai s'acaba. Ella és eterna, infinita.

En aquestes cartes, que va escriure des de l'exili a una amiga feta en un moment i unes circumstàncies especials i excepcionals, hi ha també la seva obra. Sobretot, els seus contes. I, és clar, hi és ella.

La deseada, de Maryse Condé, editat per Impedimenta i traduït per Martha Asunción Alonso

La novel·la comença amb el naixement de la Marie-Noëlle a La Pointe (Guadalupe) però la història es remunta a l'àvia Nine i inclou un mosaic de personatges en el que les dones en són l'eix central.

La manera de narrar de l'autora és diferent, perquè respon a la seva mirada que és també diferent. Un text precisiós, a l'alçada de la coberta que vesteix el llibre.

El fin del amor, de Tamara Tenenbaum, editat per Seix Barral

En aquest assaig, organitzat en capítols que tracten diferents aspectes de les relacions entre els homes i les dones, la filòsofa argentina actualitza els discursos de les fundadores del pensament feminista a l'era digital, critica el capitalisme ferotge imperant i fa una crida a la reflexió, però sobretot a la solidaritat i la necessitat del suport comú. ■

Història

L'Institut psiquiàtric de Nova Betlem

ROSER DÍAZ

Situat darrere de l'antic Asil de Santa Llúcia, ocupant el que avui seria la plaça de la Ciència del CosmoCaixa i els terrenys de la Universitat Ramon Llull, s'ubicava el manicomio de Nova Betlem; el nom fa referència al Bethlem Royal Hospital, de Londres. Va ser fundat inicialment al carrer Torrent de l'Olla cantonada Travessera de Dalt, a Gràcia, en els terrenys de la família Maignon, l'any 1858. Però molt aviat va quedar petit, i per ampliar-lo el doctor Joan Giné i Partagàs, reconegut frenòpata, va comprar uns terrenys a la família Craywinkel, que pertanyien a la finca del Frare Negre. El mestre d'obres va ser J. Xirò. Era l'any 1873. L'edifici es va construir amb la idea d'aïllar l'espai del món exterior, i es va envoltar d'una tanca de 2 metres d'altura que el 1885 s'aixecaria fins als 3 metres. La propietària de la institució era la Societat Mas i Companyia. L'edifici tenia un cos central ocupat per l'administració i dues ales. A la dreta la sala de convalescència dels homes, a l'esquerra la de les dones. L'any 1888, en

Gravat de finals del segle XIX, des de Nova Betlem, i postal amb l'entrada al centre (a l'esquerra). Arxiu Municipal del Districte de Sarrià - Sant Gervasi

l'Exposició Universal de Barcelona, Nova Betlem va rebre la Medalla d'Or.

Joan Giné i Partagàs destaca com a figura principal en els primers anys de la Institució. Era catedràtic de la Universitat de Barcelona, i la seva metodologia va suposar una revolució en el tractament i dignificació de les malalties mentals (frenopatia). L'any 1881 va fundar la primera revista sobre el tema. Era un quadern de 40 planes de mig foli amb il·lustracions. Es va publicar durant quatre anys, fins el 1885; el 1911 el seu fill la va reeditar la revista durant un any. De les històries clíniques publicades, podem concloure que

MANICOMIO NUEVA BELÉN — CASA DE SALUD (SAN GERVASIO) BARCELONA

el nombre d'homes ingressats era el doble que el de dones, i la majoria dels homes eren solters o vidus. Els diagnòstics d'ingrés eren de melangia, mania, epilèpsia, bogeria, deliris de grandesa, demència agitada (tremolors) i paràlisis progressives. Els frenòpates que treballaven en aquesta institució van formar el nucli de la psiquiatria catalana.

Tractament psiquiàtric

S'aplicaven dos tipus de tractament. Amb fàrmacs, els més utilitzats, el bromur de potassi i els hidrats de clor; o bé mesures físiques com banys amb aigua molt calenta i un raig gelat al cap, o aplicacions de substàncies molt irritatives que activaven la circulació de la sang (moltes malalties mentals s'atribuïen a problemes circulatoris), dutxa escocesa o electroteràpia. Per guarir el que ara diríem *síndrome depressiva*, utilitzaven opi, que primer injectaven en poca quantitat i després l'anaven incrementant. També s'utilitzava la camisa de força. Els interns tenien tres categories. Els costos mensuals els anys 20 eren, classe de luxe amb dret a criat, 36 duros l'estança, més 12 duros pel criat. Els de segona categoria pagaven 25 duros i els de la tercera 18 duros.

El manicomio de Nova Betlem va funcionar fins a l'any 1942, quan l'edifici va esdevenir la Seu del Tribunal Tutelar de Menors. Anys després, les monges del Bon Pastor van construir una església circular. La Caixa va adquirir els terrenys l'any 1987, fent servir l'església per sala d'exposicions. Però el 24 de maig de 1998, tot el conjunt va començar a enderrocar-se, fins que l'any 2004 es va inaugurar en aquests terrenys i en els de l'antic Asil de l'Empar de Santa Llúcia l'actual CosmoCaixa. ■

LA PICCOLA
libreria italiana

Libre recomanat del mes, 5% dte.

Títol: El colibrí
Autor: Sandro Veronesi
Traducció: Pau Vidal
Editorial: Periscopi
Núm. de pàgines: 344
Preu: 20,90€
Versions en italià, català i castellà

Racó del lector

Un llibre emotivament contundent teixit amb una escriptura brillant.

Premi Strega 2020

Publicada en català per Edicions del Periscopi i en castellà per Anagrama, es tracta d'una novel·la "intensa": per les emocions que afloren de les seves pàgines, per les vivències narrades, per l'art de l'autor, capaç de transformar-ho tot en pura literatura.

Amb una estructura original, tot barrejant plans temporals, es va reconstruint la vida de Marco Carrera, un oftalmòleg florentí, que fa grans esforços per mantenir la seva existència immòbil i romandre fort i estable malgrat la crua i dolorosa realitat que l'envolta. Per això se'l compara amb un colibrí, el petit ocell capaç de moure les ales a tal velocitat que aconsegueix quedar-se quiet, suspès en l'aire, i fins i tot volar enrere, si cal.

Però malgrat l'intent de perseguir la immobilitat hi ha sempre quelcom que avança, així com dins del dolor queda sempre un fil d'esperança.

Una novel·la que no et deixa indiferent: et toca en el sentiment més profund i et convida a reflexionar.

Plaça Sant Vicenç de Sarrià, 2 / 08017 Barcelona
Tel. 93 025 55 98 / info@lapiccola.cat www.lapiccola.cat
Llibres italians en versió original traduïts també al català i castellà

TRASTERS VENDA DES DE 11.000€
LLOGUER DES DE 95€/MES

www.trastersrino.com
682.200.189

Vine a veure'ls!

TRASTERS RINO
C. HURTADO 28 - CRAYWINCKEL

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

Jardins de l'escola Dolors Monserdà – Santa Pau

M. JOSEP TORT

L'escola Dolors Monserdà està situada en un entorn natural privilegiat que sorprèn pel seu aspecte boscos, per la gran diversitat d'espècies autòctones que hi habiten i pels grans cedres centenaris i palmeres, que constitueixen les espècies més destacables de l'indret. A l'escola hi ha un espai d'aprenentatge del medi natural dins mateix del centre, que té un valor educatiu incontestable.

El jardí de l'escola, però, està amenaçat, el fort pendent del terreny, la manca d'escocells i d'altres estructures de protecció de la vegetació i la falta de suport de l'administració fan que l'erosió avanci perillosament. Onze grans cedres han caigut a conseqüència de diferents temporals, i cinc dels set que resten dempeus estan força decrepits per manca d'aigua i nutrients. Les arrels despullades de molts arbres i arbusts clamen auxili. El 4 de febrer d'enguany, l'Institut Municipal de Parcs i Jardins ha publicat un nou pla d'actuacions de replantació d'arbusts —que benvingut sigui—, però malauradament al jardí de l'escola li cal una intervenció estructural contundent que impedeixi l'avanç de l'erosió i, necessita també un manteniment periòdic que permeti recuperar l'esplendor d'aquest preciós jardí històric.

Una pinzellada històrica

La finca, situada al passeig Santa Eulàlia número 18, té una extensió d'11.000 m². Antigament, era molt més gran, i va pertànyer a diferents famílies benestants de Barcelona. Un dels darrers propietaris, en Nicolas Boada, va encarregar a l'arquitecte Miquel Madorell i Rius el projecte de construcció de l'edifici històric actual, un palauet d'estil eclèctic, inspirat en l'arquitectura nòrdica i modernista, que es va construir el 1904 sobre l'antiga Torre Lledó.

El "Colegio Nacional de Niñas Dolors Monserdà" anomenat així en honor a l'escriptora catalana, es va constituir el març de 1931 al carrer Salvador Mundi. Amb la proclamació de la Segona República al mateix any, es van imposar els valors progressistes de l'ensenyament públic fins a l'any 1939, quan es va suprimir l'estatut d'autonomia. L'any 1939 mateix, la Torre Boada va ser confiscada pel règim franquista i es va convertir en el "Colegio Nacional de Niños Baltasar Gracián". L'any 1962, es va fundar l'Escola Santa Pau al carrer Caponata. L'any 1971, es va enderrocar l'edifici del carrer Salvador Mundi, i l'Escola Dolors Monserdà es va traslladar a la Torre Boada i es va fusionar amb l'escola Baltasar Gracián.

El 1988, l'Escola Dolors Monserdà i Santa Pau es van fusionar i van ampliar les instal·lacions per acollir un nombre creixent d'infants, van construir l'edifici de primària, de gairebé 3.000 m² de superfície, i més tard la llar d'infants.

© M. Josep Tort

Els jardins

L'escola està situada en un entorn natural privilegiat que sorprèn per la seva extensió, per l'aspecte boscos i per la gran diversitat d'espècies mediterrànies que hi habiten. La presència d'alguns cedres centenaris i el conjunt de palmeres de gran port testimonien els ideals dels antics propietaris que s'emmirallaven davant d'aquests arbres colossals.

La finca, en forma de ela, està situada en un terreny costerut amb un desnivell màxim de 14 metres d'altura. L'entrada principal, vestida amb una bonica reixa de ferro forjat, dona pas a l'accés ascendent fins a la torre històrica, de manera que als costats hi queden els jardins més grans i singulars de l'indret, els bosquets. No sabem com eren aquests jardins abans, però és probable que haguessin estat dissenyats acuradament segons els canons estilístics de l'època. El que sabem segur és que el conjunt de palmeres i cedres del jardí actual es van plantar quan es va construir la casa.

En el decurs del temps, importants esdeveniments d'ordre polític i social van convulsionar la vida quotidiana, la Guerra Civil i la caiguda de Barcelona en mans de l'exèrcit nacional (1939) van deixar les escoles públiques en una llarga etapa de depauperació i oblit. Els jardins de la Torre Boada van quedar abandonats durant molts anys, i lentament, la vegetació autòctona de Collserola va colonitzar l'indret.

Els bosquets

Aquests dos jardins constitueixen un estimable registre de la flora mediterrània, en el qual destaquen les alzines, els llores, els garrofers, el marfull, el llentiscle,

© M. Josep Tort

l'arboç el galzeran i algunes plantes ornamentals com els pitòspors, les mimoses i les troanes. I no oblidem els grans cedres i el conjunt de nou palmeres de Canàries, que esdevenen les espècies més destacables del jardí.

El bosquet situat al marge esquerre de l'accés és el més costerut i erosionat. S'hi han fet algunes intervencions, com la construcció d'un canaló de desguàs, una passera de formigó i l'estabilització d'algunes seccions del pendent amb travesses de fusta, però malgrat aquestes millores, la força destructora de l'erosió segueix imbatible. En aquest indret, hi viuen els dos cedres més grans i ufanosos de l'escola, un exemplar preciós, alt i robust que es bifurca en dos grans troncs, i un altre, també impressionant, que s'inclina perillosament. Les soques dels cedres caiguts són visibles i algunes s'han modelat en forma de cadira.

El bosquet que s'enfila fins al parvulari no té tan pendent, i per tant l'erosió és menor, la qual cosa ha permès el manteniment d'un esclarissat sotabosc. A la part baixa, s'estén un espai planer envoltat de llores i alzines amb dues grans taules que es poden utilitzar com una aula dins del bosc.

Els jardins de dalt

Davant de l'entrada principal de l'edifici històric, s'estén una gran esplanada amb quatre palmeres i un bonic lledoner, al costat del qual s'ubica el parvulari, amb el seu jardí lateral ple d'esponerosos llores i alguna alzina. A l'oest, s'estén un gran parterre força descuidat que conté una munió de plantes aromàtiques i altres espècies espontànies que requereix una intervenció urgent.

L'hort, la bassa i les tortugues

Darrere l'edifici de primària, una llarga feixa alberga un espai d'aprenentatge a l'aire lliure excepcional. L'hort escolar, una petita bassa per poder fer el seguiment de petits animalons aquàtics i un espai tutelat pel Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils de Catalunya (CRARC) per criar en captivitat la tortuga mediterrània, en perill d'extinció. Alguns fruiters i un impressionant lledoner embelleixen l'indret.

Simbologia del cedre

El cedre és un arbre que ha tingut una significació espiritual en moltes cultures. La seva forma, la llarga vida i les propietats de la seva fusta, aromàtica i resistent al podriment, l'han fet símbol de la immortalitat i de la vida eterna. Els cedres es coneixen des de temps bíblics. La preuada fusta s'ha utilitzat en la construcció de vaixells, cases, palaus i mobles. El primer temple de Jerusalem es va construir amb fusta de cedre, i també el vaixell de Kheops de 2700 aC trobat a l'interior d'una cambra funerària de l'Antic Egipte. Els sumeris creien que els boscos de cedres eren els temples dels seus déus i cremaven la perfumada fusta en les cerimònies. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

Bec de corall senegalès

ENRIC CAPDEVILA

El bec de corall senegalès (*Estrilda astrild*) és un ocell de la família dels estríldids, considerat exòtic o al·lòcton perquè, essent originari de les zones àrides i de conreu subsaharianes, ha estat introduït a Europa com a animal de gàbia que s'ha escapat o alliberat i s'ha naturalitzat. A Barcelona les primeres observacions daten de finals dels 80 al parc del Putxet, però ara es pot observar en qualsevol parc o jardí, així com a les zones fluvials dels rius Besòs i Llobregat. És un ocell petit, d'ales curtes i rodones, i té la cua en forma de cunya. Els adults tenen les zones superiors de color marró mat i les inferiors, ocre, amb fines franges de marró fosc. A la cara hi destaca un petit antifaç i el bec d'un vermell intens, que és d'on li prové el nom. És l'espècie de bec de corall més nombrosa, però cal tenir cura de no confondre'l amb el bec de corall cuanegre (*Estrilda troglodytes*) ni el galta-roig (*Uraeginthus bengalus*). S'alimenta de llavors de plantes gramínies i compostes, que complementa amb insectes tous durant la reproducció. És un ocell en expansió, que cria tot l'any. És una espècie gregària i és característic veure grups postproductors compactes movent-se amb vols ràpids i directes, fent enlairaments sobtats o fent saltets pel terra.

Catalunya és una de les àrees amb més concentració d'espècies exòtiques d'Europa, per aquest motiu el CREA i els Servei de Biodiversitat i Protecció dels Animals de la Generalitat de Catalunya han implantat el Sistema d'Informació d'Espècies Exòtiques de Catalunya (EXOCAT); en l'últim informe del 2013 comptabilitzen 1.067 espècies exòtiques, de les quals 147 són ocells. Esdevenen invasores les que s'assenten i provoquen el desplaçament dels ocells autòctons i danys a plantes i cultius. En concret, actualment hi ha quatre espècies que es consideren invasores, el bec de corall senegalès, el rossinyol del Japó, la cotorra argentina i la cotorra de Kramer.

Dita, Menjar com un ocell. ■

TALLER DE PELLETERIA

Som fabricants

Donem nova vida a les seves peces antigues (transformem, girem, escursem...). No importa temps ni models

Botiga pròpia.
Abrics i
jaquetes a mida

TALLER DE PELLETERIA

C/ d'Arimon, 39, 08022 Barcelona
666.226.698
osf69@hotmail.com

Actualitat

Qui són els joves que protesten aquests dies?

JOHN MCAULAY

Les jornades de protestes per la detenció del raper Pablo Hasel i per la defensa de la llibertat d'expressió van tenir el punt més àlgid el dissabte 20 de febrer, una jornada recordada per les desenes de saquejos que van afectar principalment els comerços del Passeig de Gràcia. Abans, però, unes 6.000 persones van concentrar-se a la plaça Universitat, provinents per columnes d'origens diversos de la ciutat. Una d'aquestes columnes va ser la de Sarrià - Sant Gervasi, reunida a la plaça Molina, que va aplegar una vuitantena de persones, les quals van fer camí juntes fins al punt central.

El Jardí va parlar amb alguns dels joves que aquell dia van prendre el carrer —un grup d'edat que ha estat el majoritari al llarg de totes aquestes jornades— per conèixer quines són les seves raons de protesta i fins on estan disposats a arribar.

Vicenç, 24 anys. De Sant Gervasi. Estudia un màster en Nutrició

"Trobo correcte que ens puguem manifestar en contra de les injustícies. Jo penso que només per escriure unes coses en una cançó no s'hauria d'anar a la presó. Potser s'hauria d'investigar què diuen les lletres, però empresonar algú per les seves idees ho trobo arribar una mica massa lluny.

Trobo normal que siguem els joves qui sortim al carrer, ens trobem en una situació en què veiem que l'Estat no ens ajuda gaire, i al final totes les lluites s'han de donar suport una mica entre elles."

Paula, 16 anys. De Sarrià - Sant Gervasi. Estudiant escolar

"Avui he vingut aquí pel dret a la llibertat d'expressió, i perquè trobo que és molt injust que empresonin el Pablo Hasel. A part d'això, també vinc per com s'està portant la gestió de la pandèmia i tota la situació en general, els desnonaments que hi ha... És una barreja de la ràbia que té la gent per tot el que està passant, una manifestació amb lluites compartides perquè tot comporta més o menys el mateix.

Trobo que sí que hi ha ús de la violència, però per part dels manifestants està justificada, ens estem defensant. El jovent ha començat a despertar-se en aquest sentit, i és molt maco que surti a manifestar-se."

Adrià, 21 anys. De Sarrià - Sant Gervasi. Estudia a l'Escac

"Em manifesto perquè han atacat el dret a la llibertat d'expressió, i jo que justament em vull dedicar al món de les arts, i de la cultura en especial, vull lluitar perquè puguem expressar el que vulguem.

A les protestes s'ha vist més violència per part de la policia que per part dels manifestants, perquè destrossar mobiliari urbà no ho veig com a violència. També penso que el fet que la major part de la gent que hi participa siguem els joves està bé, ja que dona una mica d'esperança. El problema seria si fos al revés."

Max, 16 anys. De Sarrià. Estudiant escolar

"Pacíficament, es poden demanar moltes coses, i està molt bé. Violentament, com diuen els mitjans, també està bé durant un temps, perquè aquest món ja és violent de per si. Vivim en un sistema violent que expulsa la gent de casa seva. Aleshores, si s'ha de fer servir la violència, es fa. Si són manifestants que són conscients del que estan fent i el que volen és canviar una cosa que és injusta per una cosa justa, està sempre justificat."

Alba, 21 anys. D'El Putxet i El Farró. Estudia Història a la UB

"L'empresonament de Hasel ha estat la gota que ha fet vessar el got. Aquest és el motiu principal de la nostra manifestació, però n'hi ha d'altres, els joves ens veiem amb un futur precari, no ens podem emancipar, i el terreny laboral és horrible.

Crec que veient com va anar la setmana post-sentència, hem descobert que sortint un dia al carrer no t'escolten, però potser si sortim dia rere dia aconseguirem alguna cosa. Seguirem sortint fins que les coses canviïn.

Al cap i a la fi, al Pablo Hasel el posen a presó pel tema de la llibertat d'expressió. A ell per un rap, però a mi m'hi podrien posar per manifestar-me avui o per escriure un tuit. Això és el que volem acabar, tant que diuen que vivim en una democràcia plena, volem sentir-nos així.

Als mitjans de comunicació es parla de la violència dels manifestants, però és més aviat autodefensa. La BRIMO i l'ARRO van amb unes proteccions brutals i amb furgonetes, mentre que nosaltres anem amb roba de carrer i a peu. Aleshores, quan poses un contenidor al mig del carrer i hi cales foc perquè la furgoneta no t'envesteixi, no és violència, és autodefensa." ■

Actualitat

Joves de Sarrià veuen frustrat el seu intent d'ocupar uns baixos per desenvolupar-hi un projecte autogestionat

CARME ROCAMORA

No va sortir com esperaven. Diversos joves de Sarrià que s'havien organitzat els últims mesos per bastir un projecte autogestionat ocupant un espai al barri, van veure el seu intent frustrat després de conèixer les característiques de la propietat, una dona soltera amb un fill i amb un passat fugitiu a causa de diversos conflictes.

Els avisos que es produiria aquesta ocupació van començar a principis del mes de febrer. La vila de Sarrià va despertar diversos dies amb cartells que feien proclames com "Si a les joves ens tanquen portes, entrem per les finestres" o bé "Sarrià no és de qui el paga sinó de qui el fa viure". Eren afirmacions que van ser el preludi d'un divendres de manifestació. Cap a les 18 hores del divendres 5 de febrer, un centenar de joves —entre ells membres d'Arran, La Tecla, la CUP o la Casa Buenos Aires— van iniciar una marxa pels carrers que va acabar al carrer Salvador Mundi número 3, cantonada amb Major de Sarrià. Allà van anunciar la notícia, havien ocupat uns baixos per desenvolupar un projecte autogestionat, el Casal Popular 1921, nom escollit fent referència a l'any que Sarrià va ser annexionada a Barcelona.

Feia temps que els joves planificaven l'ocupació d'algun espai buit al barri per poder-hi desenvolupar un projecte d'aquestes característiques. Va ser així com, organitzats en assemblea i temptejant diverses opcions, van topiar amb els baixos d'aquest edifici, d'uns 145 metres quadrats, i

© Elena Bulet

que fa uns 10 anys que es troba buit. Malgrat haver intentat localitzar la propietat, asseguraven que els havia estat impossible, i veient que no hi havia cap indici que aquest espai s'habités, van determinar-se a ocupar-lo per establir-hi un lloc de trobada i cau per totes aquelles entitats que no tenen un desenvolupar els seus projectes.

El mateix dia de l'ocupació, van llegir un manifest en què apuntaven les dificultats que suposa el fet de viure en una ciutat "que destrossa els barris i divideix la població per classes", fent que Sarrià esdevingui un oasi de tranquil·litat per als rics "lluny de la pobresa, la desigualtat i el turisme massiu", un fet que asseguruen que es produeix a costa de fer fora les classes populars, augmentant el preu de l'habitatge i expulsant el jovent, "Rebutgem l'especulació que dia rere dia aniquila la nostra vila i denunciem

l'existència d'espais buits i abandonats sense cap mena d'ús mentre nosaltres fa dècades que reivindicuem equipaments com la biblioteca, un local per les entitats de cultura popular i un local per les joves".

El matí següent, el dissabte, tot es va complicar. Va aparèixer la propietària dels edificis i, acompanyada en tot moment per veïns del carrer Major que li van fer costat, va explicar que és una dona iraniana que porta tota la seva vida fugint. Primer va marxar del seu país, després va viure a Kuwait i va haver de tornar a marxar durant la invasió de Sadam Husein. Finalment, va arribar als Estats Units, i l'administració de Donald Trump seria la causant que volgués instal·lar la seva residència a Barcelona i comprés els baixos d'aquest edifici per 800.000 euros. Tenia previst reformar-lo, però té els diners retinguts als Estats Units i per això ara el té buit mentre viu en un pis de lloguer també a Barcelona.

Els ocupants van parlar amb ella i li van plantejar la possibilitat de seguir ocupant l'habitatge mentre no comencin les obres de rehabilitació i així evitar que continués buit, però la propietària no ho va acceptar, i davant aquesta negativa els joves es van determinar a marxar del lloc el mateix dissabte a la tarda. Un cop autodesallotjat l'espai, van difondre un escrit a les xarxes socials en què van demanar perdó per les molèsties causades i van reivindicar, això sí, les demandes inicials, la falta de llocs on els joves es puguin desenvolupar. ■

MERCAT DE
SANT GERVASI
ASSOCIACIÓ DE VENEDORS

Una història d'ara

1912 INICI

1968 PASSAT

2021 PRESENT

Come Online: <https://mercatonlinesantgervasi.com>

Actualitat

Març feminista a l'Espai Jove Casa Sagnier

EL JARDÍ

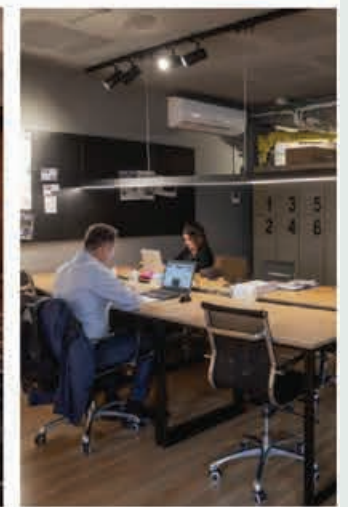
En motiu del Dia Internacional de la Dona Treballadora, el 8 de març, l'Espai Jove Casa Sagnier ha tornat a presentar un programa d'activitats per reivindicar i treballar els feminismes. Aquest any han ideat un concurs d'il·lustració feminista dirigit a joves d'entre 12 i 18 anys, que es podran inscriure de l'1 al 31 de març. L'objectiu del concurs és fomentar la creativitat i l'enginy creat una il·lustració en format digital que transmeti un missatge i representi elements del feminisme interseccional. La il·lustració ha d'incloure imatge i text i per participar-hi cal enviar la imatge a espaijove@casasagnier.net. Qui presenti la il·lustració guanyadora s'endurà una tauleta digital i la imatge es convertirà en el cartell que il·lustri el programa del Març Feminista 2022 de l'Espai Jove Casa Sagnier. La il·lustració guanyadora serà anunciada el proper 2 d'abril al perfil d'Instagram [@jovessagnier](https://www.instagram.com/jovessagnier).

Durant el mes de març, la Casa Sagnier també acollirà l'exposició *Anatomia del confinamiento*, un treball fotogràfic cooperatiu d'autoretrat corporal fet per Andrea Ruiz, amb l'objectiu de visibilitzar la diversitat corporal i fer una crítica als missatges que el sistema llença sobre els cossos de les dones. El dimarts dia 9 l'Espai Jove organitza també, a través de la plataforma Zoom, un taller destinat a noies sobre com es construeixen les relacions.

El programa del març feminista també comptarà amb dues jornades en les quals es faran murals. El primer, el 5 de març, jornada en què es farà un mural pel Dia Internacional de la Nena i la Dona en la Ciència —va ser el passat 11 de febrer—, amb el qual buscaran representar què esperen les dones de la ciència. Un dibuix per començar a construir una ciència per a totes a través de l'art. El segon mural, feminista i antiracista, serà el 20 de març i s'emmarca dins del cicle Hip Hop contra el Racisme 2021 de l'Espai Jove. ■

Aquí trobaràs el teu espai per a treballar a partir de 2€ l'hora

Truca i informa-te'n!!

Carrer de Caponata 8
08034 Barcelona

O domicilia la teva empresa per 60€ l'any

CUINA DE CONVENT

El noguer i les nous

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

La ingesta diària, però equilibrada, de la fruita seca ajuda enormement a mantenir el bon funcionament de l'organisme i, alhora, esdevé una important font d'energia. S'aconsella de no menjar la fruita seca torrada, ni salada, sinó en el seu estat natural.

En la tradició gastronòmica dels frares caputxins, i per als dies de gran festa,

a tall de postres, solien donar la confitura conventual de nous tendres, que la preparaven així, "per fer confitura de nous tendres, pren nous petites, bones y tendres, novelles y verdes, forada-les ab un punxó per tres o quatre costats y posa-les ab aigua clara y dura. Durant deu dias la mudarás cada dia. Després posa-las ab una cassola ab mel y las hi farás bollir remenant-les sempre. Les deixarás ab la mel per quatre dias y, en havent-los passat, les tornes a fer bollir. Després, cobertes de mel, les guardes pel consum" (BUB, *Thesor*, f. 126).

Pel que fa al conreu del noguer (llat., *Juglans regia*), els antics hortolans caputxins aportaren aquests savis consells, "Aunque los nogales suelen plantarse en las lindes de las heredades, es muy recomendable hacerlo en terrenos buenos. Algunas labores son necesarias para remover el suelo y mantenerlo

© Franz Eugen Köhler

“ La ingesta diària, però equilibrada, de la fruita seca ajuda enormement a mantenir el bon funcionament de l'organisme i, alhora, esdevé una important font d'energia”

“ Les fulles del noguer o noguera en la medicina popular s'han usat per activar la bona circulació de la sang”

© JIPC - Wikimedia Commons

limpio, y el riego es conveniente y casi imprescindible en los primeros años. El fruto del nogal es de los más agradables y constituye un postre exquisito y universalmente estimado por sus propiedades nutritivas" (*La Huerta de San Francisco*, 85). Tot i que els noguers s'adapten bé a tota mena de terrenys, són uns arbres que els plau molt la terra fonda i fèrtil, amb drenatges ràpids, però que emmagatzemen bé l'aigua.

Els hortolans conventuals aconsellaven de podar els noguers al seu moment, sense demorar-ho massa, per controlar-ne la creixença i mantenir el vigor i producció de les branques encara fructíferes, així com eliminar-ne les branques velles i menys productives.

Les fulles del noguer o noguera en la medicina popular s'han usat per activar la bona circulació de la sang, "Sus hojas se emplean en infusión contra la ictericia y contra los infartos de los ganglios linfáticos. El cocimiento de hojas de nogal tiene la propiedad de activar la circulación de la sangre y aumenta la energía de las funciones vitales. El aceite de nueces es muy aplicado para la expulsión de la lombriz solitaria, para ello se administrarán al enfermo durante quince días seis onzas de este aceite mezclado con seis dientes de ajo, pero bien machacados" (*Pócimas de capuchino*, 63-64). A l'article vinent, si a Déu plau, us vull parlar sobre les nombroses propietats del safrà. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Fotos: © Javier Sardá

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Frases fetes

Tenir la mà trencada

Tenir la vista als dits

Relaciona cada frase feta amb una definició:

- a) Tenir molta pràctica
- b) Tocar-ho sempre tot

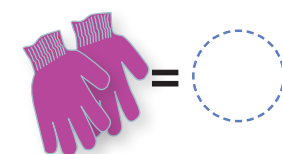
Compta que comptaràs

			→ 6	
			→ 5	
			→ 6	

↓ ↓ ↓

3 **9** **5**

Quin número cal posar dins de cada cercle?

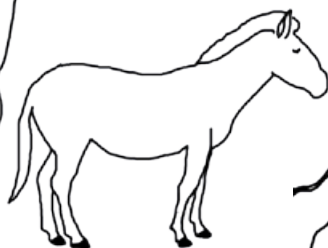
Omple la casella buida

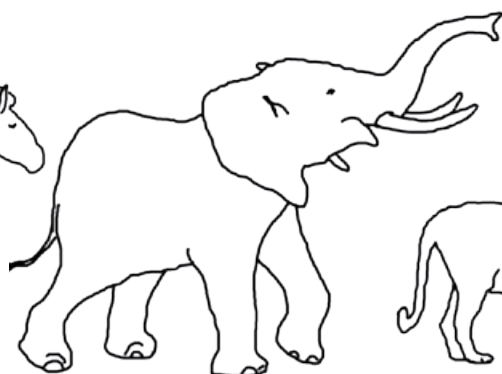
ANIMALS SALVATGES

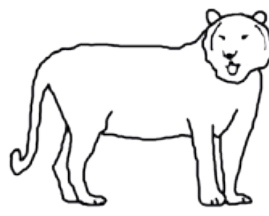
G _ R _ F _

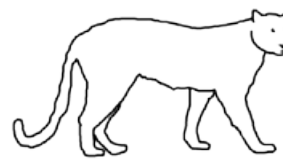
Z _ B R _

_ L _ F _ N T

T _ G R _

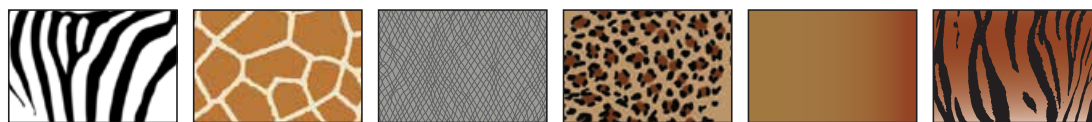
LL _ _ P _ R D

LL _ _

Posa les vocals que falten per completar el nom de cada animal

Quin pelatge o quina pell correspon a cada animal?

Agafa els llapis de colors i pinta els animals

El dòmino de les paraules: els animals

Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per fer una paraula

TI		FO		FU		CO		DO
•	•	•	•	•	•	•	•	•
CA		DAL		NEC		CO		
NILL	CA	À	FÍ	GRE	MI	VA	RA	PAR

Memòries de Pilar Cid (primera part)

PILAR CID

Vaig néixer el 12 de novembre de 1909 a Madrid, a la llar familiar dels avis materns, el doctor Aquilino Gimenez Garrido (que era natural d'Alcalá del Júcar i d'una antiga nissaga de metges i farmacèutics) i Mariana Santa-Coloma y Ponce de León (d'aristocràtica família madrilenya). Aquesta casa estava situada al carrer de Fuencarral i a prop de la Gran Via, que encara no existia com a tal. A Espanya regnava Alfons XIII, i el pontífex romà era Pius X. La meua mare, Lola Gimenez Santa-Coloma, va morir de sobrepoc dies després de néixer jo. A Madrid, vam viure amb el pare a casa dels avis materns fins als cinc anys. El meu pare, Remigi Cid i Armengol, artista i pintor nascut a Tortosa el 1881, estudiava Belles Arts a Madrid, on es va familiaritzar amb els grans mestres del Museu del Prado. Va fer alguna exposició en aquesta ciutat, com una de jardins al Centro de Hijos de Madrid, l'actual Teatre Calderón. Havia viscut a la mateixa residència d'estudiants del carrer Mayor des d'on l'anarquista Mateo Morral va llançar la bomba al cotxe de cavalls d'Alfons XIII i Victòria-Eugènia de Battenberg el 1906, el dia del casament del monarca. A Madrid, la dida, gallega com era costum, em passejava pels jardins del Retiro. Els fanals de gas encara enllumenaven els carrers, plens de carruatges de cavalls.

Quan tenia cinc anys, ens vam traslladar a Barcelona, a les Tres Torres. Primer a un xalet del carrer de Romaní, la torre Marimon, amb l'avi patern, l'ebenista Joan Cid i Solà, vidu d'Encarnació Armengol, i dues germanes del pare, la Maria de la Cinta i l'Encarnació, Sió, afeccionades a tocar el piano. Després vam anar a una torre modernista (construïda el 1907) del carrer d'Àngel Guimerà, a prop del Club de Polo. El meu pare feia exposicions i retrats de gent de Barcelona, com el consol del Japó, i també el retrat d'Alfons XIII per a la Capitania de Barcelona. A més, era amic de l'escultor Clarasó, a qui visitàvem amb freqüència a la seva torre del carrer Anglès, i de pintors com Galofre Oller i Zunzarren, del Cercle Artístic de Sant Lluc (del qual era membre), així com del Cercle de Belles Arts, del qual presidia la Secció de Pintura.

Vaig estudiar al col·legi de les Salesianes de Sarrià, al carrer de Sant Joan Bosco, i posteriorment la carrera de piano, que no vaig acabar, al Conservatori de la Infanta Isabel, amb la pianista Carmela de Larrocha. Allà també vaig coincidir amb la seva neboda i futura concertista, Alicia de Larrocha, i després vaig anar al Conservatori de Música de Barcelona. També ajudava el meu pare en la realització de tapissos pintats a l'oli amb una tècnica especial. La meua infància i adolescència, transcorria en aquell barri tranquil, ple de torres, on vivien els amics Juliette Delgado (filla del cònsol del Japó), Carme Camí, els Mira (oncles dels Maragall, des de casa seva es veien els partits de l'Espanyol), Josep M. de Caralt Mas, Enriqueta Manén, els Sañes de Urrutia, Rivière, Cucurny (amb la seva preciosa casa de pedra), els Tintoré de la Villa Lolita, Olano, Ricci, Santos Palazzi i els Lebon (que tenien un palauet amb un ampli jardí, on jugàvem a indis, i que posteriorment es va convertir en l'estadi del Club de Futbol Espanyol. Tenia molta amistat amb una neta de l'eminent astrònom Comas i Solà, director de l'Observatori Fabra, que vivien a la Vil·la Urània. I també recordo la gran i elegant casa dels Zuloaga, amics de casa. L'oncle Santos, germà de la mare, era odontòleg i cantant d'òpera afeccionat. Havia actuat alguna vegada al Liceu en papers curts. Les grans torres de la via Augusta, en efecte estaven en la seva millor època. Prop de casa hi havia un museu napoleònic en una casa que encara existeix, a la cantonada d'Àngel Guimerà amb Josep d'Agulló, els esgrafiats amb àl·lucines ho testimonien.

El meu pare em portava a passejar pel Turó Park, l'antiga finca dels Bertrand, que aleshores era molt gran, amb el seu llac central i que arribava fins a la Diagonal, per veure com sortia un globus pilotat per un francès que va desaparèixer amb el seu aeròstat i no en vam saber res més. Compràvem els pastissos a la Foix de Sarrià, on xerràvem amb el pastisser poeta. Teníem amistat amb els germans Farrerons-Co, amb els Ponsdomenech... De vegades anava a jugar a tennis al Club Barcino, a prop de casa, encara que les ties deien que se'm deformaria el tipus...

El pare va morir l'any 1926 a Vallvidrera, víctima d'un accident de ferrocarril quan anava a pintar del natural.

A l'esquerra, l'artista i pintor Remigi Cid i Armengol. A la dreta, Pilar Cid, de jove. Fotografies cedides per Miquel Ribera del Pueyo

Vam fer el seu comiat a l'església de Pompeia. Ens va deixar un gran buit, moral i econòmic, a les tres dones que quedàvem a casa. A la Sala Parés es faria una exposició antològica pòstuma de la seva obra. Vaig deixar la carrera de piano, i després d'uns cursos de mecanografia, taquigrafia i secretariat, vaig entrar a la Paramount Films de Barcelona, amb seu al Passeig de Gràcia, com a secretaria de direcció del meu tutor i cap Josep Vidal-Gomis, qui s'havia casat amb la que va ser l'amor impossible d'Antoni Gaudí, Pepita Moreu i Fornells. Pepita Moreu va contraure matrimoni tres vegades, la primera amb el tractant de fustes Joan Palau, qui després de comprar un gran vaixell amb el seu dot, la va abandonar amb un fill de curta edat que va morir poc després. A Oran, va haver de tocar el piano als cafès per pagar-se el pasatge per tornar a Mataró. Va contraure noves nocs amb Josep Caballol i Viader, amb qui va tenir quatre fills, Benvingut, arquitecte de l'Exposició de 1929; Teresa; Joaquina que va treballar al departament de publicitat de Paramount i al Metro Goldwin Mayer; i Ignasi, enginyer. Va tornar a casar-se, després d'enviduar, amb Josep Vidal-Gomis, home molt viatger, havia estat al Japó, va travessar els Andes en una caravana de mules i quasi va arribar a l'Antàrtida en aquells vaixells de l'època del Titanic, a principis de segle. Fou director de Paramount Films a Espanya i padrí de la meua filla M. Glòria. ■

vermut

¡ELS 60 SÓN ELS NOUS 40!

ACTIVITATS:
A L'AIRE LLIURE
PROP DE CASA
ONLINE

Exclusius en Sarrià:
Itinerari Cultural Sarrià de Dalt
Ruta Sant Gervasi "Ahir i avui"

www.vermutapp.com

[Instagram](#) [Facebook](#) [Vermut](#) [Search](#)

RUTA CULTURAL D'HISTÒRIA

Sarrià

El Sarrià Vell

El diumenge 7 de març es proposa una ruta d'història per centre de la vila, el Sarrià vell i el més popular: la plaça Major, l'Ajuntament, el carrer Major, el passatge Mallofré, la plaça d'Atrós, la plaça de Sant Vicenç i el carrer Canet.

Sarrià de Dalt

El diumenge 14 de març la ruta d'història explorarà la part alta de Sarrià: el Carrer Major, el Desert de Sarrià, el Palau de Setmanat i els jardins de Joan Reventos.

DURADA: 2 hores
PREU: 10 €

Amb la col·laboració del Taller d'Història de Sarrià.

RUTA CULTURAL D'HISTÒRIA

Sant Gervasi de Cassoles

Ahir i avui

El dissabte 13 de març, coneixerem els orígens del barri, antic municipi independent de la ciutat de Barcelona. Amb l'ajuda de fotografies, comprovarem els canvis de llocs emblemàtics. Comencem a la ubicació de la desapareguda Casa de la Vila. Coneixerem curiositats sobre la construcció de la línia de ferrocarril fins a l'estació de Tibidabo. Parlarem de "l'assassí del pàrquing". Recorrerem l'antic carrer Major i podrem comprovar la seva evolució. Coneixerem fets històrics, canvis de noms de carrers i curiositats. Finalitzarem a la plaça Bonanova i coneixerem la història de l'església molt lligada al barri.

DURADA: 2 hores
PREU: 8 €

Benestar emocional en temps de pandèmia

CLAUDIA AINETO,
PSICÒLOGA FUNDACIÓ USZHEIMER

Parlem de salut mental, segons la OMS, com un estat de complet benestar físic i mental i no únicament d'absència de malalties. Per a mi, la salut mental també inclou el benestar emocional (BE), aquell estat en què ens sentim tranquils, on percebem i dominem les nostres emocions i som capaços de fer front a les pressions del dia a dia amb la finalitat d'aconseguir una vida feliç.

Davant la situació de pandèmia actual, el BE individual s'ha vist alterat d'una manera o altra, indiferentment de classes socials i econòmiques, aspectes culturals, situació emocional prèvia, en resum tots estem patint davant una situació d'incertesa, com és la crisi causada per la covid-19.

És evident que cada persona viu una realitat global, on cada un de nosaltres tenim una realitat particular condicionada per les càrregues o sobrecàrregues que cadascú porta dins la seva motxilla, que són, ni més ni menys, que obligacions, responsabilitats i deures que marquen el present de la nostra vida. Aquests aspectes se sumen a la realitat global que vivim i influeixen de manera directa al nostre benestar emocional.

Els cuidadors i cuidadores de persones en situació de dependència són un perfil de clara vulnerabilitat davant d'aquesta pandèmia amb la qual el BE s'ha vist afectat. Si abans els dubtes, el sentiment de culpa, la presa de decisions complicades entre altres, podien remoure les seves emocions i alterar-ne el benestar, actualment la incertesa social pot aguditzar aquestes situacions.

Les emocions estan molts presents al llarg de la nostra vida i condicionen entre d'altres aspectes en com percebem la realitat. És possible que existeixin trets de la nostra personalitat, de base, que ens condicionin a l'hora de com percebre els esdeveniments que van succeint al voltant, però és evident que tots les tenim molt present, sorpresa, tristesa, por, ira, alegria, angúnia i les seves variants.

L'emoció que més predomina actualment en la nostra societat és la por, que com a conseqüència porta a la incertesa davant la situació que

vivim. El principal efecte que té la por es paraitzar, ja que s'acostuma a tenir por davant d'una situació desconeguda com l'actual. Davant la por hem de tenir valentia i capacitat de superació, aspecte que cuidadors de persones en situació de dependència han hagut de tenir per fer front a la dura situació que viuen en el seu dia a dia.

Des de la Fundació Uszheimer el nostre objectiu en aquest aspecte és oferir suport i acompanyament a totes aquelles persones que cuiden i es troben en una situació de vulnerabilitat emocional. Per aquest motiu, oferim una atenció personalitzada i focalitzada en la persona. Marcar-se objectius a curt termini, tenir motivacions, adoptar una actitud positiva davant aquesta situació, són aspectes claus per mantenir el benestar emocional. Per aquest motiu i perquè ho portem en el nostre ADN seguirem treballant per aconseguir que la recerca del BE sigui el camí on es troba la felicitat. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER · Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 · 934 18 65 65 · www.fundaciouzzheimer.org

Segona pinzellada de la meua guerra *El primer refugi*

Quan va començar l'estat d'alarma, amb la covid-19, el març de 2020, la tele no parava de dir, "Queda't a casa, queda't a casa...". I cada vegada sentia un ensurt perquè recordava 1937, 1938...

A Barcelona queien bombes i jo era massa petita per adonar-me del que passava. La meua germana Mercè, plorava. Algun veí cridava. D'altres, no sé per què, pujaven al terrat. Suposo que la mare havia sortit a comprar menjar.

El pare, en lloc de quedar-se a casa, va agafar a la Mercè en braços. A mi em donava la mà. Vàrem baixar els tres pisos per l'escala i vàrem arribar al carrer. Salmeron amunt, de pressa. Em costava córrer.

Hi havia poca gent i tots anaven de pressa.

Sentíem sirenes. Jo callava però tenia por.

Fins a Fontana, l'estació del Metro. Tot era ple de gent que corria, cridava... Tots, escales a baix... fins a l'andana.

Hi havia molta gent per terra, la Mercè continuava plorant...

El pare, cansat, la va posar sobre un matalàs. A mi una velleta em va donar dues galetes.

Tot era brut, no passaven trens. A terra hi havia molta gent, alguns cridaven, va arribar la mare...

No sé quant de temps ens hi vàrem estar.

Quan vaig ser més gran, el pare em va explicar que allò era un refugi.

MONTSERRAT CORNET

Atenció única amb mi!

Olympia Coll

Vident/Assessora emocional

806 456 004

622 22 00 25

Presencial només amb cita concertada
Travessera de Gràcia, 56,3-1 Barcelona

Preu màxim €/min. Xarxa fixa 1,21 xarxa mòbil 1,57 IVA inclòs
Majors 18 anys. Virtual Visions. Ap. 70004-460007 València

Petits Encants
Antiquari Solidari

Guillem Tell, 40 (a prop de plaça Molina)
619 73 27 54

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES
SOCIALS

FERRETERIA

RESTAURACIÓ
I ALIMENTACIÓ

FARMÀCIES

 **CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**
www.clinicasagradafamilia.com
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

 ¿Como puedo mejorar los resultados de mi negocio?

Brilla en las RRSS y venderas más
www.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

 Keerl **Cadena88**
ferreterias
Ferreteria Keerl
c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

restaurant
bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopers a mida

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

IDIOMES

MODA, ESPORT,
LLENCERIA

BENESTAR

**Menjars casolans
També per emportar**
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

 DES DE 1989
FARMÀCIA PALLARÉS
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63 Mòbil 646 59 28 50
info@farmacia.pallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

 **american
school**
OF BARCELONA
English Language Center
English Classes for children, teens
and adults with experienced native
teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
<http://elc.asbarcelona.com>

OUTLET

SURF & SKATE
C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

 BEGO
Benestar
Reflexologia
Quiromasaje
Masaje relajante
Cuidados faciales
Cuidados corporales

Tel. 644 08 45 61
Balmes, 224, 4, 2 Grupo Sinergia
Balmes, 390 FGC Putxet
www.begobenestar.com

Cuina d'avui, cuina de sempre
**LA FONDA
DE SANT GERVASI**
BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

SALUT

OCI

Ras
Corseteria
Calvet 11
932-023-915 lenceriasras@gmail.com
[@RasCorseteria](https://www.instagram.com/RasCorseteria) [rascorseterialenceria](https://www.facebook.com/rascorseterialenceria)
www.rascorseteria.com

PUBLICITAT,
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Il·luis bragulat
can Il·luis des de 1971
**xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia**
c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es
Tel. 93 212 54 48
Segueix-nos a:
www.facebook.com/canlluis.bragulat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu
de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Club ARS
Billares ARS
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula

c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó

d'Osi – Riu de l'Or – Eduard Conde

Hi trobaràs de tot

L'Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó és un projecte d'una part important dels comerços i empreses d'aquest carrer, juntament amb d'Osi, Riu de l'Or i Eduardo Conde. Perquè aquests moments difícils cada vegada és més important el sentit de comunitat. Amb la col·laboració del diari "El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià" volem estar a prop dels nostres veïns i veïnes, posant en marxa iniciatives que facin més agradable la convivència del dia a dia.

És important el comerç de proximitat. Un comerç en marxa garanteix barris vius. L'activitat de les botigues i empreses fa que ens sentim més segurs als nostres carrers quan passem, sempre trobarem una veu amiga que ens escolti. Al barri tens bons professionals. De confiança. Disposats a aconsellar-te. A punt per a quan tinguis un problema, una urgència. A prop de casa.

Una mica d'història

Can Canet de la Riera

ENRIC MÓRA

L'activitat agrícola ha sigut molt important durant bona part de la història de Sarrià: hi van contribuir terrenys fèrtils i l'abundància d'aigua. Una de les finques on l'activitat agrícola perdurà més va ser Can Canet de la Riera, a l'inici del carrer Cardenal Vives i Tutó. El 1952, es va vendre la finca al Reial Club de Tennis Barcelona, que van construir les pistes i van reformar el mas per convertir-lo en la seu social.

Fons de Arxiu Provincial dels Caputxins

<p>1 Alimentació</p> <p><i>Bon Gourmet</i> Xarcuteria Selecta Espai de degustació Dessossem, tallem i envasem pernils Cardenal Vives i Tutó, 57, 08034 Barcelona (Sarrià) Telèfon: 93 205 74 66 @bongourmet1990</p>		<p>2 Copisteria</p> <p>CopiteCopisteria Copies làser b/n i color, Impresions b/n i color, Flyers - publicitat, Plotejat (b/n-color), Scanners b/n i color i gran format. Enquadernacions Cardenal Vives i Tutó, 46, 08034 Barcelona Telèfon: 93 205 59 64 copitecbcn@gmail.com</p>	
<p>3 Disseny d'espais</p> <p>Disseny d'Espais Personalitzats des dels més petits fins els més grans Riu de l'Or 25, planta baixa Telèfon: 628905044 http://www.espaistk.eu/</p>	<p>4 Farmàcia</p> <p>La Farmàcia de l'Anna La teva farmàcia de confiança Professionals al teu servei Horari: de dilluns a divendres de 9 a 20.30 h Dissabte de 9.30 a 13.30 h Riu de l'Or, 33, 08034 Barcelona Tel. 93 206 36 28 aperera51@gmail.com</p>	<p>5 Ferreteria</p> <p>Herramientas · Pintura Cerraduras · Griferia Jardineria · Menaje Material elèctric Duplicado de llaves Pequeños electrodomésticos C/Riu de l'Or 36, Sarrià 93 205 02 69 ferreteriasonsoles</p>	<p>6 Immobiliària</p> <p>DT HABITAT — espai immobiliari — La immobiliària amb ànima a Sarrià Riu de l'Or, 36 / 609 759 389 comercial@dthabitat.com / dthabitat.com</p>
<p>7 Immobiliària</p> <p>Fuji Inmobiliaria Seleccionem els millors immobles per als nostres clients Tenim accés a l'exigent mercat japonès Riu de l'Or, 32 / 93 639 70 67 - 670 241 864 fujibarcelona@fujiiinmobiliaria.com www.fujiiinmobiliaria.com</p>	<p>8 Joieria</p> <p>LA NINA DE SAR- TONI CARBÓ JOIER Taller de Joieria Compostures, transformacions i dissenys Cardenal Vives i Tutó, 62, SARRIA Tel. 93 459 43 38 www.tonicarbo.cat</p>	<p>9 Mobiliari</p> <p>shido mobiliari paper pintat il·luminació descans cardenal vives i tutó 63 - 680 812 994 - info@shidohabitat.com www.shidohabitat.com</p>	<p>10 Motos</p> <p>COWARD MOTOS Supernatural KIT Taller general - Moto esportiva (Enduro, Motocròs i Open Moto) Llandes de radi - Modificacions - Boutique Cardenal Vives i Tutó, 59, 08034 Barcelona Tel. 93 280 13 60, 93 280 37 37 coward@cowardmotos.com http://cowardmotos.com/</p>
<p>11 Perruqueria</p> <p>L&eleyele PERRUQUERIA Un lloc agradable i familiar El nostre objectiu principal és que el client se senti còmode i relaxat. Assessorament personalitzat a la necessitat de cada client Cardenal Vives i Tutó, 63, 08034 Barcelona Tel. 93 269 24 97 / WhatsApp 660 984 872 eleyele_perruqueria@hotmail</p>	<p>12 Reformes / Interiorisme</p> <p>chm² GESTION DE OBRAS · Reformes i Rehabilitacions · Cuines · Banys · Locals comercials · Mobiliari de cuina · Projectes decoració i interiorisme · Cortines · Paper pintat Cardenal Vives i Tutó, 56-58, 08034 Barcelona Tel: 93 280 03 84 / M. 669 38 12 17 jmdiaz@chm2gestionobras.com www.chminteriorismo.com</p>	<p>13 Reparació de l'automòbil</p> <p>Tallers SARRIA REPARACIÓ DE L'AUTOMÒBIL MECÀNICA - ELECTRICITAT PLANXA - PINTURA - TAPISSATS REVISIONS PRE - ilv c/ d'Osi, 35-37 Tel. 93 204 43 72</p>	<p>14 Salut</p> <p>C.O.S.S. FRANCA / BARCELONA Osteopatia / Fisioteràpia / Pilates Preparació física / Drenatge limfàtic Riu de l'Or, 36 — Card. Vives i Tutó, 61 / 675 866 983 osteo.dolley@hotmail.fr / www.cossbarcelona.com</p>